

**Josip Pečarić
DR. RUŽICA I MATE ĆAVAR**

JOSIP PEČARIĆ

**DR. RUŽICA I MATE
ĆAVAR**

ZAGREB, 2022.

© Josip Pečarić, 2022.

ZBOGOM RUŽO HRVATSKA!

Otišla je Ruža, Hrvatica,
U ljepote raja nebeskoga.
Krasio ju Križ i trobojnica -
Znamen sveti Roda hrvatskoga.
Odmori se, patnice, odmori,
Raj je plaća za čestite ljudе.
Za dušu ti neka svijeća gori,
Rodna Gruda nek ti laka bude.
Priključi se zboru velikana
Za Dom spremnih ko ti što si bila.
Vijek ostaješ Roda našeg grana,
Ruža Ćavar - Hrvatica vila!

Marija Dubravac

KAZALO

UVOD	11
PREMINULA JE NAŠA ČLANICA DR. RUŽICA ĆAVAR	12
UMRLA JE RUŽICA ĆAVAR, POČASNA PREDSJEDNICA HRVATSKOG POKRETA ZA ŽIVOT I OBITELJ	14
PREMINUO HRVATSKI REVOLUCIONAR MATEO ĆAVAR: SANJAO JE MALO VEĆU I MNOGO POŠTENIJU HRVATSKE	17
RUŽICA ĆAVAR: OD 2000. IZVRŠENE SU TOTALNE ČISTKE SVIH HRVATSKIH DOMOLJUBNIH KADROVA ...	21
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	40
O MILI BUDAKU, OPET	40
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	57
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	57
SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC	65
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.	72
«SVI HRVATI SU USTAŠE»	72
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	100
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	100

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	137
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	148
ŽELJKO TOMAŠEVIĆ, PROSVJEDNO PISMO	158
OTVORENO PISMO HRVATSKOG POKRETA ZA ŽIVOT I OBITELJ	183
 RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	186
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	186
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	197
 RASIZAM DOMAČIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	205
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	205
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	213
 VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.	226
MATE ĆAVAR, IZMANIPULIRANI BOJAN GLAVAŠEVIĆ	226
 ‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	228
“MORAL” NAJOGAVNIJIH	228
OTVORENO PISMO	232
 PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. ...	248
OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU	248
 DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	259
PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A	259
 J. PEĆARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	264
PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?	264

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	271
LJUBIĆEVE PORUKE VLADAJUĆIMA	271
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, ZAGREB, 2017.	277
PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR	277
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.	294
DR. RUŽICA ĆAVAR, TRAGIČAN I TUŽAN DAN, 29. STUDENOGA 2017. GODINE	294
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.	296
ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA	296
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	307
STJEPAN RAZUM, BORBA ZA VJERODOSTOJNU ISTINU	307
ZAVRŠNI TEKST	314
MLADEN PAVKOVIĆ, ZAŠTO RUŽICA ĆAVAR NIKADA NE ĆE DOBITI SVOJU ULICU?	314
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	319

UVOD

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominje dr. Ružica i njen suprug Mate Ćavar., Zapravo oni pokazuju kolika je bila njihova podrška nizu 'mojih' otvorenih pisama, ali ima i niz drugih tekstova u kojima se netko od njih spominje ili su ih oni napisali.

Umjesto njihovih životopisa dajem kao dio ovom uvodu neke tekstove objavljene kada su preminuli, ali i jedan razgovor s dr. Ružicom iz 2020. godine.

Akademik Josip Pečarić

PREMINULA JE NAŠA ČLANICA DR. RUŽICA ĆAVAR

31. siječnja 2022.

**DR. RUŽICA ĆAVAR
1937. – 2022.**

Noćas je u bolnici u Mostaru preminula članica HKV-a, hrvatska liječnica, društvena i katolička aktivistica dr. Ružica Ćavar.

Ružica Ćavar rođena je u Ljubuškom 13. ožujka 1937., u hrvatskoj katoličkoj obitelji Čuvalo koja se 1943. preselila u Srijemsku Kamenicu kod Petrovaradina. Ondje je živjela sve do završetka srednje škole.

Studirala je u Zagrebu na Stomatološkom fakultetu i Medicinskom fakultetu, a specijalizirala je dječju i preventivnu stomatologiju. Poslijediplomski studij iz javnog zdravstva i epidemiologije završila je u Školi narodnog zdravlja „Dr. Andrija Štampar“.

U svibnju 1965. s većom skupinom mlađih završila je u zatvoru i od tih dana je bila pod stalnim nadzorom UDBA-e.

Za vrijeme studija upoznala je studenta Matu Ćavara iz Širokog Brijega za kojeg se udala po završetku studija. U tom braku rođeno je njihovo četvero djece.

Osnovala je Hrvatski pokret za život i obitelj i bila njegova dugogodišnja predsjednica (od 2015. počasna predsjednica).

Tijekom Domovinskog rata neprekidno se angažirala u prikupljanju i raspodjeli humanitarne pomoći ugroženim obiteljima. U Domovinskom ratu su joj, kao branitelji, sudjelovala sva trojica sinova.

Napisala je veliki broj članaka obiteljskoga, moralnoga, a i političkog sadržaja, u raznim listovima i časopisima. Često je nastupala u radijskim i TV emisijama te održala brojna predavanja u obranu života i obitelji.

Pokoj joj vječni!

(hkv)

Preminula je naša članica dr. Ružica Ćavar - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća (hkvr.hr)

UMRLA JE RUŽICA ĆAVAR, POČASNA PREDSJEDNICA HRVATSKOG POKRETA ZA ŽIVOT I OBTELJ

31. Siječnja 2022.

Ružica Ćavar, liječnica po struci i katolička aktivistica, rođena je 13. ožujka 1937. godine u Proboju kod Ljubuškog, a umrla je noćas u 85. godini života blago u Gospodinu u bolnici u Mostaru, ispraćena posljednjim sakramentima. Najvažniji temelj i ideja vodilja u životu bili su joj naravna, univerzalna i kršćanska katolička moralna načela, koja je primila odgojem od rođenja i za koja se uvijek zalagala.

Ružica Ćavar (85) rođena je u hrvatskoj katoličkoj obitelji Čuvalo koja se 1943. preselila u Srijemsku Kamenicu kod Petrovaradina. Ondje je živjela sve do završetka srednje škole.

Tu je kao dijete, nakon sloma NDH, vidjela strahote stradanja nedužnih Hrvata Srijema i stalno u obitelji slušala o stradanjima bliže rodbine i ostalih Hrvata u zavičajnoj Hercegovini, na križnim putevima nakon rata.

Studirala je u Zagrebu na Stomatološkom fakultetu i Medicinskom fakultetu, a specijalizirala je dječju i preventivnu stomatologiju. Poslijediplomski studij iz javnog zdravstva i epidemiologije završila je u Školi narodnog zdravlja ‘Dr. Andrija Štampar’.

U svibnju 1965. je s većom skupinom mlađih završila u zatvoru i od tih dana je bila pod stalnim nadzorom UDBA-e.

Za vrijeme studija upoznala je studenta Matu Ćavara iz Širokog Brijega za kojeg se udala po završetku studija. Supruga su također vlasti proganjale i uhićivale. Zbog vrlo aktivnog angažmana u Hrvatskom proljeću bio je prisiljen emigrirati.

Majka je četvero djece. Kad su počeli demokratski procesi u Hrvatskoj osnovala je ‘Hrvatski pokret za život i obitelj’ čija je bila predsjednica od prvih dana (do 2015. godine, kada postaje počasna predsjednica), a i suprug joj se vratio iz inozemstva. Prva godina hrvatske samostalnosti bila je za nju iznimno teška, jer dvojica su joj sinova bili na odsluženju redovnog vojnog roka u JNA.

Pokrenula je stoga molitve na trgovima roditelja za spas hrvatskih vojnika. Pisala je i pisma komandantima jugo-vojske da puste hrvatske sinove i u tu svrhu organizirala pohode sa svijećama, nakon večernje molitve, oko komande Pete armijske oblasti u Zagrebu, sve dok nismo dočekali da se na komandi zavijori hrvatska zastava.

Najvažniji temelj i ideja vodilja u životu bili su joj naravna, univerzalna i kršćanska katolička moralna načela, koja je primila odgojem od rođenja i za koja se uvijek zalagala. U sklopu tih ideja najveća ljubav i ideal joj je bila samostalna i slobodna država Hrvatska.

Između, ostalog, od 1977. godine bila je stalna suradnica hercegovačkog katoličkog zbornika ‘Kršni zavičaj’ gdje je pisala članke i studije o obiteljskoj problematici, posebno o zaštiti svakog ljudskog života od samog začeća, o dostojanstvu čovjeka, braka obitelji i naroda, te općenito o življenju života u skladu sa Božjim i ljudskim dostojanstvom.

Organizirala je, u ime zagrebačkih majki hrvatskih vojnika u JA, veliki skup roditelja u dvorani Globus u Zagrebu u kolovozu 1991. gdje je dogovorenio da se osnuje Pokret majki za mir ‘Bedem ljubavi’ koji je krenuo u sve poznate akcije majki za spas svojih sinova iz jugo-armije.

Osobno je najviše djelovala kroz 'Hrvatski pokret za život i obitelj' u čije ime je pokretala i sudjelovala u mnogim prosvjednim, mirovnim i molitvenim akcijama zajedno sa organizacijama stradalnika Domovinskog rata.

Također se, tijekom Domovinskog rata, neprekidno angažirala u prikupljanju i raspodjeli humanitarne pomoći ugroženim obiteljima. U Domovinskom ratu su joj, kao branitelji, sudjelovala sva trojica sinova.

Od rujna 2000. godine, kada su započela uhićivanja hrvatskih branitelja, organizirala je, u ime 'Hrvatskoga pokreta za život i obitelj', Društva 'Hrvatska žena' i Marijine legije, i molitvu svete krunice za hrvatsku domovinu i uhićene hrvatske branitelje, na Kamenitim vratima u Zagrebu.

Napisala je veliki broj članaka obiteljskog, moralnog, kao i političkog sadržaja, u raznim listovima i časopisima. Više puta je nastupala u radio i TV emisijama, te održala brojna predavanja poticajnog sadržaja za dostojanstven život i rad na temeljima ljubavi i mira.

Bila je članicom više društva, a odlukom prvoga predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana, odlikovana je 1996. godine, za Dan državnosti, 30. svibnja, Redom Stjepana Radića.

Nadalje, godine 2019. primila je zahvalu za životno djelo od udruge 'Hrvatska za život', a prošle godine, uz Dan Grada Širokoga Brijega, 15. kolovoza – Veliku Gospu, primila je javno priznanje, Zlatnu plaketu 'Grb Grada Širokoga Brijega' koju je posmrtno primio i njen suprug Mate Ćavar.

Ružica Ćavar je gostovala u programu HKR-a u emisiji 'Zašto vjerujem' u studenome 2019. i posvjedočila:

Kakvu je životnu mudrost naučila od svoje nepismene majke? Zašto se vrlo rano zauzela za spas nerođenih? Kako joj je pomogla knjiga jednog ateističkog autora? Zašto je puno lakše onima koji su izabrali Božji put? S kojim je slugom Božjim rodbinski povezana i u kakvoj vrlo teškoj situaciji joj je pomogao sv. Leopold Bogdan Mandić?

Emisiju ćemo reprizirati u ponedjeljak, 31. siječnja, s početkom u 18 sati.

HKM/<https://hkm.hr/Hrvatsko nebo>

Umrla je Ružica Ćavar, počasna predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj – (hrvatskonebo.org)

PREMINUO HRVATSKI REVOLUCIONAR MATE ĆAVAR: SANJAO JE MALO VEĆU I MNOGO POŠTENIJIU HRVATSKU

3 VELJAČE, 2016

PREMINUO je **Mate Ćavar**, veliki hrvatski domoljub, borac za slobodnu Hrvatsku i nadasve dobar čovjek. O njegovoj smrti javnost je izvijestila supruga mu Ružica Ćavar:

Mate Ćavar rođen je 27. kolovoza 1931. godine u Širokom Brijegu, u hrvatskoj katoličkoj obitelji majke Janje rođ. Naletilić i oca Pere. Iz djetinjstva mu se najviše urezala u sjećanje velika požrtvovnost roditelja, vjerski odgoj, molitva i rad na uzgoju duhana na škrtoj brdovitoj hercegovačkoj zemlji. Svakodnevno se vodila borba za goli opstanak obitelji i puko preživljavanje u velikom siromaštvu. Starojugoslavenska država je imala monopol na otkup duhana, koji je bijedno plaćala i teško žandarski kažnjavala, pa i ubijala ljude za svaki kilogram slobodne prodaje.

Takvo stanje nepravde, koju je narodu nanosila nenarodna velikosrpska vlast, budila je nezadovoljstvo i otpor u hrvatskome narodu, pa i revolt u dječjim dušama.

Stoga se Mate, kao dječak od 10 godina, zauvijek sjećao eksplozije oduševljenja u svome kraju kada je, 10. travnja 1941. godine, proglašena u Zagrebu Nezavisna Država Hrvatska.

Sjećao se radosti i zanosa mladića, svojih rođaka, kada su se ponosno i s pjesmom javljali kao dragovoljci u hrvatsku vojsku, te odlazili na ratišta u obranu svoje hrvatske domovine, koja je odmah bila grubo napadnuta, a hrvatski narod izložen najžešćim četničkim zločinima. Mate je, kao mali dječak, samo o tome razmišljao i sanjao kada će on narasti i obući hrvatsku vojničku odoru

Mate Ćavar i Vinko Vice Ostojić

No, kao što znamo, nakon samo 4 godine zanosa i slave, vidio je pad i okupaciju svoga Širokoga Brijega i sve patnje, krv i ubijanja tolikih mladića i djevojaka svoga kraja, a posebno ubijanja nedužnih svećenika franjevaca, koji su bili sol i svjetlo svoga naroda. Uvijek je želio što više znati i učiti, kako bi pomagao svome stradalničkom narodu. Te misli su mu stalno bile u glavi.

Nakon rata završio je osmogodišnju školu u svome mjestu, a zbog materijalne nemogućnosti daljnog gimnaziskog školovanja, završio je tečaj za trgovačkog pomoćnika i zaposlio se u trgovini kako bi pomagao obitelji.

Nemirnoga duha, zajedno sa drugim mladićima, pokušavao je organizirano djelovati protiv okupatorske vlasti nove Jugoslavije i domaćih izdajnika. Tako je ubrzo dospio pod udar UDBE i morao je ilegalno otići u Zagreb.

U Zagrebu je, često skrivajući se, radio i uz rad završio gimnaziju, te upisao studij prava na Zagrebačkom sveučilištu.

Na drugoj godini studija, otkrila ga je hercegovačka UDBA, te je bio uhićen i osuđen na 2 godine zatvora na otoku Sv. Grgur. Pisani razlog njegove presude je bio verbalni delikt zauzimanja za samostalnu i

slobodnu Hrvatsku. Nakon zatvora je nastavio studij, uz posao, i dospio do apsolventskog statusa.

U međuvremenu je bio uhićivan 15 puta, ranjan i neprekidno pod nadzorom UDBE i tako ometan u učenju, životu i radu.

Nakon zasnivanja obitelji, 1966. godine, i dolaska na svijet Božjih darova, četvero djece, došla je i 1971. godina. Mate je svim srcem, kao zaposlenik u vodstvu poduzeća "Čistoća", zajedno sa istomišljenicima aktivno sudjelovao u pokretu za demokraciju u Hrvatskoj.

Nakon sloma Hrvatskoga proljeća, prijetila mu je stvarna opasnost uhićenja, te je, u dogovoru sa suprugom, odlučio, početkom 1972. godine, otići na rad u inozemstvo, kako bi mogao pomagati obitelji. Nadao je se da će odsustvo trajati 2-3 godine, no, na žalost, produžilo se na punih 18 godina.

Na zagrebačkom Općinskom судu vodio se kazneni postupak protiv njih petorice iz vodstva "Čistoće" i to je trajalo godinama.

Obitelj mu je samo povremeno dolazila, a on je uvijek govorio: "Bolje da djeca ostanu u Domovini, makar bez oca, nego da budu s ocem, ali izvan Domovine". On je ilegalno i anonimno, uz posao, neprekidno pisao i radio za Domovinu. Uvijek je govorio: "Ja sam u duhu stalno s vama, a samo sam tijelom izvan Domovine". Vratio se tek 1991. godine, kada je u Austriji, u Beču, ostvario mirovinu.

Nitko nije bio sretniji od njega kada je, pod vodstvom dr. Franje Tuđmana i HDZ-a, ostvarena obnovljena hrvatska država, samostalna i slobodna, suverena i demokratska, međunarodno priznata Republika Hrvatska.

Po političkom uvjerenju bio je istinski pravaš i govorio je: "Ne trebam nikakve položaje, mogu biti i čistač ako treba, ali samo neka sam slobodan u slobodnoj Domovini". Nastavio je djelovanje, najviše pisanjem rodoljubnih pjesama i drugih rodoljubnih sadržaja, kao što je uvijek činio, jer to je bio njegov život.

Silno ga je pogađalo sve što nam se događalo sa državom nakon 2000. godine. I tada je ogorčeno nastavio sa svakodnevnim pisanjem, što su mu objavljivali najviše na domoljubnim portalima Dragovoljac.com, Hrvatski fokus, Viktimologija, Glas Brotnja i dr.

Tako je bilo sve do nove domoljubne pobjede na parlamentarnim izborima, 8. studenog 2015. godine. Od tada ga je počela slamati

zločudna bolest, ali je radosno dočekao i formiranje nove Vlade Domoljubne koalicije i Mosta, te njeno potvrđivanje u Hrvatskome (državnom) saboru 22. siječnja 2016. godine.

Stanje mu se sve više pogoršavalo, te je preminuo u Vječnu Domovinu u znaku Isusova svjetla Svjećnice, te prešao u krilo Očevo, gdje više nema ni tuge ni boli, ni muke, gdje smrti više nema i gdje je sve radosno i novo, onako kako je i Mate svojim životom u voljenoj ovozemaljskoj Domovini zaslužio.

Ispraćaj će biti u Zagrebu gradu svih Hrvata, a pokop u obiteljskoj grobnici na Širokom Brijegu uz bistro i šumeću rijeku Lišticu.

Termini će biti objavljeni u posmrtnoj obavijesti Večernjeg lista u četvrtak, 4. veljače 2016. godine.

Maxportal/Foto: Privatni arhiv

<https://www.maxportal.hr/izdvojeno/preminuo-hrvatski-revolucionar-mate-cavar-sanjao-je-malo-vecu-i-mnogo-posteniju-hrvatsku/>

RUŽICA ĆAVAR: OD 2000. IZVRŠENE SU TOTALNE ČISTKE SVIH HRVATSKIH DOMOLJUBNIH KADROVA

02.07.2020.

Dr. stom. i dr. med. Ružica Ćavar, zajedno sa svojim suprugom Matom, kojeg su godinama progonili u komunizmu, od prvih se dana uključila u borbu za stvaranje hrvatske države. Utemeljila je i godinama bila predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj, a u vrijeme hrvatskog Domovinskog rata iznimno je bila aktivna i u Bedemu ljubavi. U Domovinskom ratu sudjelovali su joj i sva tri njezina sina. Dobila je niz nagrada i priznanja, među ostalim i odličje Reda Stjepana Radića. Poglavito pamtimo kad je 2014. bila grubo napadnuta na zagrebačkom Cvjetnom trgu, od čega se ni do danas nije oporavila...

Ovo je nakon dugog vremena njezin prvi veliki razgovor, u kojem otkriva čitav svoj život, borbu za Domovinu, ali i patnje koje je prošla u vrijeme komunizma.

**Gospođo dr. Ružice Ćavar, čitav se život, zajedno sa Vašim pok.
suprugom, borite za dobrobit hrvatske države. Je li se ta borba**

isplatila, poglavito obzirom na sve nedaće koje ste doživjeli i koje doživljavate?

-Ja i moj pokojni suprug Mate Ćavar rođeni smo i odgojeni u siromašnim seljačkim katoličkim hercegovačkim obiteljima. Vjera naših roditelja, koju su oni i svi naši preci primili od otaca franjevaca, za naše roditelje bila je tako jasna i sigurna u njihovim srcima, duhu i duši, istinita kao sjajno sunce, bez i najmanjeg trunka sumnje. Ta vjera i svakodnevna molitva bila je temelj i sadržaj njihova mukotrpnog života. Takvu su vjeru ustrajno prenosili u duše svoje djece.

Veoma sam sretna i dragom Bogu zahvalna da sam rođena i odgojena u takvoj obitelji i posebno da mi je Bog dao milost i veliki dar da sam na svom životnom putu i u želji stvaranja svoje obitelji upoznala i zavoljela takvoga čovjeka iz iste sredine, sa istim odgojem, kao što je bio moj suprug.

Ja se prisjećam iz svoje obitelji da je nama djeci vjeru i životne savjete prenosila najviše majka, koja je uvijek bila uz nas djecu.

Otac nam je bio veliki autoritet, koji nije puno govorio, osim onoga što je bilo potrebno za svakodnevni život i za naše ponašanje u duhu da pazimo i poštujemo tuđu imovinu i tuđe stvari, te i ne pomislimo uzeti sebi tuđu ni najmanju stvar niti oštetiti ono što je tuđe, a i svoje odgovorno paziti i čuvati, i svakoga lijepo pozdravljati sa "Hvaljen Isus i Marija!", te pomoći starijima i svakome u potrebi.

Roditelji su nam svojim primjerom života to i praktično pokazivali. Majka nas je učila molitve. Iako je bila nepismena, sigurno je znala napamet cijeli molitvenik fra Andjela Nuića.

Mislim da smo se mi djeca prije znali prekrižiti negoli smo naučili izgovoriti riječ "mama". Otac mi je imao završenu osnovnu školu od 4 razreda, a to je tada bilo veliko kao sada u najmanjem slučaju završena gimnazija, a čini mi se da su tadašnja djeca, ako su bila zainteresirana, kroz ta četiri razreda stekla i solidno temeljno znanje. Moj otac je, kao sudionik i ranjenik, prošao i Prvi svjetski rat, pratio sva zbivanja u prvoj monarhističkoj Jugoslaviji i prošao Drugi svjetski rat kao seoska straža u selu.

Bio je uvijek zainteresiran za opća društvena zbivanja putem novina i radija, kad god mu je to bilo moguće. Bio je posebno osjetljiv za pravdu i poštenje, što mislim da je na mene osobito utjecalo.

Majka je bila vrlo razgovorljiva i komunikativna, a voljela se i našaliti, kako god joj život bio težak. Toliko je bila odana molitvi i klečanjem obilazila svete kipove, posebno majke Marije, da se sjećam da je na koljenima cijelog života imala male izbočine, kao jabučice, od nagnjećenja tkiva. Za svaku pouku nama imala je poseban primjer iz života, u obliku malih priča ili istinitih događaja koje je zapamtila, da je sve to na nas djecu ostavljalo dubok i slikovit dojam

Ja sam u svojoj odrasloj i kasnijoj dobi na nekim svojim predavanjima znala reći kako sam formalno završila više toga od visoke izobrazbe, kao završen stomatološki i medicinski fakultet, specijalizaciju dječje i preventivne stomatologije i prvi stupanj postdiplomskog studija iz javnog zdravstva i epidemiologije na Školi narodnog zdravlja "dr. Andrija Štampar", a i puno naučila čitanjem zbog svoje zainteresiranosti, ali ono najvažnije za vremeniti i vječni život najviše sam naučila od svoje nepismene majke.

Stoga, za sve ono što smo ja i moj suprug u životu prošli bili smo u duhu i duši pripremljeni. Naše životno zauzimanje za istinu i pravdu i sve životne i moralne vrijednosti u osobnom i općem smislu, za opće dobro hrvatskoga naroda i svih ljudi, dovelo je do posljedica koje smo podnijeli, ali nije nam ni najmanje žao, nego smo uvijek na posljedice bili spremni. Znali smo i čvrsto vjerovali da takvo zauzimanje za prave vrijednosti, s ljubavlju i uz Božju pomoć, nikada nije uzaludno i da će kad tad uroditи najboljim plodovima. Najviše smo, u općem smislu, bili sretni što smo doživjeli ostvarenje samostalne i slobodne demokratske hrvatske države, Republike Hrvatske, i što smo osobno sudjelovali u tim povijesnim zbivanjima, te dali svoj doprinos najviše koliko smo mogli.

Veoma su nas pogodile promjene nakon smrti prvoga predsjednika dr. Franje Tuđmana i dolazak na vlast koalicije na čelu sa SDP-om Ivice Račana 2000. godine, kao i namještena pobjeda Stipe Mesića za predsjednika RH, te posebno sve odluke koje su uslijedile na štetu hrvatske državnosti i suverenosti, kao i, najteže, progoni i zatvaranja hrvatskih generala i drugih hrvatskih branitelja, prihvatanje nadležnosti Haaga za oslobođiteljske akcije Hrvatske vojske i redarstva, Oluju, Bljesak i druge, te optužbe i progoni generala Gotovine, a posebno generala Bobetka i njegova smrt izazvana

stresovima i općenito marginaliziranje hrvatskih branitelja i početak njihovih brojnih suicida.

Osjećaji su bili vrlo teški u našim srcima, kao primjerice kod divnoga čovjeka, hrvatskoga pjesnika i književnika, patnika i sudionika Križnoga puta i borca za istinu Mate Marčinka, koji je preminuo 2010., a u vrijeme tih promjena 2000. godine, kada je na vlast došao SDP i Račan, govorio je: "Bar da sam umro nakon Oluje!".

Ja sam te 2000. godine odmah pokrenula molitvu sv. krunice pred likom Majke Božje od Kamenitih vrata, svakoga petka u 10 sati, sa razmatranjima za spas hrvatskih branitelja, hrvatske države i domovine Hrvatske, a sve u ime Hrvatskoga pokreta za život i obitelj i po dogovoru s Društvom "Hrvatska žena" i Katoličkom udrugom "Marijina legija". Molili smo i ni jedan petak nismo propustili, sve do 2018., od kada, zbog svoga zdravlja, nisam mogla nastaviti predmoljenje i razmatranja, a sv. krunica se i dalje moli na istome mjestu i u isto vrijeme, svakoga petka u 10 sati na Kamenitim vratima.

Svi se sjećamo one ružne scene prema Vama na zagrebačkom Cvjetnom trgu. Kako je to završilo? Je li taj zlostavljač dobio primjerenu kaznu?

-Da, to se dogodilo 20. rujna 2014. Tada je više ljevičarskih udruga, i to pod nazivom "Glas razuma", najavilo prosvjed protiv Vatikanskih ugovora u određeni popodnevni sat na Trgu Petra Preradovića, zvanom Cvjetni trg, u Zagrebu.

Ja sam tada još bila predsjednica humanitarne udruge Hrvatskoga pokreta za život i obitelj, te sam, u dogovoru sa suradnicima, odlučila pozvati građane na kontraprosvjed, u isto vrijeme, kako bismo i mi putem plakata, na miroljubivi način, izrazili svoje mišljenje. Taj moj poziv mislim da je bio objavljen samo na jednome portalu.

U određeno vrijeme došli smo zajedno, nas petero. Na trgu je bilo u grupi 50-ak osoba, a mi nismo znali ima li još netko sa naše strane.

Na željeznoj ogradi pravoslavne crkve bila su svezana i pričvršćena njihova dva velika platnena plakata. Mi smo nalijepili nekoliko svojih papirnatih plakata veličine A3 sa kontra natpisima umjerenog sadržaja na istu ogradu, nešto dalje od njihovih plakata.

U jednome momentu došao je njihov aktivist i jednostavno potrgao naše plakate sa ograde, zgužvao ih i bacio na pod. Ja sam ga mirno upitala zašto to čini, ali on nije ništa odgovorio, nego se samo udaljio. Jedan član iz naše grupe odmah je pošao obavijestiti policiju, no ja sam bila revoltirana i krenula sam prema njihovim plakatima, te jednoga odmah strgnula i on je pao. Krenula sam i prema drugome, ali taj je bio čvršće vezan i nije se dao odmah otrgnuti. U tome momentu krajičkom oka opazila sam da iz daljine, iz smjera prolaza Oktogon, prema meni brzo trči krupan muškarac. Instinktivno sam se okrenula prema njemu, a on je svom snagom svoje desne ruke, kao karate udarcem, lupio po nadlaktici moje lijeve ruke. Mene je zaboljelo kao nikad u životu i pala sam kao pokošena i mogla udariti glavom o rub metalnoga stola, što je moglo biti tragično, ali ja sam pala pored toga stola i nisam se jako udarila. Ruka mi se samo grozno tresla, a od šoka mi je malo potekla krv iz nosa. U istom momentu pritrčali su ljudi, policija i ubrzo je stigla hitna pomoć, koje me je odvezla u bolnicu. Bila mi je razmrskana nadlaktična kost i iščašeno rame. Napadač, Neven Kovačić, deklarirani "gay" i tadašnji član Laburističke stranke, odmah je uhićen, ali uopće nije zadržan u pritvoru niti mu je pritvor bio određen. Tadašnji predsjednik države, Ivo Josipović, i predsjednik Vlade, Zoran Milanović, nisu ni osudili taj napad niti su se te udruge ispričale. U bolnici me je posjetio gradonačelnik Milan Bandić i Kolinda Grabar-Kitarović, kandidatkinja HDZ-a za predsjedničke izbore.

Nakon dvije operacije i pet ciklusa fizikalne terapije, posljedice na mojoj ruci su ostale i pokretljivost je smanjena za oko 50%, no, hvala Bogu, nemam bolova, a donekle se mogu i poslužiti tom lijevom rukom.

Glavni mediji su nastojali umanjiti odgovornost napadača i ozbiljnost moje ozljede, proglašavajući mene gotovo krivom za napad. No, istina, uz pomoć objektivnih svjedoka, brzo se proširila na društvenim mrežama, kao i ime napadača Nevena Kovačića. Stotine ljudi na društvenim mrežama su osuđivali napad na mene i iskazivali mi potporu.

Kasnije se protiv Nevena Kovačića vodio kazneni postupak, jer se radilo o težoj tjelesnoj povredi. Trajao je četiri godine i pravomoćno je potvrđena prvostupanska presuda napadaču na godinu dana

zatvora, uvjetno na tri godine, a što znači da u zatvor ne treba ići. Sjećam se, nekako u isto vrijeme, bilo je objavljeno u medijima kako je jedan mladić pravomoćno osuđen na 8 mjeseci zatvora jer je se bio posvadio sa dvije djevojke koje su bile lezbijski par i izmjenjivale nježnosti na ulici. On je jednu udario šakom u leđa bez ikakvih posljedica za nju, ali je njegov napad sudski okarakteriziran kao "zločin iz mržnje", a proces je trajao samo dvije godine do pravomoćnosti presude, od 2012. do 2014., te je on morao u pravi zatvor na 8 mjeseci.

U mome slučaju, moj odvjetnik, koji mi se sam javio da me brani, a bilo je i drugih, radi bez plaćanja unaprijed, jer mu ja ne mogu plaćati, te će svoj rad naplatiti postotkom prema tarifi ako ostvarimo novčanu odštetu. Taj postupak za odštetu moj odvjetnik je pokrenuo 2018. godine, ali još uvijek traje. Tijekom cijelog postupka napadač je imao plaćenoga odvjetnika i branio se tako da je on bio izazvan i malo se nehotično prenaglio, te da je on imao velike posljedice u svome životu i svojim aktivnostima, tako da je on sebe smatrao većom žrtvom nego što sam to ja. Tijekom sudskega postupka za odštetu službeno je promijenio i svoje ime i prezime, koje je nosio od rođenja, te je on, kao, postao druga osoba.

Meni bi bilo drago da se on stvarno pokajao i promijenio svoj život, no u to ne vjerujem.

Moj je stav da je trebao biti, po sudskej pravdi i radi primjera, strože kažnjen, ali ne nosim nikakvu mržnju prema njemu niti se želim osvećivati, ne daj Bože, nego mi je žao što nije odgojen i tako formiran da bude bolji čovjek i da nikada ni ne pomisli ponašati se tako nasilno.

Tko su zapravo oni koji još i danas nasrću na Vas i Vama slične, koji se srcem i dušom borite za pravdu i pravicu?

-Kao što nam je poznato, Bog je stvorio vidljivi i nevidljivi svijet, planet Zemlju i cijeli svemir, u kojemu se sve odvija usklađeno i uredno, kao "kozmos" a ne "kaos", te kao krunu stvaranja, iz najveće ljubavi, muškarca i ženu kao jedinstveno biće - čovjeka, svoga suradnika i upravitelja na zemlji i obdario ga razumom, savješću i ljubavlju, te mu odabroao, kao najvažniju odrednicu, njegovu slobodnu volju. Uspostavio je i mogućnost provjere te slobodne

volje, dopustivši djelovanje zloga duha, koji uvijek napastuje muškarca i ženu, nagovarajući im, svim prijevarama, mamcima i lažima, da se opredijele za zlo. No, Bog je svakoj ljudskoj osobi dao savjest da zna razlikovati dobro od zla, te ima mogućnost, uz njegovu pomoć, ustrajati u dobru i tada će biti najsretniji i najzadovoljniji u ovome vremenitom životu i u vječnosti.

No, ima veliki broj ljudi, slabića, koji postaju žrtve zloga vrlo inteligentnoga duha i u većini svojih postupaka su svojom slobodnom voljom na strani zla, dok opet, drugi dio ljudi u sebi više osjeća utjecaj Božjega duha, te ima u sebi puno više dobra nego zla i oni nastoje biti opredijeljeni za opće dobro.

Tako sam, tijekom svoga života, dobro vidjela da se u svakoj ljudskoj osobi i u svijetu vodi gigantska borba između dobra i zla.

To je moguće svakome vidjeti, da uvijek, za sva područja u ljudskome društву, postoje dvije suprotstavljene strane.

Bog nas u našem duhu stalno opominje da se svojom slobodnom voljom opredijelimo i budemo na strani dobra. Primjerice, ona Biblijka misao iz Ponovljenog zakona 30:15-20, kada Bog kaže: "Pred tebe stavljam život ili smrt, blagoslov ili prokletstvo. Odaberi što hoćeš, a ja ti kažem, život biraj i blagoslov, da budeš sretan ti i tvoje potomstvo". Ili ona misao kada Bog kaže u Izajiji 5:20: "Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro zlom, koji od tame svjetlosti prave, a od svjetlosti tamu, koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim". Meni je jako draga i Bogu sam neizmjerno zahvalna da svojim odgojem i svojim životom pripadam onoj strani koja se uvijek zauzimala za opće dobro, istinu i pravdu, a žao mi je onih koji su uvijek, na žalost, na drugoj strani. Najviše zla koje se u svijetu događa je posljedica osobnih grijeha pojedinaca ili grupa, iz čega nastaje puno zla u svijetu. No, Bog stalno opominje, ali i dopušta da ljudi svojom slobodnom voljom čine zlo, na svoju osobnu i opću štetu.

Bog bi lako mogao učiniti da mi ljudi budemo kao životinje i živimo prema nagonima i točno određenim instinktima u svojim genima i da nismo gospodari svojih čina i da tako ne možemo biti krivi ni zli. Kada bi Bog ukinuo našu slobodnu volju i našu odgovornost, mi uopće ne bismo više bili ljudi i to Bog nipošto neće učiniti, jer bi tako ukinuo naš uzvišeni ljudski status.

Nadam se i vjerujem da mi svi ljudi volimo i želimo biti ljudi.

Osobno sam veoma sretna i zahvalna Bogu što sam stvorena kao ljudska osoba i što jesam i nastojim, uz Božju pomoć, uvijek biti na strani dobra.

Svojim životom nastojim, miroljubivim sredstvima i s najboljim nakanama, s ljubavlju razumjeti one na drugoj strani, žao mi ih je i željela bih da se svi obrate i pomognu spasiti sebe, svoje bližnje i cijeli svijet.

U vrijeme komunizma progonili su Vas, a još više Vašeg supruga. Kako se danas sjećate toga?

-I moj suprug i ja rođeni smo u Hercegovini, on u Širokom Brijegu, a ja kad Ljubuškog, u selu Proboj, u obitelji Čuvalo, a majka mi je iz Vitine, od roda Borasa.

Godine 1941., kada je proglašena Nezavisna Država Hrvatska, meni je bilo 4 godine, a po Božjem planu moj budući suprug bio je dječak od 9 godina. Oboje se sjećamo velikoga narodnog oduševljenja u našim mjestima, a sjećam se da smo i svi mi djeca skakali od veselja, iako, naravno, nismo shvaćali o čemu se radi. Ubrzo su uslijedili poznati teški događaji zbog organizirane srpske pobune i četničkih zločina nad hrvatskim stanovništvom.

Mi djeca moje obitelji smo, s majkom, 1943. preselili u Srijemsку Kamenicu, jer je tamo bilo od ranije već prilično hercegovačkih obitelji. Moj otac je ostao u našem selu Proboju kao pripadnih seoske straže protiv četnika, jer je bio nešto stariji po godinama za redovitu hrvatsku vojsku. U Srijemskoj Kamenici nam je bilo dobro i lijepo i brzo smo se uklopili i dobro slagali sa mještanima, Hrvatima Šokcima.

U Kamenici je tada bilo oko pola-pola hrvatskog i srpskog stanovništva. Živjeli smo prilično odijeljeno, u dva dijela sela, Hrvati u gornjem dijelu sela, dalje od Dunava, a srbi u donjem dijelu, bliže Dunavu. Djeca su uvijek zajedno išla u istu školu. Srbi su Hrvate nazivali Šokcima, a Hrvati Srbe Racima.

Za vrijeme NDH bilo je mirno i nije bilo sukoba stanovništva. Nadničari koji su trebali posao radili su jednako i kod jednih i drugih gazda.

Interesantno je da se u tome dijelu Srijema Hrvati osjećaju dobrim Hrvatima i katolicima, ali sasvim normalno govore čistim srpskim jezikom i ekavicom, a služe se pismom latinicom.

Takav govor ubrzo nauče i Hercegovci, čak i stariji, a pogotovo mi djeca.

Ja sam o tim jezičnim prilikama kasnije razmišljala i imam svoje objašnjenje, koje ne mogu sada obrazlagati.

No, takvo stanje jezika nije se nimalo pokušavalo izmijeniti ni za vrijeme NDH.

Ja sam u jesen 1944. pošla u prvi razred osnovne škole. Već nakon mjesec dana uslijedila su događanja pada NDH u tome kraju i u drugim mjestima Srijema. Ostala su mi strašna sjećanja pucnjave, ubojstava i svih represalija nove komunističke juge vlasti nad Hrvatima Kamenice i cijelog Srijema. Sjećam se kako se uz pucnjavu onda orila pjesma kroz hrvatski dio sela: "Alaj vaše za dugo bijaše!".

Škola je bila prekinuta i nakon oko mjesec dana ponovno uspostavljena. Opet su bila zajedno hrvatska i srpska djeca. Mnoga hrvatska djeca su ostala bez očeva, a srpska su sva imala oca. Moj otac je ostao živ jer je bio u Hercegovini, a k nama je došao, u Srijemsku Kamenicu, tek 1946. godine, kada se najgora situacija bila donekle popravila.

U školi smo učili prvo cirilicu, a u trećem razredu i latinicu. Interesantno da su od tada hrvatska djeca ostala na latinici, a srpska na cirilici.

Nakon četvrtoga razreda hrvatska djeca su, sva koja su željela nastaviti školovanje, išla u Petrovaradin pješice u niže razrede gimnazija, a srpska djeca iz donjeg dijela sela, bliže Dunavu, išla su lađicom u školu u Novi Sad.

Sjećam se da su u to prvo poslijeratno vrijeme u Petrovaradinu svи natpisi na trgovinama, kafićima i drugim ustanovama bili pisani na latinici. U školi nam je glavno pismo bilo latinica i svi smo tako pisali, a narodni jezik, kao predmet, zvao se hrvatski jezik, iako smo, kao što sam rekla, svi govorili srpskom ekavicom.

Srednju zubotehničku školu završila sam u Novome Sadu, gdje sam išla pješice, i u razredu bila jedina Hrvatica. Bilo je nešto Mađara, a

svi ostali bili su Srbi. No, svi mi đaci dobro smo se slagali, a ni nastavnici nisu, hvala Bogu, pravili razliku.

Na studij Medicinskog fakulteta u Zagrebu, stomatološki smjer, došla sam na drugu godinu, jer prethodne godine nisam uspjela na vrijeme poslati dokumente u Zagreb.

Budući da sam u prvoj godini sve ispite položila već na ljetu, sa odličnim uspjehom, bila sam primljena na drugu godinu u Zagrebu bez ikakvih problema, što je za mene bilo veliko veselje, kao što je to studiranje u Zagrebu za sve nas Hercegovce.

Ja sam se enormno trudila što prije naučiti govoriti hrvatskim jezikom, pa sam u tome i pretjerivala. Znala sam izgovarati riječi kao što su "cipjele", "vječera", "skupćina" umjesto "skupština", "vijene" umjesto "vene" itd. Kolegama i kolegicama to je bilo simpatično, pa smo se veselo i dobronomjerno skupa smijali. No, tako sam ja vrlo brzo dobro naučila hrvatski i nije bilo s te strane nikakvih poteškoća. Moga supruga Matu sam slučajno srela u Zagrebu u jesen 1958. i to baš 30. rujna, kada sam i došla u Zagreb, i to kod "džamije". Poznavao ga je moj rođak Kamilo Čuvalo, koji me je dočekao u Zagrebu i sa mnom obavljao sve što je bilo potrebno za upis do 12 sati. Sreli smo toga mladića, Matu Ćavara. Malo smo se zadržali u razgovoru, ali ja sam rođaka stalno požurivala. O tome mladiću, kojeg smo sreli, nisam baš ništa mislila, ali, interesantno, sve sam zapamtila upečatljivo o njegovom izgledu. Zapamtila sam boju očiju, boju kose, boju košulje i hlača, kao da ga i danas gledam.

Kasnije Matu uopće nisam susretala do vremena kada je on, 1963., izišao iz dvogodišnjeg zatvora na otoku Grguru, i to opet slučajno, posredstvom moga rođaka Kamilja Čuvala. Došli su Mate i Vice Vukojević u posjet Kamilu, koji je već bio oženjen, a ja sam već bila završila studij i počela raditi u stomatološkoj ambulanti u Dubravi, te sam stanovavala kod Kamilja i njegove supruge Ljerke.

Mate i njegova obitelj prolazili su sve strahote sloma NDH u Širokome Brijegu i strašnih udbaško-komunističkih zločina nad fratrima i stanovništvom Hercegovine. To sve ga je jako boljelo i uvijek je razmišljao kako se toga komunističkoga zla riješiti. Bio je sklon pjesništvu i želio je što više učiti, ali to mu roditelji nisu mogli omogućiti, te je se uvijek sam borio za stjecanje znanja.

Najprije je bio trgovački pomoćnik i radio u trgovini obuće u Širokom Brijegu, te finansijski pomagao obitelji. U to vrijeme, oko 1955., pojavio se u Imotskom pokret đaka, na čelu sa Brunom Bušićem i drugima, protiv komunističkog režima. Povezali su se i sa srednjoškolcima Širokoga Brijega, a u tome je sudjelovao i Mate. Sudionici u Imotskom i Širokom Brijegu su bili otkriveni, kažnjeni i izbačeni iz škola, pa je i Mate došao pod sumnju i udar UDB-e, jer ga je razotkrio jedan njegov poznanik, kojega je smatrao priateljem, a bio je suradnik UDB-e, pred kojim je Mate govorio da se trebamo zauzimati za slobodnu Hrvatsku.

Zbog toga je Mate samoinicijativno i gotovo ilegalno otišao u Zagreb i uspio se zaposliti u jednoj trgovini obuće. To je bilo u to vrijeme kada smo se i mi prvi put slučajno sreli.

On je u Zagrebu živio poluskriveno, sam se uzdržavao i izvanredno pohađao gimnaziju, koju je završio u školi na Rooseveltovom trgu u Zagrebu. Upisao je studij prava na Pravnom fakultetu u Zagrebu uz posao i učio teško radeći.

Nakon prve godine studija, hercegovačka UDB-a je otkrila njegovo boravište u Zagrebu i završio je u zatvoru, te je osuđen na dvije godine boravka u logoru na otoku Grguru. Tamo je upoznao Vicu Vukojevića, Želimira Kužatka i mnoge druge hrvatske političke kažnjene, među kojima je bilo najviše studenata, te je s njima ostao povezan cijelog života.

Nakon izlaska iz zatvora nastavio je studij prava uz rad. Tada smo se drugi put sreli.

Dospio je do statusa apsolventa prava, kada su uslijedili događaji represalija u Zagrebu, posebno protiv Hercegovaca i drugih nepočudnih Hrvata, pa tako i mene i nekih drugih djevojaka. Uslijedila su uhićenja zbog bačenih letaka u više navrata te 1965. Mate i mnogi drugi bili su uhićeni, mučeni i osuđeni. Tada sam i ja bila 21 dan u zatvoru. Stalno smo bili u stopu praćeni i ispitivani. Mate je pokušao bježati u inozemstvo, ali je bio teško ranjen na granici i uhićen, te je pod nadzorom otpremljen u bolnicu u Izoli, gdje je bio operiran i proveo neko vrijeme, odakle je odveden u zatvor.

Nakon bolnice, tako slab, proveo je tri mjeseca u zatvoru. Nije priznavao optužbe niti je druge opterećivao, ali ga ipak nisu fizički mučili, jer je bio teško ranjen i jedva ostao živ.

Kroz te sve patnje, nas dvoje smo se još više zbližili i vidjeli da imamo puno toga zajedničkog, te smo odlučili zajedno poći u život i ostvariti svoju obitelj. Mate je iz zatvora izišao točno 5. prosinca 1965. Bio je slabog zdravlja, bez novca, a u međuvremenu, dok je bio u zatvoru, otkazan mu je i podstanarski smještaj.

Primili su ga u svoj stan moji soboiznajmljivači, bračni par, dvoje starijih dobrih ljudi i dobrih Hrvata, koji su poznavali sve kroz što smo mi prolazili i prolazimo i koji meni nisu otkazali podstanarsku sobicu na Črnomercu, blizu tramvajskog okretišta, ni kada sam bila u zatvoru 21 dan te iste 1965. godine.

Dogovorili smo se vjenčati i pod stalnom pratnjom UDB-e smo se pripremali za naš veliki dan i zajednički život u mojoj maloj podstanarskoj sobici, 3x3 m, iz koje sam ja bila i uhićena, iako sam tada radila kao doktorica stomatolog.

Mate je bio dosta slab nakon zatvora i nije imao posla niti je mogao raditi.

Vjenčali smo se 25. siječnja 1966., na blagdan sv. Pavla u crkvi sv. Nikole Tavelića na Črnomercu u Zagrebu. Nismo nikoga smjeli zvati na svadbu, jer smo stalno bili praćeni od UDB-e i pozivani na razgovore, te bi svi s kojima bismo kontaktirali došli pod udar. Kumovi su nam bili dvojica rođaka i prijatelja, koji su isto bili "klijenti" UDB-e.

Tako smo samo nas četvero slavili našu svadbu u našoj maloj sobici, a Mate se šalio da nam je puna kuća svatova, jer nas više nije moglo ni stati.

Tako je Mate, u svome životu, osim dvije godine logora otoka Grgura, bio još 15 puta uhićivan, i kasnije, nakon hrvatskoga proljeća, proveo je 18 godina u emigraciji, najviše u Beču. Prije njegova odlaska u inozemstvo ja sam već bila trudna sa četvrtim djetetom. Tada smo bili u svome stanu, koji smo, Božjim čudom, ostvarili, a prethodno, kao podstanari, selili smo se 8 puta u 5 godina braka. On je tada radio kao tajnik u firmi Čistoća, a direktor je bio pravnik Krešimir Pavelić. Njih petorica, iz vodstva firme, bili su

optuženi za, po njima, protunarodno djelovanje i otpušteni s posla, jer su podržavali studentski pokret za promjene u SR Hrvatskoj.

Mate je u inozemstvu bio zaposlen, te je financijski pomagao obitelji i svojim roditeljima. Puno je anonimno pisao i djelovao za samostalnu i slobodnu Hrvatsku. Napisao je mnoge domoljubne pjesme povijesnoga karaktera u narodnom stilu za gusle i umjetničke u rimi. Obradio je u stihovima cijelu hrvatsku povijest te je izdao knjižice u stihovima: "Svetom sinu Domovine" (Blaženome Alojziju Stepincu), recital "Kralj Tomislav", "Bleiburška tragedija hrvatskoga naroda", "Ustanak Bugojanskih vitezova 1972. godine" i "Životna borba Brune Bušića".

Anonimno je organizirao i razradio inicijativu za utemeljenje Hrvatskoga narodnoga vijeća, te nekoliko godina uređivao i izдавao, opet anonimno, časopis "Hrvatska baština". Kao urednik se potpisivao jedan drugi čovjek.

Bilo mu je teško zbog odvojenosti od djece i obitelji, iako smo se povremeno vidali, nekako skrivajući naše adrese tamošnjeg boravka. Nas dvoje se nikada nismo međusobno otuđili, jer smo u duhu bili stalno najdublje povezani, a Mate je znao govoriti da je on samo tijelom odvojen od obitelji, a u duhu smo uvijek zajedno, te da je bolje da djeca budu odvojena od oca, nego od domovine, iako smo se uvijek nadali da ta razdvojenost neće toliko dugo trajati.

U domovinu se vratio 1991. Bio je među prvima članovima HDZ-a i svim srcem podržavao politiku dr. Franje Tuđmana, kojemu je posvetio više pjesama, kao i u čast hrvatskih branitelja, herojskome Vukovaru, oslobođiteljskim akcijama Oluja i Bljesak, kao i mnogim drugim duhovnim i političkim velikanim iz hrvatske povijesti, ali se politički djelotvorno nije uključivao u aktualnu vladajuću politiku. Obnovio je svoju političku stranku Hrvatski narodni pokret - Slobodna Hrvatska, koju je ilegalno osnovao 1965., te je politički nastojao djelovati putem pravaških principa dr. Ante Starčevića, čiji je sljedbenik uvijek bio, kao i ja osobno, neformalno.

Nakon 2000. godine, veoma nezadovoljan promjenama na vlasti, svakodnevno je pisao svoje kritičke članke za razne domoljubne portale, najviše za portal "Dragovoljac", sve do svoje smrti, na Svijećnicu, 2. veljače 2016.

Za vrijeme mojih studentskih dana i stanovanja u studentskim domovima, mi, hercegovački studenti, uvijek smo se najviše međusobno družili i sanjali o slobodnoj Hrvatskoj. Bilo je među nama i mali broj hercegovačkih studenata koji su potjecali iz udbaških obitelji, ali s takvima se nismo družili, a ja znam da se s njima nisam ni pozdravljala ako bismo se slučajno sreli, iako smo se poznavali.

Kada sam prolazila zatvor i druge udbaške represalije, uvijek mi je bilo geslo: "Drugima ne naškoditi, a i sebi što manje", i, najvažnije, sačuvati svoje ljudsko i hrvatsko narodno dostojanstvo, te prozrijeti što oni svojim pitanjima žele postići i nikako ne dopustiti da to postignu.

Naše patnje, mene i moga supruga, nisu nam bile teške, a meni je osobno bilo žao samo da se roditelji ne bi žalostili.

Nedavno, u lipnju 2020., posjetila sam, sa kćerim Drinom, njezinim automobilom, i Srijemsку Kamenicu, Petrovaradin i Novi Sad, mjesta moga djetinjstva i rane mladosti, nakon gotovo 40 godina, jer su mi roditelji 1976., kao i više drugih hrvatskih obitelji, pod pritiskom vlasti, doselili u Zagreb, gdje su i umrli i pokopani na groblju Granešina. To mi je bila želja i bilo mi je jako dirljivo ponovno vidjeti te srijemske krajeve, koje sam zavoljela kao svoj zavičaj.

Došli smo u istu kuću u koju smo mi bili doselili 1943., jer je tu ostao živjeti, sa svojom obitelji, ondašnji dječak iz te kuće, moje dobi, samo je kuća obnovljena u istom obliku.

Rado su nas dočekali i pričali o svemu. Kamenica se puno izmjenila, kao i Petrovaradin. Mnogih hrvatskih obitelji, zbog događaja u hrvatskom obrambenom Domovinskom ratu, više nema. Sve je drukčije. U Srijemskoj Kamenici je ista katolička crkva Našašća Svetoga Križa, u kojoj sam primila prvu sv. pričest i krizmu. Malo je zapuštena i zaključana, jer nema više stalnoga župnika.

U Petrovaradinu su svi natpisi na čirilici, a vidjela sam i školu moje niže gimnazije, kao i crkvu sv. Jurja, koju nam je otvorio i pokazao zvonar Andrija, te rodnu kuću hrvatskoga bana Josipa Jelačića. Razgledali smo petrovaradinsku tvrđavu i svetište Gospe Snježne na Tekijama, gdje sam sa majkom pješice dolazila svake godine, 5. kolovoza.

Ipak, u Kamenici, Drina i ja smo se posebno slatko smijale kad je ona u Wikipediji, tražeći informacije o Srijemskoj Kamenici, pročitala i podatak da su najvažniji ljudi u Kamenici, od svih koji su se tu rodili ili nekad živjeli, upravo veliki srpski pjesnik i književnik Jovan Jovanović Zmaj, liječnik po zanimanju, koji je u Kamenici rođen i umro, te ima svoje spomenike i muzej u rodnoj kući, a druga važna osoba da sam baš ja, koja sam tu živjela. Za mene piše da sam hrvatska liječnica i katolička mirovna aktivistica Ružica Ćavar.

Dosta smo se smijale, jer ja, hvala Bogu, uvijek nastojim, s ljubavlju i uz Božju pomoć, činiti ono što mislim da je dobro i pravedno, i to mi je normalno, a ništa posebno zbog čega bih ja bila nekakva veličina. Ipak, nije mi ni krivo, jer je Zmaj Jovan Jovanović bio stvarno dobar čovjek i volio je Hrvate. Uvijek me veseli njegova pjesma, koju odavno znam napamet: "Hrvat se ne bori da što otme kome, čuva sveti plamen na ognjištu svome. I dok tako čini, u najteži dani, i Bog i pravda, na njeg'voj su strani. A kuda će Srbin, zar on da se dade, na put bez Boga i pravde..." .

Stoga smo se veselo slikale i uz spomenik Jove Jovanovića Zmaja, "Čika Jove", kako se tamo kaže.

Zbog čega su najviše progonili Vašeg supruga Matu Ćavara?

-Najviše zbog njegovog zauzimanja za pravdu i istinu i njegove ljubavi za samostalnu i slobodnu hrvatsku demokratsku državu, kao što sam odgovorila u prethodnom pitanju.

Gdje su oni i što rade koji su Vas tada progonili? Susrećete li neke od njih?

-Jedno vrijeme, od početka obrambenog Domovinskog rata u Hrvatskoj, malo su se bili pritajili, ali od 2000. na dalje, kada su izvršene totalne čistke svih hrvatskih domoljubnih kadrova na svim pozicijama u državi, visokim i najnižim, oni su ponovno zauzeli sva važna mjesta u državnim strukturama i u medijima, te provode totalnu destrukciju na štetu hrvatskoga naroda i hrvatske države.

Od onih koji su nas osobno progonili, mnogi su već pomrli, a ostale ne viđam.

Zašto u Hrvatskoj nije bilo lustracije?

-Po mome mišljenju zato što predsjednik dr. Franjo Tuđman u vrijeme agresije na Hrvatsku nije mogao ni trebao otvarati više unutarnjih frontova i radio je stoga na pomirbi ideoloških protivnika, nadajući se da će za lustraciju doći povoljnije vrijeme ili da će oni prihvati novu realnost, te se uklopliti u život i rad države za bolju budućnost.

Međutim, 2000. godine oni su perfidno preuzeли vlast u Hrvatskoj, izvršili kontra lustraciju hrvatskih domoljubnih kadrova na svim pozicijama, što se kaže čak do zadnje čistačice, zauzeli sve bitne pozicije u državi i medijima i vlast drže, putem nepravednih izbornih zakona i neravnopravnosti birača, što je nemoralno, neustavno i protiv svih međunarodnih dokumenata o ljudskim pravima, te se svim drugim nepravdama, što znači tiranijom, održavaju na vlasti bez ikakve prave demokracije. Naravno da oni neće sami sebe lustrirati kad im je sva moć u rukama.

Od prvog dana stvaranja države neprestano ste na "barikadama". Borite se za prava djece, majki, borili ste se i protiv srpskog fašizma...

-Stvarno se borim, uz Božju pomoć, i nastojim tako živjeti. Odmah nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj, kada su se otvorile te mogućnosti, skupa sa svojim istomišljenicima, pokrenula sam inicijativu za osnivanje udruge Hrvatskoga pokreta za život i obitelj, kako bismo se djelotvornije zauzimali za sve bitne moralne, osobne, obiteljske i narodne kršćanske tradicionalne vrijednosti, a posebno za zaštitu ljudskog života od začeća do prirodne smrti, za što sam se ja, koliko sam mogla, zauzimala cijelogra svoga života, a time i za duhovnu i moralnu obnovu hrvatskoga društva, što je temelj i za demografsku i gospodarsku obnovu.

Bilo nas je pedesetak, uglavnom zdravstvenih, prosvjetnih i drugih djelatnika, pravnika i svećenika, te smo održali osnivačku skupštinu baš na Blagovijest, 25. ožujka 1990. godine, i mislim da smo prva udruga humanitarnog karaktera u Republici Hrvatskoj.

Mislili smo da ćemo u miru živjeti i raditi za dobro hrvatskoga naroda i svih građana države, ali zbog velikosrpskog militarizma i pretenzija na stvaranje Velike Srbije, događaji su nas sve brzo demantirali.

Velikosrpska agresija postajala je sve jača, započeli su zločini i okupacija. Bilo je sve više prognanika, te smo se, volonterskim radom, uključili u prikupljanje i pružanje pomoći narodu koji se našao u velikim potrebama.

Ratne strahote bile su sve veće. Svi, a posebno mladi Hrvati i Hrvatice, kakvih je bilo najviše, javljali su se dragovoljno i putem novačenja u vojne postrojbe, za obranu doma, svoga naroda i domovine.

Mnogi Hrvati dolaze kao dragovoljci iz svijeta u hrvatske postrojbe, pa i stranci, koji vole Hrvate.

Svi Hrvati u svijetu digli su se na noge i otvorili svoja srca da pomognu svim sredstvima svome narodu i svojoj nacionalnoj domovini. Svi zajedno uspjeli smo, hvala Bogu, jako puno, ali jedni bez drugih ne bi nikako uspjeli pobijediti okrutnoga neprijatelja.

Posebno je bilo teško nama roditeljima, čiji su sinovi bili u jugo vojsci, a ta vojska je započela sa svojim zločinima, te smo postajali očajni i u velikom strahu da nam ne bi zlorabili djecu u svoje zločinačke svrhe, protiv svoga ili bilo kojega naroda, koji je želio samo slobodu i demokraciju.

Meni su tada bila dva sina u toj jugo armiji i držali su ih zatvorene, kao i druge hrvatske vojnike, u vojarnama, tj. njihovim kasarnama.

Kako se danas sjećate Bedema ljubavi? Što je on značio?

-Bedem ljubavi - Pokret majki za mir, bio je jedinstven fenomen u svijetu. Vjerojatno nikada u povijesti majke, iz najveće ljubavi, u strahu za sudbinu svoje djece, da ih neprijatelj ne bi zlorabio u zločinačke svrhe, spontano i organizirano dale su sve od sebe. Ustrajno smo molile sv. krunicu pod nazivom "Za mir i slobodu", sa posebnim razmatranjima. Krunice su se molile po trgovima sela i gradova u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini i svuda u svijetu gdje Hrvati žive. Mi u Zagrebu smo molili svaku večer na Trgu bana Josipa Jelačića, te u povorci obilazili zgradu V armijske oblasti na Krešimirovom trgu, pjevajući marijanske pjesme sa upaljenim svijećama i hrvatskim zastavama. Pisali smo pisma zapovjednicima jugo armije da nam puste sinove i pisma javnosti sa željom za mir i demokraciju.

Majke su putovale u gradove Europe da iznesu sve opasnosti u kojima se nalaze naša djeca vojnici u agresorskoj armiji. Mnogi naši sinovi su bili spašeni ili su sami pobjegli iz ralja armije jugo zvijeri i odmah se ponosno stavili na raspolaganje svojoj domovini Hrvatskoj za njezinu obranu, kao i moja tri sina.

Mi majke i očevi i dalje smo strepili, ali bili su to drukčiji osjećaji da su nam sinovi na pravednoj strani. Dobar dio njih dali su i svoje živote. Duboko suošćećam sa tugom roditelja i obitelji. Moji sinovi ostali su, hvala Bogu, živi i stoga sam Bogu toliko zahvalna da mi ništa drugo nije i ne može biti teško. O tim događajima i Bedemu ljubavi imam poseban opširniji tekst, pisan prije nekoliko godina i medijima je, po želji, na raspolaganju.

Imaju li hrvatske majke dostojno mjesto u društvu? Kako to da se za njih ne organiziraju protesti?

-Ne, nemaju ni približno dostojne uvjete kakve zasluzuju i kakve bi trebale imati, s obzirom na njihove zasluge u Domovinskom ratu, a posebno s obzirom na katastrofalnu demografsku i obiteljsku situaciju u kojoj se nalazimo.

Takvo mjesto nemaju hrvatske majke, kao ni druge bitne kategorije, posebno djeca i mladi, koji se sve više iseljavaju, jer, na žalost, nemamo vlast u državi, koja bi štitila osobne i opće moralne i sve druge vrijednosti hrvatskoga naroda i države.

Kako ste podnijeli i kako podnosite "slučaj koronavirusa"?

-Osobno sam u nešto starijim godinama i, sukladno tome, naravno slabijega zdravlja, ali nisam imala problema, hvala Bogu, sa korona virusom niti je imao itko od moje djece i unučadi. Držali smo se uputa nadležnih medicinskih stožera, iako osobno mislim da u cijeloj toj situaciji ima i dosta nejasnoća glede krajnjih namjera određenih centara moći, te da će biti, pored gospodarskih, dosta i psihičkih i mentalnih posljedica na ljudima zbog izolacije i odvajanja od svojih najbližih, pa i od Crkve i svetih sakramenata, te širenja straha i panike.

Žao mi je svih koji su oboljeli i umrli ili imali posljedica te hvala svima koji su se trudili olakšati poteškoće ljudima u potrebi.

Nadam se i vjerujem da će Bog sve upraviti na dobro onima koji ga ljube.

Želite još nešto dodati, poručiti?

-Željela bih poručiti svima da uvijek trebamo vjerovati u Boga, moliti se i nastojati živjeti, uz Božju pomoć, po Božjim zapovijedima, te nikada ne prestajati boriti se za dobro, istinu i pravdu, ne bojati se nikoga od ljudi i ne klanjati se nikome osim Bogu i tada će Bog sigurno biti uz nas i providjet će čestite, poštene i sposobne osobe u našem narodu, koji će, uz Božju pomoć, osmisliti strategiju kako na miran način, demokratski promijeniti vlast i spasiti hrvatski narod i samostalnu hrvatsku državu.

Nažalost, takvih ja još ne vidim, ali budimo strpljivi, radimo i molimo se, posebno sv. krunicu, i neka nas sve blagoslovi dragi Bog, po zagovoru Svetе Majke, Kraljice Hrvata, Svetoga Josipa, zaštitnika Crkve, obitelji i hrvatske domovine, i našega najvećega duhovnoga velikana, blaženoga kardinala Alojzija Stepinca!

Razgovarao: MLADEN PAVKOVIĆ

<https://hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/57924-ruzica-cavar-od-2000-izvrsene-su-totalne-cistke-svih-hrvatskih-domoljubnih-kadrova>
<https://www.tjedno.hr/napadac-na-mene-je-promijenio-ime-i-prezime/>

D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.

O MILI BUDAKU, OPET DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU

U povodu najnovije medijske hajke na Milu Budaka, u kojoj na nedostojan način, osim notornih neznalica, sudjeluju i ostrašeni njegovi politički mrzitelji, a da bi se dokazala vjerodostojnost načela depolitizacije pravosuđa i afirmacije pravnih kriterija u pravnoj državi, što je po svojim Ustavnim odredbama Republika Hrvatska, iznosimo deset činjenica i postavljamo deset pitanja.

Evo najprije tih činjenica:

- 1) Mile Budak, zagrebački odvjetnik i član Hrvatske stranke prava, koji je pred kraljevskim sudom u Kraljevini SHS, svibnja 1925., branio komunističkog prvaka Vladimira Čopića, tada već i autor dviju zapaženih knjiga književne proze, “ličkih priča” *Pod gorom* i “zapisa jednog malog intelektualca” *Raspeće*, tiskanih u nakladi Matice hrvatske, napadnut je 7. lipnja 1932., oko podneva, u kućnoj veži zgrade u Ilici 10, po naredbi beogradske vlade a u organizaciji Uprave policije u Zagrebu. Atentat su izvela trojica

policajskih plaćenika zadavši mu nekoliko udaraca željeznom šipkom po glavi. Liječen je u zagrebačkoj bolnici 38 dana.

2) Sedam mjeseci kasnije, zajedno sa suprugom Ivkom, otišao je u emigraciju i pristupio Ustaškom pokretu.

3) U Zagreb se vratio, mimo suglasnosti Ante Pavelića, 6. srpnja 1938.

4) Odmah objavljuje roman u četiri knjige *Ognjište*. O tom romanu napisano je nekoliko desetaka najpohvalnijih prikaza kako u hrvatskoj tako i u srpskoj i u slovenskoj književnoj kritici, a jedan od njih napisao je i Josip Horvat u "Jutarnjem listu" 31. srpnja 1938. pod naslovom *Lička "Ilijada"*. *Reprezentativno djelo hrvatske književnosti*. Njegovu ocjenu do danas nitko nije osporio relevantnom književno-kritičkom prosudbom.

5) Obnavlja suradnju i prijateljstvo s Vlatkom Mačekom, ali poslije osnutka Banovine Hrvatske uhićen je 15. veljače 1940. i zadržan u zatvoru bez sudskog rješenja do 12. travnja.

6) Toga dana nađena je mrtva u zdencu Budakova vinograda njegova supruga Ivka. Ni do danas nisu rasvijetljene okolnosti njezine tragične smrti, koja ga je psihički utukla. Obolio na žuci i neposredno prije ustrojstva NDH operiran, tako da je 10. travnja 1941. dočekao u bolnici ne sudjelujući u proglašenju NDH.

7) U Vladi NDH zauzimao je položaj ministra bogoštovlja i nastave i nije bio inicijator tzv. "rasnih zakona", njih je donijela Vlada pod pritiskom Nijemaca, ali je na tome mjestu zavlačio koliko god je mogao i odgađao njihovu primjenu, zaštićujući kako Židove tako i Srbe koji su se našli kao profesori zagrebačkoga Sveučilišta, o čemu je svojedobno, još u doba komunističke vlasti, iznio činjenice Jaroslav Šidak. Nije poznat ni jedan jedini slučaj, da je ikome izravno nanio ikakvo zlo. Njegov pomirljivi govor na velikom političkom zboru u Virovitici ocijenilo je i beogradsko (Nedićevo) "Novo vreme" 19. kolovoza 1941. "glasom razbora iz Hrvatske". Dok je obavljao ministarsku službu njegov osobni vozač bio je Židov, a cijelo vrijeme NDH održavao je prijateljske odnose s nekoliko zagrebačkih židovskih obitelji, pa ga je njemački policijski ataše denuncirao zbog toga svojoj vradi. Kao poslanik u Berlinu nije imao nikakva političkog utjecaja, a kao ministar vanjskih poslova uvjetovao je, dosta grubo i sasvim nediplomatski, uspostavu odnosa

s Mussolinijevom Talijanskom Socijalnom Republikom Mussolinijevim odricanjem od Rimskih ugovora, zbog čega je bio prisiljen podnijeti ostavku. Time prestaje njegova politička aktivnost u Hrvatskoj.

8) U svibnju 1945. nije bio zarobljen od partizana, kao što piše "Vjesnikov" novinar, nego su ga engleske vojne vlasti izručile jugoslavenskim partizanima 18. svibnja 1945.

9) Sudski proces vođen je protiv njega i još nekih suoptuženika pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu 6. lipnja 1945. Osuđen je na smrt vješanjem, a presuda je izvršena već sljedećeg dana, 7. lipnja 1945., na 13. obljetnicu zagrebačkog atentata na nj! Za grob mu se ni danas ne zna.

10) Dokumentacija kako o provedenoj istrazi tako i o procesu pred sudom nije nikada bila predviđena javnosti niti je bila dostupna znanstvenim istraživačima, niti je do danas proučena u cjelini.

A evo i pitanja:

1) Jesu li atentatori na Budaka 1932. i njihovi naredbodavci počinili zločin?

2) Je li cijelokupni proces, od istražnog postupka do suđenja pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu mogao biti korektan i pravno valjan s obzirom na činjenicu da je, uz tako tešku optužbu, istraga provedena za jedno popodne, a suđenje trajalo samo nekoliko sati, da su se i istraga i suđenje vodili bez branitelja i bez saslušavanja svjedoka obrane, čak i bez prava na žalbu, pa je tako teška kazna izvršena već sljedećega dana, ni dvanaest sati nakon izricanja presude? Jesu li i danas, u Republici Hrvatskoj, pravno respektabilni i takav proces, i osuda koja je na njemu donesena, a najzad i njeno izvršenje?

3) Je li takvim suđenjem izvršen prema njemu ratni zločin, i to nakon završetka rata?

4) Je li bilo regularno ubojstvo njegove 20-godišnje kćeri Grozde? Nakon što su je rastavili od oca, vojne vlasti Jugoslavenske armije pogubile su je negdje kod Škofje Loke, a prema nekim glasovima i silovali, bez ikakve optužbe, bez ikakve istrage, bez ikakva suđenja. Ubijena je, očito, samo zato jer je njegova kći, a

nikakva dokumentacija o tome ni danas nije poznata, kao što je nepoznat i njezin grob. Je li takva likvidacija ratni zločin? I to ratni zločin izvršen poslije rata?

5) Je li uvjerljivo kad dokazani ratni zločinci svoju žrtvu svrstavaju bez ikakvih dokaza u red ratnih zločinaca?

6) Rečenica "Srbe na vrbe", koju je izrekao u Varaždinu, a za koju je i sam priznao prijateljima, kad su mu zbog nje prigovorili, da mu je "izletjela", nije njegova rečenica: nju je prvi izrekao 1914. Slovenac Marko Natlačen, kojemu to nije smetalo da u vrijeme Kraljevine Jugoslavije bude istaknuti član slovenske Klerikalne stranke Antuna Korošeca, a onda, kao takav, sredinom tridesetih godina postane i ban Dravske banovine! To međutim nije isprika za nj. Budaku se ona ne može oprostiti, ali je li ta krivnja dovoljna da ga se proglaši ratnim zločincem? Ne bi li regularni sud povezao tu rečenicu s onom željeznom šipkom i proveo potrebna vještačenja, koja se nameću sama po sebi?

7) Ako je proces Budaku bio politički proces, kao što su to bili i mnogi procesi pred komunističkim sudovima, uključujući i one poslije "hrvatskog proljeća", a teško bi bilo dokazati da oni to nisu bili, po kojoj to logici neki tvrdi zagovornici pravne države i depolitizacije sudstva danas, u Hrvatskoj, istodobno odobravaju političke procese u razdoblju od 1945. do 1990., i prihvaćaju njihove osude, pa se štoviše osuđenike na njima usuđuju i kvalificirati najtežim izrazima, težim i od onih koji su bili navedeni i u optužnicu i u osudi (što bi čak moglo biti i kažnjivo)? Ne otkrivaju li se time oni sami kao filokomunisti jugoslavenske orijentacije? A ako to doista jesu, a teško bi nas mogli uvjeriti da nisu, zašto se otvoreno ne očituju takvima, umjesto što se kukavički kamufliraju demokratskim načelima (koja, kad su bili u prilici, sve do 1990., *in praxi* ni sami ne samo da nisu poštivali nego su ih naprotiv svjesno gazili)? I nije li onda vrijeme da Republika Hrvatska, kao pravna država, koja ne primjenjuje političke kriterije u svome pravosuđu, izjavi, jednom zauvjek, da ne priznaje pravnu valjanost bilo kojeg političkog procesa u prošlosti, kao ni moralne i političke konzekvence koje iz njih proizlaze (uz pridržavanje prava da u pojedinim kaznenim predmetima, kao što je i ovaj, ako je potrebno, provede pravno regularnu obnovu procesa)?

8) Ima li među našim eminentnim pravnim ekspertima i znanstvenim autoritetima ikoga tko bi, danas i ovdje, bio voljan – ne sposoban nego upravo *voljan!* – dokazati nevjerodostojnost komunističkog antifašizma zbog raskoraka između komunističke teorije, izražene u zakonima i javnim deklaracijama, i komunističke prakse, ispunjene svakodnevnim i različitim nasiljima i zločinima prema vlastitim građanima, što je potvrđio i sam Josip Broz znamenitom izjavom 1972. u Prištini, da se sudci ne moraju držati zakona “kao pijan plota” (doslovce tako!), čime je i sam priznao ne samo pravnu nevjerodostojnost nego i nezakonitost komunističkog sudstva, pa nepriznavanje komunističkog antifašizma i njegova pravosuđa ne znači i osporavanje antifašizma kao jednoga od temelja Republike Hrvatske, notificiranoga i u preambuli njezina Ustava, nego upravo obratno, znači priznavanje tih temelja, ali u izvornom, demokratskom značenju tog pojma?

9) Jesu li “Vjesnik”, “Novi list” i neke druge tiskovine, odlučivši pisati o Budaku, mogli naći novinare kvalificiraniye za tu temu, novinare koji o Budaku nešto i znaju, novinare koji ne bi ponavljali stare i dubiozne kvalifikacije u pravnom smislu nevjerodostojnih sudova? Tako npr. ne bi novinar “Vjesnika”, očito ne razumijevajući pojmove o kojima piše, osporavao ono što nikada nitko nije ni tvrdio, naime da je Budak bio “reformator” hrvatske književnosti?

10) Hrvatska je danas pluralistička a ne jednoumna i nije li “Vjesnik”, kad je već želio čuti mišljenje hrvatskih građana o Budaku, mogao u onoj svojoj anketi zapitati nešto i građane koji nikada nisu bili integralni Jugoslaveni, a najmanje u presudnim godinama za hrvatsku slobodu 1989./1990.? Zar u Hrvatskoj danas nema i takvih intelektualaca, i ne samo intelektualaca, koji “u ono vrijeme” nisu bili ni svjedoci optužbe na tadašnjim političkim procesima, ni UJDI-jevci, niti su danas njihovi duhovni trabanti? I, najzad, zašto većina medija u Hrvatskoj danas dopušta čuti samo njihov glas? Skrivajući se iza demokratskih fraza, kriptokomunistička manjina u Hrvatskoj medijski je ovladala gotovo cijelim duhovnim prostorom, krivotvoreći naše javno mišljenje; je li njihova mimikrija “hrabrost” ili podlost? Je li teško razabrati njihov cilj?

Legitimni demokratski zahtjev glasi vrlo jednostavno: *audiatur et altera pars!*

*

Spomenik (ili spomen-ploča) Mili Budaku u Svetom Roku – da ili ne? To je pitanje samo povod ovome tekstu, ali ne i bitno pitanje koje ovoga trenutka traži urgentni odgovor. Štoviše, to pitanje se možda ne bi ni postavljalo, kad bi nam bio poznat grob Mile Budaka. Ali on je nepoznat i danas. A osnovno je ljudsko pravo svakoga čovjeka, da ima svoj grobni humak, da se za nj zna i da bude obilježen.

Potpisujemo ovaj tekst kao apel. Ne želimo usurpirati ulogu regularnoga nadležnog suda ni prejudicirati njegovu odluku. Očekujemo da Republika Hrvatska, dosljedna u provođenju načela pravne države, pridonese svoj udio i da nadležna tijela, *i to po službenoj dužnosti, pokrenu obnovu političkih procesa održavanih u doba komunističke i drugih totalitarističkih vlasti*, pa tako i procesa protiv Mile Budaka. Neka se uzmu u obzir svi dokumenti, koje budu podnijeli i optužba i obrana, neka se pravnom nepristranošću, *sine ira et studio*, prosudi njegova objektivna krivnja i neka se izrekne pravomočna, pravno regularna i na zakonu utemeljena presuda. Svi ćemo je priznati i poštivati.

Ovaj apel je otvoren za svakoga tko ga bude želio naknadno supotpisati.

U Zagrebu, kolovoza 2004.

Mirko Alilović, umirovljenik

Teo Andrić, dipl. ing. pričuvni bojnik HV

Akademik Ivan Aralica, književnik

Jakov Aralica, profesor

Rudolf Arapović, novinar i publicist

Dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik, Slavonski Brod

Stjepan Asić, dizajner, Tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik, bivši politički zatvorenik i
ratni vojni kapelan

Branimir Babić

Mr. sc. fra Marko Babić, prof. teologije

Martin Babić

Dr Jozo Badrov, spec. oralni kirurg
Marija Bakota, umirovljenica, Zagreb
Miro P. Bakrač, profesor
Mirsad Bakšić, dipl.iur., brigadir HV i predsjednik Udruge "Dr. Safvet beg Bašagić"
Mile Balen, književnik
Žarko Barać, prof. matematike i fizike
Miljenko Baloković, knjižničar Nacionalne i sveučilišne knjižnice
Josip Baotić, dipl. oec. kib., direktor INTERCON-a, međunarodnog savjetovanja za strateški razvitak društva
Tadija Barun, dožupan Splitsko-dalmatinske županije
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Mate Bašić, novinar
Vladimir Bebek, pukovnik u m.
Mr. sc. Ivan Bekavac, publicist
Ante Belas, VŠS ekonomist
Ante Beljo, ravnatelj HIC-a
Josip Berić, hrvatski branitelj
Niko Bete, pjevač
Nada Beuc, profesor, tajnica Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Ivan Biondić, sveučilišni profesor
Goran Ante Blažeković, informatičar
Miroslav Boban, hrvatski branitelj
Akademik Rafo Bogišić
Đina Bonković, službenica
Milan Boras, dipl. ing.
Gojko Borić, novinar
Damir Borovčak, dip. ing. i publicist
Ante Bošnjak, iseljenik
Ivan Bošnjak, poduzetnik
Kruno Bošnjak, akademski kipar i profesor ALU u m.
Fra Frano Botica
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Frane Brajko, hrvatski branitelj

Josip Brkljačić, umirovljenik
Nada Brkljačić, činovnica
Damir Brzica, utemeljitelj i predsjednik udruge "Ujedinjeni Hrvati svijeta"
Dr. Ivan Brzović, liječnik u Kupresu
Dinko Budić, dipl. ekonom.
Dr Marijo Budimir, stomatolog
Suzana Budimir, dipl. ing., profesorica
Gordan Bule, gospodarstvenik
Matija Bulić, domaćica
Mr. sc. Jure Burić dr. med., prvi župan Dubrovačko- neretvanski i bivši zastupnik u Hrvatskom Državnom Saboru
Jure Caktas, kapetan duge plovidbe, Savjetnik za pomorski i intermodalni transport
Nevenka Crnko, umirovljenica
Mladen Čataj, zubotehničar
Vladimir Čataj, dr. veterine
Emil Čić, publicist, muzikolog i glazbenik
Fra Milan (Karlo) Čirko
Dr. sc. Ivan Čizmić, znanstveni savjetnik
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Željko Čop, hrvatski branitelj
Branka Čorak, službenica
Ivica Ćapin, ekonomist
Marko Ćavar, umirovljenik
dr. Ružica Ćavar predsjednica hrvatskog pokreta za život i obitelj
Ivo Ćoza, dipl. ing.
Dr Ante Ćurić, spec. parodontolog, dentalni i oralni patolog
Daniel Dasović, ing. građevinarstva, Podaca
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, sveučilišni profesor
Miodrag Demo, brigadir HV
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, profesorica
Dr Ferdinand Diklan, stomatolog
Tonka-Marija Dobrinić, umirovljenica
Mira Donadini, socijalna djelatnica u m.
Zvonko Dragić, novinar, Mostar

Tomislav Držić, novinar
Dr. sc. Andrej Dujella, sveučilišni profesor
Mr. sc. Ivan Dujmović, umirovljenik
Dr. sc. Senadin Duraković, sveučilišni profesor
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut, član Predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Lepan Emil
Nela Eržišnik, glumica
Ivan Fičko, pukovnik u m.
Boris Flego, umirovljenik
Vlado Franjević, kulturno-likovni radnik, Lichtenstein
Vladimir Fuček, sudac u m., predsjednik URV "Hrvatski domobran"
Ivan Gabelica, dipl. iur.
Srećko Gabrilovac, dipl. ing.
Nikola Gadže
Marko Gale, obrtnik
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Anka Glavina Kovačić, umirovljenica
Dara Glavina, laborantica
Ivan Glibić, dipl. ing.
Vijana Grgurević, med. sestra
Branimir Grubelić, odvjetnik
Dr. sc. Petar Gugić, sveučilišni profesor
Rajka Gugić, dipl. iur.
Ante Gugo, novinar i publicist
Marijan Horvat-Mileković, književnik
Dr. Ivan Huljev
Mijo Ilić, hrvatski branitelj
Ivan Ivanda, profesor, član predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Dr. Luca Ivanda, specijalist školske medicine
Mr. sc. Nenad Ivanković, novinar, publicist i predsjednik HONOS-a
Ilija Ivezić, filmski i kazališni glumac
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Željko Jakić, politolog, Belgija, predstavnik HSK pri Vijeću Europe

Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor

Dr. sc. Jere Jareb, profesor emeritus Saint Francis University,
Loretto, USA

Akademik Dubravko Jelčić, književnik, znanstveni savjetnik u m.

Dr. Milan Jelić, dipl. oekon., ekonomist u m., Argentina

Ivan Jindra, novinar

Darinka Jonjić, politička uznica i nastavnica u m.

Tomislav Jonjić, odvjetnik i publicist

Dinko Jonjić, dugogodišnji politički zatvorenik, danas odvjetnik u
Imotskom

Josip Jović, novinar i publicist

Fra Ivan Jukić

Dr. sc. Josip Jurčević, znanstveni savjetnik

Anto Jurendić, predsjednik udruge Uzdanica 90. ATJ Lučko

Marko Jurić, novinar

Dr. Ivan Jurić, novinar, Metković

Zdenko Jurinić, dipl. ing. kemije u m.

Dr. sc. Fra Karlo Jurišić, umirov. profesor teologije i povijesti

Marina Jurišić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske
Makarska

Ivan Juroš, dipl. ing.

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije

Vinko Kalinić, književnik

Halili Kamber, službenik

Pajo Kanižaj, književnik

Pavao Slavko Keserović, dip. ing., Melbourne, Australija

Ing. Nikola Kirigin, prvi predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa

Jure Knezović, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika

Marija Knezović, zubni tehničar

Dr. Zlata Knezović

Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i publicist

Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik

Zdravko Kordić, prof. i književnik - pred. DHK HB – Mostar

Ivica Korman, djelatnik HNK

Zvonimir Kos, umirovljenik

Dr. Tomo Kovač

Mario Kovaček, student
Stjepan Kovaček, strojovođa
Tomica Kovaček, vet. tehničar
Verica Kovaček, med. sestra, narednik HV u m.
Mate Kovačević, novinar
Željko Kovačević, dipl. ing. el., savjetnik direktora HEP
Elektrodalmacija Split, član MENSE, Zmaj od Radobolje u
DBHZ, bivši predsjednik NK Hajduk
Ivan Krešić, dipl. ing.
Mijo Krešo-Lovrić, dipl. ing., politički zatvorenik
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Barbara Kovačić, prof.
Marko Krilić, ing., Busovača
Ante Krmpotić, profesor
Marijan Krmpotić, profesor
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr.st Petar Kružić - Stuttgart
Ivan Kujundžić, akademski kipar
Dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, sveučilišni profesor
Tonči Kunjašić, poduzetnik
Akademik Ivan Kušan, književnik
Vladimir Kürner, dipl. ing.
Ivan Lacković-Croata, slikar
Miro Laco, profesor, pukovnik HV u m.
Josip Laća, književnik
Fra Milan Lapić
Dr. P. Vjekoslav Lasić, dominikanac, politički zatvorenik
Ana Lemić, profesorica, ravnateljica gimnazije
Mate Lendić, ravnatelj Crvenog križa, Makarska
Dr. sc. Hrvoje Lorković, sveučilišni profesor
Ana Luetić, umirovljenica
Dr. sc. Branimir Lukšić, sveučilišni profesor
Zvonko Kajfeš, umirovljenik
Željko Keglević, umirovljenik, Chicago (Ill.), SAD
Dražen Keleminec
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik

Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
Ante Madunić, dipl. iur.
Mirjana Majnarić, umirovljenica, Zagreb
Dragutin Majstorović, ing.
Duško Malešević, akademski slikar i profesor
Ante Mandić, dipl. ing.
Vinko Mandurić, ekonomist
Ivan Maras, invalid Domovinskog rata
Mato Marčinko, dipl. iur, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Domagoj Margetić, novinar i publicist, predsjednik UNRH
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG,
Ansonia, SAD
Vlado Marić, odvjetnik
Žarko Marić, profesor i novinar
Ivica Marijačić, novinar
Slobodan Markić, dipl. ing.
Dr. sc. Ante F. Markotić, sveučilišni profesor
Dr. Vlatko Martinić
Frano Marušić, dipl. ing.
Mario Marušić, novinar i publicist
Mile Maslać, književnik
Marija Mataija, učiteljica u m.
Vlatko Mataija, učitelj u m.
Marko Matanović, umirovljenik
Mr. sc. Ivica Matičević, asistent
Jozo Matić, narednik HV-a u m., invalid Domovinskog rata
Marko Matić, dipl. prav. i književnik -Zagreb
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Vedran Meić, hrvatski branitelj
Vlatko Menix, predsjednik udruge povratnika u BiH
Dr. sc. Andelko Mijatović, znanstveni istraživač i publicist
Dr. Martin Mikecin, spec. pedijatar i neuropedijatar
Vanja Mikecin, profesor
Marko Mikulandra, redatelj i dramski pisac
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Fra Stanko Milanović Litre (Jure)

Mile Milković - Production Operations Manager – Vancouver,
Kanada

Josip Miljak, poduzetnik

Fra Frano Mirković

Bosiljko Mišetić, odvjetnik

Đino Mladineo, prof., Komiža, otok Vis

Ratimir Mocnaj, dipl. ing.

Ana Mocnaj, profesorica, tajnica AMCA-e Kanada

Vladimir Mrkoci, profesor

Tinka Muradori, akademska glazbenica

Dr. sc. Jasmina Mužinić, znanstvena suradnica

Mislav Mužinić, dipl. ing.

Ante Naglić, hrvatski branitelj

Prof. dr. Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar

Igor Nikolić, umirovljenik, Clearwater (Florida), SAD

Mr. Boris Nikšić, povjesničar i latinist, Zagreb

Josip Nikšić, dipl. inž. kem. tehnologije, Šibenik

Ivan Nogalo, gospodarstvenik

Javor Novak, publicist

Zvonimir Novosel, str. tehničar

Iva Nuić, nastavnica i književnica - Drinovci

Tomislav Nuernberger, dipl. ing. matematike

Mato Obrul, djelatnik HNK

Željko Olujić, dipl.iur., odvjetnik

Ivan Orešković, profesor, ravnatelj strukovne škole Sebastijan Palić

Ivan Pandža, invalid Hrvatskog domovinskog rata

Marko Pandža

Ile Papić, dipl. ing. prometa

Tone Papić, dipl.ing.arh., akad. slikar

Ivo Paradžik, umirovljenik

Ivica Pavelić, hrvatski branitelj

Jelka Pavičić, knjižničarka

Josip Pavičić, književnik i nakladnik

Tomislav Pavičić, dipl. ing., menadžer, predsjednik Hrvatskog
Kulturnog Društva Uzajamne Pomoći sa Dock Sud-a,
Avellaneda, Argentina

Robert Pavičić, dipl. ing.
Dr. sc. Mate Pavković
Mladen Pavković, novinar i publicist
Dr. sc. Dragutin Pavličević, sveučilišni profesor
Pero Pavlović, mr. sci. i književnik - Neum Mostar
Don Pero Pavlović, katolički svećenik, Ravno
Dr. sc. Davor Pavuna, fizičar
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pećarić, sveučilišni profesor
Jelena Pećarić, profesorica
Kornelija Pejčinović, javni radnik
Marija Pejić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Kaja Pereković, umirovljenica
Dragutin Perić, Konjic
Dr. sc. Nedjeljko Perić, sveučilišni profesor
Ratko Perković, umirovljenik
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Branimir Petener, dipl. ing. i publicist
Slavko Petračić, dipl. ing.
Petar Petrić, dipl. ing.
Dora Petrić, službenica
Ivica Petrović, profesor na sveučilištu u Mostaru
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, dipl. iur.
Vlado Polgar, dipl. ing.
Valentin Pozaić, Družba isusova, professor moralne teologije
Vlatko Previšić, profesor
Dr Ana Prolić, stomatologinja
Dr Luka Prolić, spec. oralni kirurg
Božo Protrka, ekonomist
Stipe Puđa, dipl. oec, ratni dopisnik HINE
Dr. sc. Zvonimir Puškaš, znanstveni suradnik u m.
Fra Dominik – Ratko Radić
Dr. sc. Zvonimir Radić, predsjednik Domagojeve zajednice
Tomislav Raguž, dipl. oec.

Juraj Rajčević, ugostitelj
Filip Rajčević, ugostitelj
Milka Rajčević, ugostiteljica
Ankica Ravlić, profesorica, predsjednica Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Tomislav Reškovac, poduzetnik
Dr. Milan Ribičić
Kocjan Rigert, bojnik u m. Antiterorističke jedinice – ATJ – Lučko
Dragutin Rotim, odvjetnik
Joso Rukavina, građ. tehničar, hrvatski branitelj, Sveti Rok
Maja Runje, profesorica
Martin Sagner, dramski umjetnik, zastupnik u Hrvatskom državnom saboru od 1990. do 1995.
Mag. iur. Darko Sagrak, predsjednik Udruge "Dr. Milan Šufflay"
Ante Santini, hrvatski branitelj
Ivica Sentić, gospodarstvenik, pričuvni pukovnik HV
Dr.sc. Jadranka Sertić, sveučilišna profesorica
Magdalena Sever, studentica sociologije
Vjekoslav Sironić, HT tehničar
Marko Skejo, pukovnik u m.
Dr. sc. Marina Skrobica
Ružica Soldo, prof. i književnica - Široki Brijeg
Velimir Soldo, pričuvni poručnik HVO
Ekrem Spahić, novinar i publicist
Božidar Spitzer, profesor
Dr. Stjepan Sraka, stomatolog
Ing. Siniša Srzić, zamjenik gradonačelnika grada Makarske
Branko Stančić, dipl. ing.
Zdravko Stanišić, umirovljenik
Ivica Stepinac, umirovljenik
Dragutin Stilinović, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Aleksandar Stipčević, sveučilišni profesor
Fra Miljenko Stojić, književnik – Mostar
Ivan Strižić
Matilda Šaban, tajnica u osn. šk.
Milan Šaban, nastavnik u m.
Kata Šamadan

Jurica Šarić, tehničar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Stjepan Šešelj, književnik
Ilija Leopold Šikić, Basel
Ivana Šimundić, med. sestra
Milan Šimunić, autoprijevoznik
Dr. sc. Ante Škegro, viši znanstveni suradnik
Ante Škrabić, nastavnik, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar, biolog
Dr. sc. Hrvoje Šošić
Adela Šubić, umirovljenica
Roman Šule, hrvatski branitelj
Vlado Tadej, redatelj
Fra Vladimir (Ante) Tadić
Branko Tinodi, dipl. pravnik
Branka Tinodi, profesorica
Marko Tokić, professor
Mijo Tokić, prof. i književnik, Tomislavgrad
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Dr. med. Berislav Tomac, Hagen, Njemačka
Zlatko Tomicić, književnik
Augustin Tomić, obrtnik
Dr. iur. Željko Tomašević, pričuvni časnik HV-a
Dr. sc. Luka Tomić, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Tomislav Tonšić, hrvatski branitelj
Goran Trdin, profesor
Tihomir Trdin, dipl.ing.preh.teh.
Dr. sc. Miroslav Tuđman, sveučilišni profesor
Nenad Uđiljak, dipl. ing.
Fra Jakov Udovičić, Imotski
Dr. sc. Nikica Uglešić, sveučilišni profesor
Dr. sc. Đurđica Vasilj, sveučilišna profesorica
Ivo Vasilj, dipl. ing.

Mr. sc. Mario Vasilj, profesor na sveučilištu u Mostaru
Dr. Vlade Vicić, stomatolog, pjesnik, kantautor i politički uznik.
Đuro Vidmarović, književnik
Ivan Viluk, dipl. ing.
Julija Vojković, graf. urednica i dizajnerica
Dr. sc. Rudolf Vouk, sveučilišni profesor
Ivan Vragović, umirovljenik
Dr. sc. Vladimir Vratović, sveučilišni profesor u m.
Duje Vlastelica, ing. teh., pukovnik HV u m.
Zdenka Vratović, dipl. oec.
Mladenka Vrličak, dipl. ing. arh.
Andrija Vučemil, književnik – Rijeka
Dr. sc. Petar Vučić, pravnik i politolog
Rudi Vučić, akademski glazbenik, ravnatelj glazbene škole "I. Lukačića", Šibenik
Ante Vukasović, sveučilišni profesor u m.
Nada Vukasović, profesor u m.
Ive Vukić, gradj. tehničar
Marija Vukić, med. sestra u m.
Ljubo Vukoja, ekonomist
Ante Vuković, Stuttgart
Bože Vukušić, publicist
Marija Vuletić, profesorica
Dr. Nikola Vuletić
Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije, predsjednik Matice hrvatske
Ivan Zlopaša, predsjednik Udruge za očuvanje hrvatskih nacionalnih interesa u BiH "Pogledi"
Dr. Milan Zoretić, dipl. ing., sveučilišni profesor, Argentina
Marin Zrilić, student prava
Emil Kazimir Žeravica, hrvatski pisac i član DHK iz Pule
Dr. sc. fra Pavao Žmire
Dr. sc. Darko Žubrinić, sveučilišni profesor¹

---

¹ Dok je knjiga bila u tisku g. Darko Sagrak nas je obavijestio o pristigla potpisa još 403 osobe većinom iz Kanade. Također je čuo i s drugih strana (npr. iz Rijeke, Slavonskog Broda), da su i tamo neformalne grupe građana provodile akciju i dobile nove potpisnike Apela.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatali zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da "nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže

mnoštvo ljudi". S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac

Joško Čelan, novinar i publicist

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik

Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarsloj
Prof. dr. sc. Ante Čorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. arheolog
Dr. sc. Tomislav Dragun
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof. dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgарту
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijećа
Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
Fra Mladen Hrkаč
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Josip Jović, kolumnist i publicist
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgарту
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac

Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik

Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke županije
Miljenko Romic, akademski slikar

Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Stričić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Tvrtko Šešelj, računovoda
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjic
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj
Hrvatskog dokumentacijskog centra
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor

Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Boris Vinčić, odyjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur
Dr. sc. Ante Vukasović
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica probaja zatočenika iz koncentracijskog logora Jasenovac obilježena je i ove godine. "Građanke i građani, gospode i gospodo, drugarice i drugovi", započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić. "Mi ne zaboravljamo", rekao je, te dodao kako se treba snažno boriti protiv zaborava. Potom je ispričao događaj kojem je prisustvovao bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower koji je zatražio da se zločin koji se događa snimi jer "će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno. I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno", upozorio je Mesić. "Mi želimo svijet u kojem se ljudi neće razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože", rekao je Mesić.

Je li Mesić razumio ono o čemu je govorio Eisenhower? «Snimiti zločin koji se događa» istovjetno je ISTINI o tom zločinu. Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno a mislio drugo, tj. da je govorio o «istini» koju diktiraju moćnici. Jasenovac je doista idealno mjesto da govori o «istini». Pa već naslov knjige Vladimira Mrkocija *Ogoljena laž logora Jasenovac* ukazuje na to. Tko stoji iza «laži logora Jasenovac» Mrkoci konstatira u poglavlju: *Političko oružje par excellence* riječima (str. 11):

«Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.»

Tko su ti Mesićevi «gadovi»? Ne vjerujem da u Hrvatskoj može biti više ljudi koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ne toliko da bi bili vrijedni spomena. Ali ima puno onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to boli Mesića. Njemu su gadovi ti koji govore istinu! Pa znamo da je Mesić simbol čovjeka koji je sposoban na stranom суду lažno svjedočiti protiv svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu koji svoje (a time i Mesićovo) pravo lice pokazuje svakim danom sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces

protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome piše Ivica Marijačić u «Hrvatskom listu» od 17. travnja 2008.:

«Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedoke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa i od strane srpskih obavještajnih službi padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani.»

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje broja žrtava u Jasenovcu:

«Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.»

Dozvolimo ipak da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova. Srbi su koristili laži po onom Čosićevom: «Laž je Srbima najviše pomogla u njihovoј povijesti». Koristili su laži da bi pomogli svom narodu. Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi o kojima govoriti Mrkoci u svojoj knjizi koristili su je protiv svojega naroda. Zato su oni mnogo veći gadovi.

Naravno u pravu je Marijačić i kada kaže kako je «*stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu.*» Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao političko oružje par excellence, kako reče Mrkoci.

Citajući ovu knjigu vidjet ćemo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s «glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu» to jest s Izveštajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina

okupatora i njihovih pomagača': Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izvještaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambne odnosi se na Miletićevu knjigu *Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tiskane 1985.*

Raščlambom laži svjedoka u Izvješću i Miletićevoj knjizi Mrkoci ukazuje na žalosnu činjenicu koja pokazuje kako su u «lažima o logoru Jasenovac» sudjelovali i mnogi drugi (str. 35-36):

«Sasvim razumljivo, ako su ova svjedočanstva klevete i laži — onda su i svjedoci lašci, nisu vjerodostojni, uopće im se ne može vjerovati (...) Međutim, sve tvrdnje tih nevjerodostojnih svjedoka, makar i najapsurdnije, kad se odnose na ustaše uzimaju se kao potpuno vjerodostojne. Isti oni koji su svjedoke odbacivali kao nevjerodostojne u pogledu Židova i Cigana, te iste svjedoke smatrali su apsolutno pouzdanima u njihovim iskazima o ustašama.»

Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente - da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu izvrsno poslužili i navodi iz knjige Milka Riffera *Grad mrtvih* napisana 1945., a tiskana 1946. Ne čudi što je takva knjiga kritizirana i povučena iz prodaje.

Na str. 44-45 Mrkoci konstatira:

Nakon 2000 stranica Miletićeve knjige, i nakon kritičke analize izjava i dokumenata u njoj, moglo bi se reći da se dobila jasnija i realnija slika Jasenovca — ali još uvijek daleko od slike koja bi se dobila kad bi bili poznati i ostali dokumenti koji su još uvijek skriveni.

Najteže doba logora bilo je prvo — VIII. 1941. do 11.1942., doba formiranja logora, doba Bročića i Krapja i preseljenja u Ciglanu. Vrlo teški uvjeti života, težak rad, slaba hrana, zima i kiša. Zbog svih tih uvjeta, zbog bolesti i napora i smrtnost je vrlo velika. U drugo doba — 11.1942. do V. 1945., kad su sagrađene stambene barake i uspostavljena organizacija logora i proizvodnja, položaj zatvorenika se donekle popravio.

Glavni uzrok smrtnosti u logoru bili su teški uvjeti života, slaba hrana, loši uvjeti stanovanja, zima, fizička iscrpljenost i

bolesti — i to naročito u prvo doba. Zatim epidemije, u doba epidemije umrlo je u jednom mjesecu preko 1800 ljudi.

Represalije strijeljanjem vrše se zbog bijega zatočenika, naročito nakon ubojstva stražara — strijeljaju se sunarodnjaci bjegunaca. U prvo vrijeme odmazde nad zatočenicima i nakon napada na štrem području logora — tako nakon napada u Gradini, mjestu Jasenovac, Ustici — strijeljane su skupine zatočenika.

Za usporedbu neka posluže neki podatci iz Lepoglave: 1945. pokušaj bijega 95 zatvorenika — većina na razne načine likvidirana, 1946. u travnju ubijen 1 zatvorenik, u svibnju ubijeno 7, u travnju ubijeno 5 zatvorenika i 2 bjegunca, u srpnju ubijen 1, u studenomu ubijena 3, ranjena 2 zatvorenika, do 5. srpnja 1948. ubijeno još 36 zatvorenika; 5. kolovoza ubijena 4 bjegunca i 10 zatvorenika (Politički zatvorenik br. 7/79). I sve se to događalo u doba mira.

Za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza. Budući da je logor imao važnu proizvodnu funkciju i kapacitet 3000 zatočenika, svako masovno pogubljenje utjecalo bi na proizvodnju. Nema dokaza niti za masovno ubijanje civilnih osoba, žena, djece i staraca, dovedenih u Jasenovac nakon vojnih akcija na pobunjenim dijelovima zemlje (Kozara, Kordun). Svi su oni iz Jasenovaca odvedeni — ili raditi u Njemačku ili naseljeni u drugim dijelovima zemlje.»

Naravno, Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabrala sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava koliko je iskopano žrtava «Križnog puta» slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava.

Mrkoci posebno ukazuje na bilježnicu Zemaljske komisije koja je otkrivena «sasma slučajno» 1998. u Hrvatskom državnom arhivu.

Inače, danas je u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća. A to je brojka koja treba i dalje omogućavati "dokazivanje" genocidnosti hrvatskog naroda, jer se kao što Slavko Goldstein to kaže u *Globusu* od 10. siječnja 2003., može govoriti o "strahotnoj

činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi". Tu njihovu brojku nazivam velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Zašto? Dr. Vjekoslav Perica (*Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda.

U ovoj knjizi Mrkoci nas upozorava kako je Žerjavić prvo govorio o 85.000 žrtava, a potom je smanjio na 80.000, što Goldsteini uzimaju kao donju granicu mogućeg broja žrtava. A Žerjavić je objašnjavao razlog što su njegove procjene veće od nekih drugih (str. 49): «Da bi spriječio prigovore uzimao sam najveći mogući broj žrtava.» Inače, Ivan Strižić je u svojoj knjizi *Žrtvoslov Slunjskog kotara* pokazao kako su popisi u koje je Žerjavić imao najviše povjerenja – oni iz Karlovca – lažni. Naime, slično onome o čemu govorи današnja TV emisija Istraga kako je na popisu navodnih srpskih žrtava u Domovinskom ratu mnogo onih koji su umrli ili se međusobno poubijali, takvi su i ovi popisi žrtava Drugog svjetskog rata koje je Žerjavić koristio.

Zato nas ne iznenaduje kada Mrkoci kaže (str. 51):

«*Pa i razlika u usporedbi žrtava po godinama, između Žerjavićeve procjene i bilježnice Zem. komisije je neshvatljiva. Za 1941. Žerjavićeva je procjena 5 puta veća, 1942. — 4 puta, 1943. — 50 puta, 1944. — 2 puta, 1945. — 3 puta, a ukupan zbroj je 4 puta veći. Budući da bilježnica obuhvaća samo SRH. a Žerjavićeva procjena za cijelu NDH, ako bi se sve cifre povećale za 100%, što je preterano, još uvijek bi Žerjavićeva procjena bila 2 puta viša. Ovakvo stanje u znanosti je nezamislivo u bilo kojoj, pa i u komunističkoj nauci. Vjerojatno bi i kod Pol Potovih "naučnika" izazvalo nelagodu.*»

A odmah potom Mrkocijev zaključak pogađa u sam bit cijelog problema broja žrtava Jasenovca:

«*Sve to vrlo uvjerljivo dokazuje da se nijednoj procjeni komunističke nauke u pogledu žrtava ne može vjerovati — sve su lažne, sve su tendenciozne. Pa i ovoj bilježnici Zem. komisije ne*

može se potpuno vjerovati. I ona je djelo komunističkih stručnjaka i stoga, mora se ponoviti, jedino je sigurno da je točan broj žrtava niži od najniže službene komunističke procjene!»

Inače kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su – vjerujem – danas u Washingtonu. O tome ovih dana piše i dr. Ružica Ćavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

«Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice sa tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan po imenu i prezimenu i ostalim generalijama svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora kroz njega prošlo 18.000 i nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?»²

² I dr. Milan Vuković u «Hrvatskom listu» 8. svibnja 2008. piše:
Zašto se ne zaviri u knjige evidencije o ulasku i izlasku logoraša u Jasenovcu? U tom se logoru vodila evidencija o logorašima, postojale su knjige o ulasku i sudbini logoraša. Upravo bi te knjige trebale pomoći da se ne izmišljaju neidentificirane žrtve logora i onih koji su živi napustili Jasenovac, ali razni politikanti ne spominje te knjige (...)

*Isto tako, Miliša (novinar, Srbin, Đorđe Miliša u knjizi *U mučilištu – paklu – Jasenovac, Zagreb, 1945.* godine, op. J.P.) daje vrlo zanimljive podatke o pojedincima koji su prošli jasenovački logor, o dolasku i nazročnosti Međunarodne komisije u logoru koja je trebala dati istinitost o mučenju određenim međunarodnim asocijacijama koji su tu Komisiju poslali. On opisuje razne zamjene logoraša i slične akcije. Sve to vodi nas na zaključak da se u tom logoru vodila evidencija o logorašima. Upravo bi te knjige trebale pomoći da se ne izmišljaju neidentificirane žrtve logora i onih koji su živi napustili Jasenovac. Miliša u kategoriji onih koji su 'zamijenjeni' iz Jasenovca spominje i poznatoga borca u antifašističkom pokretu Andriju Hebranga jer je i sam Hebrang bio logoraš Jasenovca. Upravo zato smiješno i neugodno djeluju izmišljene brojke dane nedavno u «Jutarnjem listu» gdje se ističu slijedeće mogućnosti žrtava:*

59.188 – prema utvrđenju Statističkog zavoda SFRJ 1964. godine

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više «političko oružje par excellence» kako reče Mrkoci.

83.000 – podatak dr. Bogoljuba Kočovića, znanstvenika i demografa UNESCO-a iz 1987. godine;

77.000 – tvrdnje skupine mlađih beogradskih istraživača

80.000 – podatak Washingtonskog muzeja

Ovakvo cjenkanje, očito je, ne služi ničemu i nikomu. Upravo to ukazuje na nedostojno ponašanje i znanstvenika i onih koji se time koriste u neke svoje svrhe.

**J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ
VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB,
2009.**

«SVI HRVATI SU USTAŠE»

**1. PROIZVODNJA USTAŠA U DANJAŠNJOJ
HRVATSKOJ**

Milan Ivkošić u svojoj «Tjednoj inventuri» u «Večernjem listu» za ponedjeljak 20. 10. 2008 piše:

Je li Vlatko Marković nasjeo internetu?

Sanader je napao predsjednika HNS-a Markovića koji je nedavno rekao da je poklič "Za dom spremni" iz opere "Zrinski". Na blogu "Tulumarka" naišao sam na citat iz libreta od oko 50 stihova u kojima na nekoliko mjeseta ima "Za dom spremni". Pronašao sam originalni libreto opere i uspored bom ustanovio da je bloger nekoliko stihova krivotvorio i umetnuo sporni poklič. Možda je i Marković nasjeo tom blogu, a vjerojatno je blogeru i bila namjera nekoga "navući". Budući da mu je uvod u tu krivotvorinu rasistički, nakane su mu provokatorske. Ta podvala na internetu odgovara stilu vremena, stilu Mesića, Sanadera, Goldsteina, Latina... Kad treba skrenuti

pozornost s nepodnošljivog kriminala, korupcije, sve većeg socijalnog raslojavanja, sve većeg siromaštva, crkvenog licemjerja, općeg materijalnog i moralnog nazadovanja i sramotne kolonijalne pokornosti Hrvatske – ustašto je spasonosna tema!

Doista, bilo bi i krajnje neobično da Sanader, koji je doktorirao povijest književnost i koji je bivši intendant HNK Split ne zna libreto opere «Zrinski». Međutim, bit Markovićeve izjave je u tome da se radi o starome hrvatskom pozdravu³, dakle ne o pozdravu koji je svojstven samo za NDH. Markovićeva tvrdnja odnosila se na Thompsonovu pjesmu «Bojna Čavoglave», dakle kulturnu pjesmu iz Domovinskog rata, koja počinje s tim pozdravom. Takvi napadi na Thompsona su samo izraz stare priče o vladanju Hrvatskom. Cijela priča stane u jednu izreku: «Svi Hrvati su ustaše». Razlika je jedino u tome što je nekada ona služila za očuvanje Jugoslavije, a danas za očuvanje vlasti u Hrvatskoj.

2. HRVATI USTAŠE I OČUVANJE JUGOSLAVIJE

Još kao student u Beogradu zapazio sam da se svaka rasprava s kolegama završava s tim njihovim «najsnaznijim» argumentom. Zato sam ubrzo takve rasprave počinjao tvrdnjom kako sam ja ustaša. Uslijedila bi uvjeravanja mojih kolega kako ja to nisam. Tako bi im glavni «argument» bio eliminiran, pa se onda moglo raspravljati i s argumentima.

Slično je bilo kada sam 1987. došao u Zagreb. Shvatio sam da je taj «argument» i tu najsnazniji. Zato sam znao u društvu izjaviti kako sam ja ustaša. Nastupila bi konsternacija, a ja bih nastavio: «Znate, ja sam živio u Beogradu, a tamo vam Hrvate dijele na ustaše i srpske

---

³ Na portalu HKV-a dan je slijedeći komentar poklika «Za dom spremni»:
«U dvotjedniku koji izlazi u New Yorku, djelomično i na engleskom jeziku, u broju 91, od 21 listopada o.g. ima jedan izvrstan članak kojeg je pisao mladi Hrvat izvandomovinac, rođen u USA, u kome je dana njegova analiza o uzrocima i posljedicama staro-hrvatskog bojnog pokliča, koga su izvikivali još davne 1526. godine na Mohačkom polju u bitci protiv nadmoćne vojske Sultana Sulejmana Veličanstvenog.

sluge. A ja vam ne volim biti sluga!» Poslije toga bi i sugovornici rekli da i oni ne vole biti sluge.

Tijekom Domovinskog rata vidjelo se da oni koji su voljeli biti sluge, baš i ne vole neovisnu Hrvatsku. S druge strane bilo je puno onih – kojima je «U» doista bilo drag, koji su se uz većinu naroda stavili u obranu Hrvatske. Agresori su stalno i govorili da se bore protiv ustaša, bez obzira radilo se o regularnoj Hrvatskoj vojsci ili onima koji su na sebe stavljali slovo «U». Njima je neovisnost Hrvatske bila istovjetna ustaštvu.

Bilo je pokušaja da se takvo poistovjećivanje napravi i od strane nekih u Hrvatskoj. Tako je Slavko Goldstein, i ne samo on, takvu tvrdnji iznosio prigodom uvođenja kune. Naravno, tada je predsjednik bio Otac hrvatske države Franjo Tuđman pa to nije moglo «proći». Kuna je i danas tu, a nisu prolazili ni napadi na one koji su se borili za slobodnu Hrvatsku.

Tek krajem Tuđmanova života takvi napadi mogli su imati uspjeha. Jedan od njih je i neusvajanje Izvješća saborske komisije o žrtvama rata i porača. Inicijator te kampanje bio je član te komisije Slavko Goldstein. Tu se vidi veličina Predsjednika. Čovjeka koji je zbog kune htio izjednačiti ovu Hrvatsku s NDH stavio je u tu komisiju. Naravno, ovaj je to iskoristio za lažne tvrdnje o radu te komisije. Itekako im je bilo važno zaustaviti rad komisije koja bi objektivno sagledala cijelu tu problematiku. Naime, glavna karika u držanju pokornosti Hrvata bio je mit o Jasenovcu. A laž o Jasenovcu kao konč-logoru je bila najjača karika u borbi za očuvanje Jugoslavije. I danas se povlači paralela: Jasenovac – Križni put hrvatskog naroda. Međutim, dok smo svjedoci da se kosti ubijenih s Križnog puta iskopavaju praktično svakog dana, takvih nalaza za Jasenovac nikada nije bilo. Nije da tadašnja vlast nije pokušala pronaći takve ostatke, ali sva iskopavanja dala su manje brojke od – recimo – samo onog kada je slučajno kod Tezrog kod Maribora – u prvi mah iskopano nekih 1180 kostura. A da i ne spomenemo da su pronašli i neka veća grobišta za koja su hrvatski istraživači, kao na primjer pokojna hrvatska pravednica Ljubica Štefan, pokazali da se radi o hrvatskim žrtvama s Križnog puta. Materijalnih dokaza nije bilo pa je tadašnjim vlastima jedino ostalo praviti popise. Kao, rodbina navodnih žrtava znala je gdje su nastrandali članovi njihovih

obitelji tijekom rada. Površna raščlamba tih popisa ukazuje na niz netočnosti. Neka su imena izmišljena, neki su doista stradali, čak ne i kao posljedica rata itd. Ali autori popisa su znali kako je teško provjeriti sva imena. A mnogo brže je dodati nova imena i to rade do dana današnjega.

Tehnologija vladanja Hrvatskom u komunističkoj Jugoslaviji bila je jednostavna:

Ako si za neovisnu Hrvatsku – onda si ustaša, a kroz 45 godina postojanja te države njihovi povjesničari mogli su od ustaša napraviti nešto najgore što postoji. To je znalo dovesti i do apsurdnih situacija, pa su i jednom Miloševiću, kada nisu bili zadovoljniji učincima njegove politike, vikali: «Slobو – ustaša».

Ali istinu i sami pokazuju time što su im i hrvatski branitelji u Domovinskom ratu – ustaše. Jednostavno – to najgore što postoji – jeste željeti neovisnu hrvatsku državu. Više puta sam isticao: kada su nama živim svjedocima veličanstvenoga Domovinskog rata uspjeli toliko blata nabaciti na nj, dakle poslije rata u kojem smo izvojevali veličanstvenu pobjedu, možemo zamisliti koliko su laži mogli izmisliti i sprovesti u djelo tijekom 45 godina i poslije rata u kome su bili pobjednici!

Primijetimo da je i dr. sc. Franjo Tuđman svojevremeno stradao jer je bio prvi koji je dirnuo u mit o Jasenovcu. Danas postoje istraživanja o tom logoru koji ruše ustaljene predodžbe. Posebno bih ukazao na knjigu «Jasenovac – Brojke» mr. sc. Mladena Ivezića u kojoj se polazi od partizanskih izvješća. Na tom tragu je i najnovija knjiga: V. Mrkoci, V. Horvat, «Ogoljela laž logora Jasenovac», Zagreb, 2008.

U slijedećem poglavljtu dan je predgovor koji sam napisao za tu knjigu.

3. SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica probaja zatočenika iz koncentracijskog logora Jasenovac obilježena je i ove godine. "Građanke i građani, gospode i gospodo, drugarice i drugovi", započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić. "Mi ne zaboravljamo", rekao je, te dodao kako se treba snažno boriti protiv zaborava. Potom je ispričao događaj kojem

je prisustvovao bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower koji je zatražio da se zločin koji se događa snimi jer "će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno. I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno", upozorio je Mesić. "Mi želimo svijet u kojem se ljudi neće razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože", rekao je Mesić.

Je li Mesić razumio ono o čemu je govorio Eisenhower? «Snimiti zločin koji se događa» istovjetno je ISTINI o tom zločinu. Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno a mislio drugo, tj. da je govorio o «istini» koju diktiraju moćnici. Jasenovac je doista idealno mjesto da govori o «istini». Pa već naslov knjige Vladimira Mrkocija *Ogoljena laž logora Jasenovac* ukazuje na to. Tko stoji iza «laži logora Jasenovac» Mrkoci konstatira u poglavlju: *Političko oružje par excellence* riječima (str. 11):

«*Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.*»

Tko su ti Mesićevi «gadovi»? Ne vjerujem da u Hrvatskoj može biti više ljudi koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ne toliko da bi bili vrijedni spomena. Ali ima puno onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to boli Mesića. Njemu su gadovi ti koji govore istinu! Pa znamo da je Mesić simbol čovjeka koji je sposoban na stranom судu lažno svjedočiti protiv svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu koji svoje (a time i Mesićevo) pravo lice pokazuje svakim danom sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome piše Ivica Marijačić u «Hrvatskom listu» od 17. travnja 2008.:

«*Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedočke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa i od strane srpskih obaveštajnih službi padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani.*»

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje broja žrtava u Jasenovcu:

«*Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.*»

Dozvolimo ipak da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova. Srbi su koristili laži po onom Čosićevom: «Laž je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti». Koristili su laži da bi pomogli svom narodu. Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi o kojima govori Mrkoci u svojoj knjizi koristili su je protiv svojega naroda. Zato su oni mnogo veći gadovi.

Naravno u pravu je Marijačić i kada kaže kako je «*stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu.*» Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao političko oružje par excellence, kako reče Mrkoci.

Čitajući ovu knjigu vidjet ćemo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s «glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu» to jest s 'Izvještajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača': Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izvještaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambne odnosi se na Miletićevu knjigu *Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tikane 1985.*

Raščlambom laži svjedoka u Izvješću i Miletićevoj knjizi Mrkoci ukazuje na žalosnu činjenicu koja pokazuje kako su u «lažima o logoru Jasenovac» sudjelovali i mnogi drugi (str. 35-36):

«Sasvim razumljivo, ako su ova svjedočanstva klevete i laži — onda su i svjedoci lašci, nisu vjerodostojni, uopće im se ne može vjerovati (...) Međutim, sve tvrdnje tih nevjerodostojnih svjedoka, makar i najapsurdnije, kad se odnose na ustaše uzimaju se kao potpuno vjerodostojne. Isti oni koji su svjedoke odbacivali kao nevjerodostojne u pogledu Židova i Cigana, te iste svjedoke smatrali su absolutno pouzdanima u njihovim iskazima o ustašama.»

Mrkoci dokazuje — upravo raščlanjujući ove dokumente - da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu izvrsno poslužili i navodi iz knjige Milka Riffera *Grad mrtvih* napisana 1945., a tiskana 1946. Ne čudi što je takva knjiga kritizirana i povučena iz prodaje.

Na str. 44-45 Mrkoci konstatira:

Nakon 2000 stranica Miletićeve knjige, i nakon kritičke analize izjava i dokumenata u njoj, moglo bi se reći da se dobila jasnija i realnija slika Jasenovca — ali još uvijek daleko od slike koja bi se dobila kad bi bili poznati i ostali dokumenti koji su još uvijek skriveni.

Najteže doba logora bilo je prvo — VIII. 1941. do 11.1942., doba formiranja logora, doba Bročića i Krapja i preseljenja u Ciglalu. Vrlo teški uvjeti života, težak rad, slaba hrana, zima i kiša. Zbog svih tih uvjeta, zbog bolesti i napora i smrtnost je vrlo velika. U drugo doba — 11.1942. do V. 1945., kad su sagradene stambene barake i uspostavljena organizacija logora i proizvodnja, položaj zatvorenika se donekle popravio.

Glavni uzrok smrtnosti u logoru bili su teški uvjeti života, slaba hrana, loši uvjeti stanovanja, zima, fizička iscrpljenost i bolesti — i to naročito u prvo doba. Zatim epidemije, u doba epidemije umrlo je u jednom mjesecu preko 1800 ljudi.

Represalije strijeljanjem vrše se zbog bijega zatočenika, naročito nakon ubojstva stražara — strijeljaju se sunarodnjaci bjegunaca. U prvo vrijeme odmazde nad zatočenicima i nakon napada na širem području logora — tako nakon napada u Gradini, mjestu Jasenovac, Ustici — strijeljane su skupine zatočenika.

Za usporedbu neka posluže neki podatci iz Lepoglave: 1945. pokušaj bijega 95 zatvorenika — većina na razne načine

likvidirana, 1946. u travnju ubijen 1 zatvorenik, u svibnju ubijeno 7, u travnju ubijeno 5 zatvorenika i 2 bjegunca, u srpnju ubijen 1, u studenomu ubijena 3, ranjena 2 zatvorenika, do 5. srpnja 1948. ubijeno još 36 zatvorenika; 5. kolovoza ubijena 4 bjegunca i 10 zatvorenika (Politički zatvorenik br. 7/79). I sve se to događalo u doba mira.

Za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza. Budući da je logor imao važnu proizvodnu funkciju i kapacitet 3000 zatočenika, svako masovno pogubljenje utjecalo bi na proizvodnju. Nema dokaza niti za masovno ubijanje civilnih osoba, žena, djece i staraca, dovedenih u Jasenovac nakon vojnih akcija na pobunjenim dijelovima zemlje (Kozara, Kordun). Svi su oni iz Jasenovaca odvedeni — ili raditi u Njemačku ili naseljeni u drugim dijelovima zemlje.»

Naravno, Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabrala sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava koliko je iskopano žrtava «Križnog puta» slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava.

Mrkoci posebno ukazuje na bilježnicu Zemaljske komisije koja je otkrivena «sasma slučajno» 1998. u Hrvatskom državnom arhivu.

Inače, danas je u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća. A to je brojka koja treba i dalje omogućavati "dokazivanje" genocidnosti hrvatskog naroda, jer se kao što Slavko Goldstein to kaže u *Globusu* od 10. siječnja 2003., može govoriti o "strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi". Tu njihovu brojku nazivam velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Zašto? Dr. Vjekoslav Perica (*Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda.

U ovoj knjizi Mrkoci nas upozorava kako je Žerjavić prvo govorio o 85.000 žrtava, a potom je smanjio na 80.000, što Goldsteini uzimaju kao donju granicu mogućeg broja žrtava. A Žerjavić je objašnjavao razlog što su njegove procjene veće od nekih drugih (str. 49): «Da bi spriječio prigovore uzimao sam najveći mogući broj žrtava.» Inače, Ivan Stričić je u svojoj knjizi *Žrtvoslov Slunjskog kotara* pokazao kako su popisi u koje je Žerjavić imao najviše povjerenja – oni iz Karlovca – lažni. Naime, slično onome o čemu govori današnja TV emisija Istraga kako je na popisu navodnih srpskih žrtava u Domovinskom ratu mnogo onih koji su umrli ili se međusobno poubijali, takvi su i ovi popisi žrtava Drugog svjetskog rata koje je Žerjavić koristio.

Zato nas ne iznenađuje kada Mrkoci kaže (str. 51):

«Pa i razlika u usporedbi žrtava po godinama, između Žerjavićeve procjene i bilježnice Zem. komisije je neshvatljiva. Za 1941. Žerjavićeva je procjena 5 puta veća, 1942. — 4 puta, 1943. — 50 puta, 1944. — 2 puta, 1945. — 3 puta, a ukupan zbroj je 4 puta veći. Budući da bilježnica obuhvaća samo SRH. a Žerjavićeva procjena za cijelu NDH, ako bi se sve cifre povećale za 100%, što je pretjerano, još uvijek bi Žerjavićeva procjena bila 2 puta viša. Ovakvo stanje u znanosti je nezamislivo u bilo kojoj, pa i u komunističkoj nauci. Vjerojatno bi i kod Pol Potovih "naučnika" izazvalo nelagodu.»

A odmah potom Mrkocijev zaključak pogađa u sam bit cijelog problema broja žrtava Jasenovca:

«Sve to vrlo uvjerljivo dokazuje da se nijednoj procjeni komunističke nauke u pogledu žrtava ne može vjerovati — sve su lažne, sve su tendenciozne. Pa i ovoj bilježnici Zem. komisije ne može se potpuno vjerovati. I ona je djelo komunističkih stručnjaka i stoga, mora se ponoviti, jedino je sigurno da je točan broj žrtava niži od najniže službene komunističke procjene!»

Inače kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su – vjerujem – danas u Washingtonu. O tome ovih dana piše i dr. Ružica Ćavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

«Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice sa tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan po imenu i prezimenu i ostalim generalijama svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora kroz njega prošlo 18.000 i nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?»

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više «političko oružje par excellence» kako reče Mrkoci.

3. HRVATI-USTAŠE I VLADANJE HRVATSKOM

Dolaskom Račanove vlasti učinjen je najvažniji korak u stvaranju ovakve Hrvatske koju imamo – izvršena je kriminalizacija Domovinskoga rata i svih branitelja. Oni koji su donijeli slobodu svome narodu, umjesto da budu slavljeni – ponižavaju se na sve moguće načine.

I dok su ljudi poput mr. Ivezića ili prof. Mrkocija praktično onemogućeni u iznošenju svojih spoznaja, tj. učinjeno je sve da one ne budu dostupne svim građanima RH, dotle je mimo izbora za profesora povijesti 20. stoljeća na Zagrebačkom Filozofskom fakultetu postavljen dr. sc. Ivo Goldstein, dakle jedan od «pronalažača» velikosrpske brojke Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

Karakteristika današnjeg vremena je da se svako malo pokreću prave hajke na sve što ima veze s NDH ili se može takva veza izmisliti (slanje provokatora «ustaša» na skupove, montiranje fotografija s «ustašama» i sl.). Poslije kriminalizacije branitelja i Domovinskog rata treba ponovno uvjeriti Hrvate da su ustaše samo zato što su željeli i žele neovisnu državu. Takvim histeričnim hajkama provocira se poznata «hrvatska šutnja», a onda oni koji takve histerije nameću mogu mirno vladati.

Kao rezultat takvih histerija postiže se i mir onih koji su jos živi a koji su sudjelovali u stvaranju lažnih slika i negativnih mitova o Jasenovcu i o ustašama.

Činjenica je da takvih histerija nije bilo za vrijeme Račanove vlasti. Jednostavno, nije ih ni moglo biti dokle god su branitelji imali ugled kakav su imali, i kakav je normalno da imaju. Vjerojatno sama Račanova vlast i nije bila podobna da, kao nasljednici onih koji su pobili na stotine tisuća Hrvata, ponovno vladaju pomoću tvrdnje «Svi Hrvati su ustaše». Kao što je Sanader morao biti onaj koji će uhapsiti Gotovinu, tako je njegova vlast moralna i mora omogućiti i ovo.

I doista. Sjetimo se hajke zbog spomen ploče velikom hrvatskom književniku Mili Budaku. Idealno za Sanadera da zaustavi takve hajke. Naime, kao što je povjesničaru Tuđmanu bilo jednostavno to učiniti kada je u pitanju bila valuta, tako smo tada imali predsjednika vlade povjesničara književnosti. Tada je reagiralo četiristotinjak hrvatskih biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, umjetnika i drugih građana poznatim Apelom. Tražili su obnovu političkih procesa, a proces Mili Budaku je upravo bio takav da je tako nešto bilo normalno učiniti. Naime, od pokretanja procesa do izvršenja smrtne kazne nije prošlo ni 24 sata. Umjesto toga Sanader naređuje nasilno skidanje ploče velikom književniku!

Ali ne staje sve na tome - za potpisnike Apela uvodi se i nova «moralno-politička podobnost». O čemu se radi najbolje je vidjeti iz pisma koje je Vladi uputilo pedesetak biskupa, akademika, sveučilišnih profesora i umjetnika.

Pismo hrvatskih intelektualaca Vladi RH

Izražavamo veliko čuđenje i nevjericu što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju, zbog primjedbe jednoga ideološki ostrašćenog zastupnika iz redova oporbe da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika Apela o Mili Budaku, opet:

deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, hrvatska Vlada misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka do izvršenja smrte kazne prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne prepostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti te aktualni zastupnik Gvozden Flego u svojoj saborskoj inicijativi glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretku u Hrvatskoj od 1945. do 1990. (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo još u perfidnijim oblicima?

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Pismo je bilo prešućeno u medijima, a Vlada nije imala potrebu osvrnuti se na njega! Markovića je bar Sanader komentirao, dok svi ovi biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici to i ne zaslužuju, zar ne. A u normalnoj državi, poslije ovakvoga skandala ne bi trebao nitko od članova te komisije ostati u njoj! Pa zar oni podržavaju politička suđenja?

Vratimo se Domovinskom ratu i činjenici kako je u njemu agresija na Hrvatsku izvršena pod znakom petokrake i kokarde. «U» se nije moglo naći među agresorima, već na strani onih koji su branili Domovinu. Ali danas u Hrvatskoj agresorsko znakovlje je dobrodošlo, čak se i predsjednik države dići s «petokrakom», a «U» se proganja. Koliko je to postalo smiješno pokazao je koncert Marka

Perkovića Thompsona u Zagrebu. Naime, među sto trideset tisuća ljudi novinari su pronašli jednoga s tim znakom. Umjesto da one koje od toga prave problem pošalju psihijatrima, država se mjesecima tresla zbog toga jednoga znaka među 130000 ljudi. Vjerovali ili ne. I Sanader se proslavio izjavom da takav Thompsonov koncert šteti Hrvatskoj, pa otud i ona njegova «polemika» s Markovićem.

Naravno, opet su reagirali biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici (njih osamdesetak):

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonu,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prljavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbuktala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

HTV opet nije smatrala potrebnim spomenuti ovo pismo u svojim emisijama.

Usljedile su zabrane Thompsonovih koncerta. Novo pismo hrvatskih intelektualaca potpisalo je preko 300 javnih osoba:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima

iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatali zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da "nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuduju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi". S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Opet šutnja na HTV-u. A u isto vrijeme su tzv. lijevi intelektualci uputili pismo partijskom šefu Milanoviću i o tome je bilo danima riječi u njihovim emisijama!

Prof. dr. Slobodan Lang i akademik Josip Pečarić, inicijatori pisma hrvatskoj javnosti, tada su poslali slijedeće pismo:

Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava

G, zastupniče, Predsjedniče Odbora za Ljudska Prava Sabora Republike Hrvatske

I. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske - branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno došli su mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i

oni uključiti izgradnjom sebe da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlađe i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progoverili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova, i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtjevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljudе vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

2. Napali su i Predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole!? Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu nije Srebrenica dosta?

7. Talijanski fašisti su ocrtali Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

II. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Prikazali smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desecima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali bi Hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

III. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane dio totalitarnih režima iza nas su i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti - neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujete ljudе. G. zastupniče, Predsjedniče Odbora za Ljudska Prava Sabora republike Hrvatske,

1. *Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.*

2. *Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj*

3. *Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje. Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo sa našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.*

Pismo nije prenijela čak ni HINA. A da ne spomenemo da autori nisu dobili nikakav odgovor!

Ali hajka na Thompsona je nastavljena tamo gdje je svojevremeno i počela - u inozemstvu. Tako mu je zabranjen i koncert u Hamburgu. Ovaj put su hrvatski intelektualci djelovali drugačije. Pismo koje je sugerirano na portalu Hrvati amac, a koje je prenijeto i na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća potpisivali su pojedini hrvatski akademici i sami slali Sveučilištu u Hamburgu. To sam učinio i ja:

Mi Hrvatski akademici protestiramo protiv svrstavanja hrvatskog domoljuba Marka Perkovića - Thompsona u naciste. To je protu hrvatska propaganda onih, koji ne priznaju Republiku Hrvatsku i žele oživjeti komunističku Jugoslaviju. Njemačka je bila među prvima koji su priznali Hrvatsku neovisnost. Zašto to sveučilište nije zatražilo tekst svih pjesama i tada odlučilo radi li se o fašizmu ili naci(onali)zmu ili samo domoljubnim pjesmama. Baš ovakove nepravedne presude, kao ova Sveučilišta u Hamburgu čine potrebnim potvrđivati domoljublje, koje nema veze s nacizmom. Nevjerojatno je da Njemačko sveučilište osuđuje jednog pjevača za nacizam, kad je to bila osobina njemačkog režima za vrijeme WWII i ranije, čiji su sinovi na žalost u tragično velikom broju dali živote za tu ideologiju.

Thompson se nije još niti rodio, ali želja za hrvatsku nezavisnost je uvijek živjela i nije imala nikakve veze s nacizmom ili fašizmom. Čudno je da jedno sveučilište ne može razlikovati

ljubav i ponos za domovinu od nekakovog nacizma, koji nije nikada niti bio hrvatski.

Hrvatski akademičari⁴

---

⁴ Dr. Wolfgang Düchting
Universität Hamburg
Präsidialverwaltung
Referat 22: Online-Dienste
Edmund-Siemers-Allee 1
D-20146 Hamburg
Telefon: +49-(0)40-42838-4315
Telefax: +49-(0)40-42838-6398
E-Mail: _online-dienste@uni-hamburg.de
(mailto:[online-dienste@uni-hamburg.de](mailto:_online-dienste@uni-hamburg.de))

Wir - die kroatischen Akademiker protestieren stark gegen Anordnung den kroatischen Patrioten und Freiwilligen Marko Perkovic Thompson unter die Nazis (Nazis) einzuordnen.

Das ist eine starke antikroatische Propaganda derjenigen, die Republik Kroatien nicht anerkennen und die das kommunistische Jugoslawien wieder beleben möchten. Deutschland war einer der Staaten, das als einer der ersten in der Welt die kroatische Selbständigkeit anerkannt hat.

Warum diese Universität die Texte aller Lieder von Herrn Marko Perkovic Thompson nicht angefordert hatte? Danach hätte sie entscheiden können, ob es sich um Faschismus oder Nationalismus handelte oder nur um die patriotischen Heimatlieder? Gerade solche ungerechte Beurteilungen, wie diese der Universität in Hamburg , spornt uns an, dass wir unsere Heimatliebe bestätigen, da sie überhaupt keine Verbindungen mit dem Nazismus hat.

Es ist unglaublich, dass die deutsche Universität einen Sänger für den scheinbaren Nazismus verurteilt, und zugleich war der Nazismus eine Besonderheit des deutschen Dritten Reiches zur Zeit des Zweiten Weltkrieges, aber auch früher.

Leider sind viele deutsche Söhne für diese Ideologie in tragisch grosser Zahl ihre Leben geopfert haben.

Marko Perkovic Thompson war zu dieser Zeit noch gar nicht geboren, aber der Wunsch für die kroatische Selbständigkeit hat immer bestanden, und er hatte keine Verbindungen mit dem Nazismus oder Faschismus.

Es ist wirklich merkwürdig, dass eine deutsche Universität nicht imstande ist, Liebe und Stolz für die Heimat von einer nazistischen Bewegung, die niemals in Kroatien Fuss gefasst hatte, zu unterscheiden.

Kroatische Akademiker

Josip Pečarić

*Permanent full professor at University of Zagreb (Croatia
Foreign professor at GC University (Lahore , Pakistan)*

Full member of Croatian Academy of Science and Arts

Active member of The New York Academy of science

Member of editorial boards:

Journal of Mathematical Inequalities (Editor in Chief and Founder)

Mathematical Inequalities & Applications (Editor in Chief and Founder)

Operators and Matrices (Editor in Chief and Founder)

Advances in Differential Equations and Control Processes

Advanced in Nonlinear Analysis and Applications (ANAA)

Asian-European Journal of Mathematics

Didactica Mathematica (Cluj-Napoca, Romania)

International Journal of Applied Mathematics

Journal of Computational Analysis and Applications

Journal of Inequalities in Pure & Applied Mathematics

Journal of Function Spaces and Applications

Nonlinear Functional Analysis and Applications

Octagon Math. Magazine (Brasov),

Panamerican Mathematical Journal

Tamsui Oxford Journal of Mathematical Science

Glasnik Matematički (advisory board)

Banach Journal of Mathematical Analysis (BJMA) (advisory board)

Naravno, mi i ne očekujemo odgovor od njih.

Međutim ovdje je važno istaknuti kako se krenulo na napade na Thompsona. O tome piše Slobodan Lang i svoj tekst *Thompson i Woodstock* počinje ovako:

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima antisemitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o antisemitizmu održanoj u Španjolskoj 2005. su sudjelovali i uglednici poput

Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gospodi Grabar-Kitarović iznio «uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježe koncerata hrvatske rock zvijezde Thompsona». Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao 3. rujna 2007. «ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj». U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović («stara» Židovska zajednica).

(...)

Odakle tolika panika kada se među 130 000 ljudi pojavi jedan sa slovom «U» na kapi? Je li ikada u povijesti zabilježeno takvo sramotno ponašanje vlasti neke neovisne države? Otud podrška zabranama nastupa pjevača za koje smo vjerovali da su za nama. Zašto se onda čudimo da neki tamo Slovenac govori o Hrvatima kao o stoci i dobije 19 posto glasova na predsjedničkim izborima.

Ali kako reče Ivkošić, vlastima to dobro dođe da bi vladali, a nekim i da se izbore za očuvanje svojih životnih djela u dokazivanju kako su svi Hrvati ustaše. Naravno to «ustaše» znači sliku o ustašama koju su oni kroz godine svoje (komunističke) vladavine uspjele nametnuti. Zato i danas govore kako ustaše nisu Hrvati. Njima su valjda Hrvati samo one dobre srpske sluge s početka ovog teksta. A takvi nisu doista ni ustaše, a ni hrvatski branitelji iz Domovinskoga rata.

4. ZAVRŠNI POTEZ

U «Hrvatskom listu» od 28. kolovoza 2008. veliki hrvatski književnik Ivan Aralica na pitanje:

Dotakli smo se i pjevača M. P. Thompsona. Smatrate li da je današnja država u moralnom i demokratskom smislu izobličena s obzirom da smo dospjeli u vrijeme zabrana. Njemu ne daju pjevati kao nekad Vici Vukovu?

odgovara:

Između progona Thompsona, a to jest progon, i progona bilo kojeg pjevača ili intelektualca u vrijeme komunizma nema nikakve razlike. Progoni ga se zbog nacionalizma. U komunizmu je 95 posto političkih progona bilo zbog iste stvari. Dakle zbog pjevanja pjesama, knjiga i sl. Sada se to ponovno javlja. Doduše, kada se očitava taj slučaj do kraja, može se pronaći i nešto novo. Svi oni, osobito Mesić i oni koji ga slijede i savjetuju, mislili su da će kroz ovih desetak godina proganjanja nacije i vjere, postavljanja pitanja vjerouauka, dakle da će istisnuti i rodoljublje i vjeru. I kad nema pjesme, kad nema manifestacije, oni imaju dojam da su to i učinili, da su uspjeli jer vladaju dobrim dijelom medija i javnog mnijenja. Međutim, kad Thompson dođe na trg i skupi onoliku masu ljudi, oni vide da je njihov trud uzaludan, vide da vjera i nacija žive. Da su malo pametniji, mogli bi zaključiti sljedeće: vjeru i naciju nisu mogli istisnuti ni zatvoriti ni progoni za 50 godina komunističke represije, pa kako će ih istisnuti u slobodnoj zemlji bez komunističkog sustava, kako će ih uništiti njihove riječi preko televizije. Druga stvar ili druga novina je sljedeća: oni su do krajnje mjere frustrirani. Mesić nikad nije uspio okupiti veći skup, on uvijek govori skupinama od nekoliko desetaka ljudi. Nakon izgreda u vojarni u Splitu, on ima strah pred masom. Da su ga tamo drukčije dočekivali i njemu pljeskali, onda bi i on drukčije reagirao. Ali on to nije doživio, čak ni u izbornoj promidžbi ne može to doživjeti.

Da, tako narod misli. To pokazuje masovnim odlaskom na Thompsonove koncerne. Dapače, poslije nedavne utakmice Hrvatska-Andora gledateljstvo je poručilo što misle o tome što se

ustašto Hrvatima imputira sa svih strana, a ponajviše čak i od vlastite političke elite, kako je dobro zapaženo na portalu HKV-a, tako što je cijeli stadion uzvikivao «Za dom spremni». Reakcija, analogna onoj mojoj kada sam sam sebe Srbima predstavljao kao ustašu. Istina, reakcija koju sam očekivao još kada je na sve ljubitelje Thompsonove i uopće domoljubne glazbe podignuta neviđena hajka zbog jedne kape sa slovom «U» među 130000 ljudi.

Ali, koliko to znači vlastima? Njima je važno da osiguraju jedino da na izborima taj isti narod bira «manje zlo». Što će reći ili današnju poziciju ili opoziciju. I jednima i drugima parola «Svi su Hrvati ustaše» dobro dolazi da ih taj isti narod bira.

Ostaje još samo završni korak u ostvarenju toga cilja. Još samo Katolička crkva treba prihvati takvo stanje stvari. A to opet jedino može postići Sanader. Sve za to je učinjeno.

Podlogu su pripremili Goldsteini i oni oko njih. Velikosrpsku brojku Goldsteinovih i Draže Mihailovića prihvatile je Sanaderova vlada. Nikada kao u vrijeme Sanaderove vlasti hrvatski intelektualci se nisu tako omalovažavali. Dok se njihova pisma ignoriraju i proglašavaju se «moralno-politički nepodobnjima», a radi se o nizu biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, znanstvenika, umjetnika itd., dotle se danima razglaba hoće li Goldstein ići na Bleiburg ili ne. Otac Goldstein (možda) ima završenu srednju školu. Sigurno će napisati knjigu i o Bleiburgu. Znamo kako to obično izgleda, prihvatiće sve što su hrvatski znanstvenici pronašli, ali će zaključak upućivati na genocidnost hrvatskog naroda. Sin jeste sveučilišni profesor. Ali njegove kolege su ustanovile da on u svojim radovima izmišlja. A koliko puta su tek to učinili mnogi hrvatski pisci? Ali, to i jeste idealna osoba za hrvatsku povijest koja će odgovarati svemu samo ne istini. Hrvatski povjesničari poput Ivezića i Mrkocija, moći će (možda) i dalje u vlastitoj nakladi i malim nakladama pisati istinitu povijest.

Dakle, Sanader jer na djelu. I doista pogledajmo što o tome piše Zvonimir Despot («Večernji list», 24. 10. 2008.):

Ivo Sanader u Hrvatskom saboru, kad je naveo kako bi za to da se prevlada hrvatska bliska prošlost bilo poželjno da politički i vjerski vođe ove zemlje odaju počast žrtvama i u Jasenovcu i u

Bleiburgu. Ali potpalio ih je u pozitivnom smislu i svima zapravo odaslao pravu političku, dalekovidnu pljusku (...)

Što Sanader želi poručiti? To da je svaka žrtva uvijek žrtva te da svi mi danas, u 21. stoljeću, imamo civilizacijski dug prema svim žrtvama i stradalnicima koje ne smijemo mjeriti prema nečijim uskogrudnim, ideološkim i politikantskim potrebama. Isto tako, zločin je uvijek zločin i kao takav treba ga osuditi, kao i to da nitko ne može biti kažnen bez nepristranog sudenja. Niti se jedan zločin može opravdavati drugim zločinom. Jasenovac i Bleiburg ne mogu se izjednačiti, ali ocjene tih događaja treba prepustiti povjesničarima. Društvo se s time mora suočiti, a pojedinci u tome moraju prednjaćiti.

Naši antifašisti sigurno se neće odazvati jer ih koči ideoološka zadrtost. Ali vrh Katoličke crkve o tome bi i te kako trebao promisliti i učiniti taj simboličan korak unatoč nekim razumnim protuargumentima, a ne da sve ostane samo na požeškom biskupu u jasenovačkoj crkvi. Crkvu su nekad krasili vizionari koji su pokretali društvo, pa bi tako i biskupi danas trebali biti iznad ostataka komunista. Nemojmo zaboraviti predsjednika Stipu Mesića koji traži nemoguće argumente kako ne bi otišao u Bleiburg. On se očito ne može izdici iznad svojih skućenih povijesnih okvira, što bi kao predsjednik svih građana trebao i morao. Sanader je pokazao da se može, kao i Račan i Milanović. Tko je sljedeći?

Sanader je uhapsio generale, srušio spomenik velikom hrvatskom književniku, podržavao priglupe napade na Thompsona i učinio sve što treba (a što nije smjela prethodna vlast) za vraćanje priče o «svim Hrvatima ustašama». Ostalo mu je još jedino natjerati Katoličku crkvu da poistovjeti Jasenovac, dakle ono što vidimo u knjizi profesora Mrkocija i Križne putove. Bit će interesantno vidjeti hoće li uspjeti ostvariti i tu zadaću.

U knjizi: «Informacijski rat protiv 'oluje' – Rasprave o doktrini informacijskog rata, scenaristima haških optužnica i hrvatskoj samobitnosti», Zagreb, 2008. str. 171-194.

„Portal HKV-a“, 23. 02. 2009., 25. 02. 2009 i 02. 03. 2009.

NEKI KOMENTARI S PORTALA

Najava teksta na „Portalu HKV-a“ počinje ovako:

U tri nastavka donosimo tekst akademika i člana Upravnog odbora HKV-a Josipa Pečarića na temu poistovjećivanja hrvatskog naroda s ustaštvom, jednako aktualan danas kao i prije nekoliko mjeseci kada je napisan, i kao što će biti vjerojatno još dugo vremena.

23. 02. 2009., HKV, Ante J.J. Kumičić

Bit će uskoro film

Srbi ne odustaju od stavljanja Jasenovca na najznačajnije mjesto u novijoj srpskoj povijesti, te sredstvo za buduće "obraćune" s Hrvatima. Naime, nedavno je najavljeno kako će srpska vlada sufinancirati snimanje filma o Jasenovcu. Mogu si samo misliti kako će to izgledati, osobito ako Hrvatska dopusti da se na njezinom teritoriju snimaju najvažniji dijelovi filma (čini se da će bitiigrani). Svako dijete u Srbiji najprije nauči da su ustaše najveći srpski neprijatelji, a tek onda da i u susjedstvu živi neka takva (ustaška) obitelj. U udžbenicima za niže razrede (od prvog do četvrtog) ima nekoliko užasnih lekcija o ustašama, da sam se i ja (kao, je li, pravi ustaša) naježio. Ove će godine u prvi razred poći prvašići rođeni i nakon NATO bombardiranja Srbije, pa ipak znaju i tko su ustaše i tko su zločesti Amerikanci, a tko su dobri Rusi. Još kad naprave film...

23. 02. 2009., HKV, Trpimir2

Mrkocijeva knjiga o Jasenovcu

Ta knjiga je nešto najbolje što sam do sada pročitao o temi Jasenovac, i velikosrpskom mitu na tu temu! Ni današnje ponašanje aktualnog predsjednika, pa i nekih članova vlade ne razlikuje se od Bakarićevih, i velikosrpskih poput onog Bulajića a to je strašno! Istina o Jasenovcu još nije dokraja ispričana! Hrvatska je sada samostalna i slobodna i ta tema mora se raščišćavati na temelju dokaza arhiva, otvoreno ali i danas to neki tipovi (sa Pantovčaka) ne prihvataju! A aktualni političari ne čitaju i ne slušaju već prenose velikosrpske fraze, poput Kosorice! Sanader poziva službenike crkve, a Kosorica đake da svakako dođu na to gubilište, drugčijih!

Slažem se samo onda kad se utvrdi koliko je tamo ubijeno Hrvata nakon 1945, 48, kad se utvrdi na dokumentaciji prava istina, objektivna istina, a ne ona koju nam podmeću neki profesionalni Srbi i Židovi..! Komunistička povjesnica je uz velikosrpske ideologe, kojima nije na pameti nikakova istina, ni želja da se do nje dođe, već čisto licitiranje žrtvama da se pokaže genocidnost Hrvata... To se nastavlja i danas u malo sofisticiranim obliku! Aktualni predsjednik nekih građana, nije dorastao toj zadaći kao ni njegovi trabanti!

Ovom pitanju moraju se posvetiti ozbiljni ljudi, ne politikanti! Da se mnoge stvari pomaknu u normalnom smjeru a ne u drugarskom, potrebno je na slijedećim izborima za predsjednika pomesti postojeću garnituru, i ne dovesti one kandidate koje podržava aktualni predsjednik, kao i ne glasovati za onog kandidata koji će do neba veličati aktualnog predsjednika i njegovo djelo! Među te spada Komadina, Josipović, Mimnica itd. Bojim se nažalost da Hrvati još ne vide dobro,a bilo bi dobro da što prije progledaju, i da ne vjeruju sve što im trube i što će im trubiti mediji kontrolirani od bivših komunjara i njihovi (istih) potomaka!

27. 02. 2009., HKV,, Pelitzer

Kazaljke se poklopile!

Gosp. Pečarić je gorkom ironijom doskakao onima koji su širili laži o Hrvatima i našoj državi. Vrijeme je da se zastupa nova paradigma , afirmativno stameni stav - a to znači prava istina o događajima iz naše novije povijesti, s naglaskom na onu od 1941. do 1991. To je već jednom briljantno akademik Pečarić napravio po pitanju Jasenovačkog mita , ostavivši guslarskog mitomana Bulatovića, bez teksta. Nemamo pravo na ustuk , nema skrivanja, nema čekanja. Pogledajmo što braća napravise : postadoše "čisti" i partizani i četnici!

25. 02. 2009., HKV, DRAGO DUVNJAK

Treba biti glasno protiv

Dragi akademične Pečariću, ovo manipuliranje sa našom "zločinačkom" povijesti je prvenstveno obračun sa našom budućnosti, a to radi naših mladih ne smijemo dopustiti.

Zazivanjem i proizvodnjom ustaša , oni bi povukli paralele ozločinjenog ustaštva sa stvaranjem Hrvatske države danas.

Nu, sam pokušaj kriminalizacije Domovinskog rata danas u eri razvijenih medija dovodi u veliki upitnik i "istinu" o našoj NDH prošlosti koja je plasirana u doba diktatorskog jednopartijskog režima i nepostojećih slobodnih medija , a nametanje svakome vidljivih laži o našem danas ruše se i njihove istine o našem jučer! Ruše sami sebe!

Veliko je zlo da tako veliki broj hrvatskih političara i intelektualaca grade svoje karijere na toj raboti.

Hvala vam što dižete svoj glas PROTIV.

25. 02. 2009., HKV, dtuckar

Predsjednik

Ne bez razloga, aktualni predsjednik javno započinje predsjedničku kampanju konstatacijom "u obraćanju narodu", kako njegov nasljednik mora biti "antifašista"!

Anakronizam kakav je u EU odavno nestao s političke scene, kada još samo na paradama povodom obljetnica završetka II svj. rata, javno spominju istinski ANTIFAŠIZAM uz što prikazuju ordenjem dekorirane pripadnike savezničkih snaga!

Ovaj "naš antifašizam", kakvim ga promišlja aktualni nam Predsjednik države, zapravo je "umiveni" komunizam, bolje rečeno od pljački i zločina amnestirani komunistički pokret, koji želi i dalje za svoje pripadnike "doživotnu pravosudno-moralnu amnestiju" za 5 desetljeća totalitarne diktature, a u "povijesti Hrvatske" ostati službeno (Goldstein-struka) ubilježen kao "napredno i demokratsko" razdoblje za narod HRVATSKE !

Tragično - da bi moglo postati istinito! I zato je g. Duvnjak u pravu kada kaže:...manipuliranje sa našom "zločinačkom" povijesti je prvenstveno obračun sa našom budućnosti, a to radi naših mlađih ne smijemo dopustiti!

25. 02. 2009., HKV, laščina

Pečarić ustaše

Poštovani akademičke Pečarić, Vaš članak je briljantan i jasan, ali svima onima kojima sve to objašnjavate sve te činjenice su oni koji su na vlasti ili pri vlasti ili sa njima koketiraju su izabrani od ovog i

takvog naroda a poznata uzrečica kaže da narod ima vlast kakvu zaslužuje. Sada se postavlja pitanje dali mijenjati narod (kojeg ne možete mijenjati) ili vlast, ali tu vlast može mjenjati opet taj isti narod a to vodi do onog ključnog pitanja da li narod želi svoju državu ili im je draže ZLATNO TELE ali to se pitanje povlači još od Mojsija pa se bojim da će morati proći isto toliko godina ako ne i više koliko je trebalo Mojsiji da odvede Židove u obećanu zemlju ali se bojim da do tada više nećemo niti imati svoju državu, jer kreatori toga svega mediji, razne tako zvane udruge za prava naroda, vanjski "priatelji" su jako dobro organizirani pa mogu narodu obećavati isprazno zlatno tele i voditi u propast.

25. 02. 2009., HKV, DRAGO DUVNJAK

Vjerovati i raditi, pa što bude!

Lašćina, možda stvari treba postaviti malo drugčije? Zašto se opterećivati konačnim rješenjem čija se realizacija iz mikroperspektive i ne može sagledati? Ako imamo jasna moralna i politička uvjerenja i odgovornost prema našoj budućnosti , onda svatko može u okviru svojih mogućnosti doprinjeti! I ovaj portal i ovi intelektualci u HKV-u , komentatori i svi drugi koji djeluju aktivno već čine to da postoji alternativa za koju se ipak čuje. Ako nas bude više i ako nas ljudi budu prepoznali može se desiti ono što mi želimo i u što vjerujemo. Ako ne radimo ništa ništa se ne će desiti! U svakom slučaju samo to da smo postupali po svojoj savjesti znači puno.

02. 03. 2009., HKV, Ognjištar

Mladen Ivezić i Jasenovački mit

„...ali ocjene tih događaja treba prepustiti povjesničarima..." To oni i čine! Kao Lenjin (mozete imati izbore, ali MI brojimo glasove!" Povjesničari su mrzitelji Hrvata, po pravilu jadnog intelekta i marljivosti, a pravi povjesničari kao Ivezić ne mogu predavati NITI u ŠKOLI!

Babilonska kula protu hrvatskih laži ruši se kao kula od karata. Upravo je "nestao" opis "Jasenovačkih žrtava" s newyorskog portala, a posto je isti, i iz Jasenovca! Nema više "popisa" nakon javnog protesta da su "42 žrtve Jasenovca" iz malog mjesta Siverić IZMISLJENE! Niti JEDAN NIJE NIKADA BIO U Jasenovcu!

Onda se isto ponovilo sa Solinom, gdje su našli preko 160 "žrtava Jasenovca" od kojih opet NITI JEDAN NIKAD NIJE BIO U Jasenovcu!

Sada u Jasenovcu ("Spomen parku") imamo "stotine tisuća žrtava Jasenovca" BEZ POPISA!

Iz Ivezićeve knjige: JASENOVAC BROJKE može se saznati da logor Jasenovac NIJE BIO OGRADJEN sa strane rijeke Save! Tako je SAMIZDAT knjiga jednog pravog povjesničara srušila Babilonsku kulu protu hrvatstva gradjenu najmanje 150 godina (John Artur Evans: ILIRSKA PISMA (u obradi Dr. Krmpotića). Mladen Ivezić je nesumnjivi "Milan Sufflay" našeg doba. Nadam se da ne će završiti kao Sufflay!

**ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA.
PORTAL HKV-A, 2009.**

TUĐMANOV REFERENDUM

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA
REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA
SLOVENIJOM**

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA   NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike

Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premjerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti izmedju Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjereni i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.
- premjerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,
- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,
- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zloporabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,
- ne više samo premjerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu

izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državlјani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrešku slavi kao pobedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemљa i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga.* Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaranan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju

državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljana docentica

Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.⁵
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.⁶

---

⁵ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjac najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

⁶ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.⁷

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

⁷ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «harača» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znaci. Sve nešto znaci.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraža», međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nečemu što je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erekтивno spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erekтивno spužvasto tkivo.

Netko možda i priželjkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši stručnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE.

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD

Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Možda europske pravne stečevine nisu bas neke korektne pravne stečevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stečevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo i arbitra. Genijalno, daj mački da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitražu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novoprstigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stečevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvišno trošiti vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogоворити.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenog mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno suđenje». 5 godina života u rešetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevnic... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomskе zone (gospodarski pojas) .... Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Petar Bezjak

Josip Bicić, umirovljenik, Pula

Franc Bilić, prof.

Frano Bilić, Matulji

Vlatko Bilić, dipl.ing. arh.

Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka

Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD

Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁸

Natali Bolanca, ekonomist, Pula

Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist

Marjan Bošnjak

Lovre Botica, prof.

Dr. sc. Srećko Botrić, doc.

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matrice hrvatske u Splitu

Maja Božić

Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁹

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula

Ante Braicin, dipl. ing., Medulin

---

⁸ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati .

Ovom prilikom želio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate. Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posjeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montreala,

Dražen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

⁹ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inžinjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju¹⁰

---

¹⁰ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg

Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg

Juraj Cigler, dipl. inž. građ.

Snježana Cigler, Čakovec

Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD

Marina Cotić, dipl.pravnik

Mijo Culic, odvjetnik, Pula

Marko Curać, novinar

Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor

Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina

Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina

Mirjana Cvar, profesorica, Pula

Miho Cvek, Pula

Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj

Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj

Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj

Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj

Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj

Luca Cvitan, studentica, Tribunj

Natali Cvitan, studentica, Tribunj

Davor Cvitanić, dipl. ing.

Fanika Cvitanić, dipl. ing.

Mate Curić, publicist, Vodnjan

Đuka Čaić, glazbenik

Marija Čatlak, Zadar

Joško Čelan, novinar i publicist, Split

Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj

Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Vjekoslava Čikeš, Zagreb

Dr. sc. Ambroz Čiviljak

Ines Čolak, učiteljica, Knin

Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin

Mr.sc. Ferdo Čolak

Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg

Prof. dr. sc. Vera Čuljak

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek

Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Ćuvalo¹¹
Ikica Ćuvalo, prof.
Panfil Ćuvalo, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student

---

¹¹ Dragi doktore, žalosno je da nam razdijeliše Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku,
ali rado potpisujemo.

Darinka Drabić, Čakovec

Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.

Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.

Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog instituta za preporod kulture

Prof. dr. sc. Ivan Dragičević

Ivo Dragičević, prof.

Lovro Dragojević, Pula

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"

Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja

Prof. dr. sc. Andrej Dujella

Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog

Mr.sc. Jozo Dujmov

Stanko Dukić, prom. tehn.

Vjeko Dukić, dipl. ekonomist

Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice

Drago Duvnjak, dipl. ing.

Marko Duvnjak, prof. geograf.

Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut¹²

Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva

Željko Dvornik, ing. brodostrojarstva

Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak

Nikola Đuretić, književnik

Josipa Đurić, umirovljenica, Zagreb

Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Milena Elbl, Pula

Zvonko Elbl, Pula

Prof. dr. sc. Neven Elezović

Ivan Erman, Pula

Dr. Branko Filipović, Pula

Dr. med. Branko Filipović, Pula

Maestro Dragan Filipović

---

¹² želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš¹³
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić , automatičar
Tomo Gložinić , sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

---

¹³ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Andjela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, grad.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvarić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankačić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula

Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur¹⁴
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula

---

¹⁴ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji. Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referendumu bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsj. kandidata Jurčevića, HSP A. Starčevića, Obiteljsku stranku,
Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist¹⁵
Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska

---

¹⁵ Hvala i pozdrav!

Potpisite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit će "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svetе Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u sukњi", "dr. Anti Paveliću u sukñji", "Bakariću u sukñji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i sukñjama za "uspješnu transakciju"!...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemљa - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadranu smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)...

Bože, čuvaj Hrvatsku!
Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac

General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor

Krešimir Krišto, dipl. oec.

Krešimir Krivdić, prof., Zagreb

Prof. dr. sc. Šimun Križanac

Vesna Križanac umirovljenica

Mladen Križanić, Karlovac

Krešimir Krsnik, dipl.ing.

Želimir Kršulović

Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart

Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD

Dragutin Kušan, umirovljenik

Marica Kušan, umirovljenik

Ruža Kutleša, prof.

Danica Ladavac, kućanica

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije

Ante Latinac

Dr. sc. Damir Letinić

Fra Zvjezdan Linić

Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska¹⁶

Dr. sc. Inga Lisac, geofizika

Dr. med. Antun Liseč

Srđan Listeš, vatrogasni tehn.

Akademik Bozidar Liščić

Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Dipl. glumica Vitomira Lončar

Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb

Ivica Luetić, novinar

---

¹⁶ Dирнут свим овим догађanjima, па може се рећи у задњих десет година у Најој лијепој Хрватској, не могу остати рavnodušan i ne dati svoju potporu listi da se пitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava само на меđunarodnom суду правде. Подрžавам гospодина profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ако будем имао могућности да гласам, пошто живим у Шведској гласовати ћу за prof. Tuđmana.

Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl.ing geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić

Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslać, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinic, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovljenik.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikulić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med.,
spec.epidemiologije

Biserka Milinković, Kanada¹⁷

Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin

Ivica Miloš, dipl.ing.

Mr. sc. Andelka Milošević

Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava

Bosiljko Mišetić, odvjetnik

Krešimir Mišetić

Prof. dr. sc. Nikola Mirošević

Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada

Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada

Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula

Nikola Mulanović, Mokošica

Prof. dr. don Josip Mužić

Gordana Nemet, umirovljenica

Marcela Nemet, dipl.ing. matematike

Roman Nemet, poljoprivrednik

Mate Nevistić poduzetnik

Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva

Napredak Mostar sa svojih 1092 člana

Prof. dr. sc. Milan Nosić¹⁸

Javor Novak, spisatelj

Akademik Slobodan Novak

Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD

Vinko Novinc, ing.građ.

Tomislav Nürnberg, dipl. ing. Matematike

---

¹⁷ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.

Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

¹⁸ Što vam gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.mayeda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovljku, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Mr. sc. Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Andelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.
Barbara Pečarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split

Rade Perković, glumac

Lana Pervan, knjižničar

Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Mile Pešorda, književnik¹⁹

---

¹⁹ Priključujem se mirovornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uredeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U privitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospodri Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----

From: [Pešorda](#)

To: predsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospodo predsjednici Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirovornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referendumu, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povjesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski!"), ovim posttotalitarističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepustenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako

---

Zvonko Peteranac, prof.²⁰
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek

"umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućeljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,
Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

²⁰ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V. Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasačima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt?????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,
PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Daniel Pinjusić, radnik

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a

Mr. sc. Dora Pokaz

Vladimir Polgar, el. inzenjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada

Jasenka Polić Biliško, prof.

Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru

Akademik Stanko Popović

Zoran Pranjković, dipl. inž. grad.

J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“²¹

Damir Primorac, Belgija

Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist

Smiljan Prskalo, dipl. inž.

Filim Prlic, Berlin

Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula

Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Marijan Puškarić , operni pjevač²²

Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD

Mira Radičević, dipl. oec.

Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad

Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates

---

²¹ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javnim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premjerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zaštitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

²² iz svec srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referendumu o ovom prevažnom pitanju .

Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik²³
Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske slove“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac

²³ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udržimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali ....

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU. Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik
HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme
fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepić, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivana Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb

Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić²⁴
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²⁵

---

²⁴ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i oslobođiteljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

²⁵ Upravo sam dobio text referendumu i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donijeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svjesni su da već davno obični građani nikako ne

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović , menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske slove“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane

---

dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mijenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koji način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodstojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredeljenju sam više ljevičar negoli desno orientiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodostajarstva
Petar Vulić, književnik²⁶
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.

---

²⁶ TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, kako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli u Europu (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zasluzuјete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ivan Zugcic, časnik HV, Pula

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Denis Žagrić, trgovac, Pula

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Pariz²⁷

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

KOMENTARI S PORTALA:

inicijativa — dtuckar 05-11-2009 08:17

Inicijativa je više nego hvale vrijedna !

Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO) drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim.

Osobno držim da će ovakav zahtjev za provedbom referendumu biti marginaliziran u "medisjkom prostoru" i ignoriran od aktualne "elite". A "stručnjaci za PRAVO (ala Šeks)" će već naći tisuću i jedan

---

²⁷ Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava veleizdajnik Mesić, kao i Bandić budu išli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tuđmana. Trebalо je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomašić radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

prigovor o formalnim propustima pri organiziranju inicijative, a da bi inicijativa bila prihvaćena i uzeta u provedbeni postupak.

Formalno, nedostaje vlastoručni potpis i JMBG ili barem OIB, radi provjere identiteta "potpisnika" !

Također, u neformalnom smislu, Vlada će, čak i da se referendum proveže i odgovor DA dobije većinu, naći izgovor, kako je "međunarodni sporazum potpisani" i Hrvatska ga se mora pridržavati ! Dakle, arbitražni će se proces nastaviti, komisija EU će dati svoj "pravorijek", no ostaje posljednja slamka, a to je RATIFIKACIJA kroz parlament.

Ovim potpisanim "arbitražnim postupkom", HRVATSKA je, pred međunarodnim svjedocima pristala (kao i Slovenija) na prihvatanje i provedbu "presude ove arbitraže".

Dakle, kada bi i, temeljem rezultata referenduma, ODBILA provesti "presudu arbitraže", Hrvatska bi vrlo vjerojatno postala predmet međunarodnih "sankcija" u skladu s običajima međunarodnog prava. No, o tome bi se sada trebali izjasniti istinski stručnjaci međunarodnog prava i poznavaoći "zanata diplomacije" (da ne kažem "kurvar...."!)

Ipak, što je dobro u ovom referendumu ?

Dobro je to, da će svi birači koji izađu na predsjedničke izvore, biti u poziciju da "mućnu svojom glavom" i upitaju se: KOMU ja dajem svoj glas ?

Da li onome tko je zagovarao ovaj arbitražni sud ili onome tko istinski brine za dugoročne interese Hrvatske ?

Istinski brojna lista potpisnika ove inicijative, možda pokoleba i predstavnike aktualne "elite", neovisno u kojoj su stranci, da počnu promišljati i o "glasu naroda" i da prestanu UMIŠLJATI kako su baš oni "Bogom dani" dvadeset godina tumačiti volju GRAĐANA HRVATSKE i "u ime njih voditi ovu državu". Možda KONAČNO postanu svjesni, da NITKO od njih osobno NIJE ODABRAV voljom naroda u STOLICE u kojima sjede, već da je to učinio "PREDSJEDNIK njihove stranke". Jer birači, ma koliko se ova elita trudila pokazati i dokazati suprotno, nisu niti na jednim izborima nakon 90e, glasali za "pojedince" i njihove funkcije, već za one političke opcije (čak ne niti za programe stranaka)koje su im u tim

trenucima izgledale kao najpovoljnije za njihovu političku orijentaciju.

Kada i ako se počnu provoditi istinski PERSONALIZIRANI izbori, za PARLAMENT, kao i unutar stranaka, tada će se moći i govoriti o volji "naroda" da netko od "njih-pojačinaca s imenom i prezimenom" sjedi u SABORSKOJ stolici "voljom naroda" !

Konačno, vrijeme je da se NAROD osvijesti i shvati, kolika je njegova snaga u odnosu na "dnevnu politiku", te da uvidi da "svatko" može organizirati REFERENDUM o bilo kojem krucijalnom pitanju koje se može pojaviti i ubuduće.

Sada je primarni cilj, odabrati predsjednika koji istinski vodi brigu o interesima Hrvatske i pripremiti opcije za izbore za Sabor (konačno izbacivanje prorušenih komunista i njihovih interesnih grupacija ili trabanata s pozicija moći ove zemlje)!

DA, svakako PODRŠKA referendumu, makar samo kao "odgojno-edukativnom elementu" za birače....

No, nadajmo se da i pozitivan rezultat tog referendumskog pitanja, može blokirati PROVEDBU ovog nepovoljnog današnjeg političkog "EU sporazuma".

ODG: Drugi dan: 415 potpisa za prijedlog o referendumu o rješavanju pograničnih pitanja sa Slovenijom — Josip Pečarić

08-11-2009 17:45

Štovani g. Tuckar,

Kažete:

"Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim."

To nije za očekivati jer bi time priznali koliko je profesor Tuđman iznad njih. Pogledajte današnju HINInu vijest:

Škare Ožbolt: o arbitražnom sporazumu neka se izjasne građani na referendumu

ZAGREB, 8. studenog 2009. (Hina) - Predsjednička kandidatkinja Vesna Škare Ožbolt uputila je otvoreno pismo predsjedniku Republike Stjepanu Mesiću kojim ga poziva da iskoristi svoju ustavnu ovlast i pokrene pitanje referenduma na kojem bi se građani Republike Hrvatske izjasnili o prihvaćanju arbitražnog sporazuma sa Slovenijom, priopćeno je danas iz izbornog stožera predsjedničke kandidatkinje Škare Ožbolt.

"Arbitražni sporazum sa Slovenijom je važna politička odluka za Hrvatsku koja nadilazi ovlasti izvršne i zakonodavne vlasti i za koju je potrebno pitati sve građane ove zemlje pogotovo stoga jer je absolutno nejasno o čemu se zapravo radi.

Prema svim informacijama dostupnim javnosti očigledno je da se ne radi o uređenju granice već o mogućem ustupanju hrvatskog teritorija Republici Sloveniji. To ne može učiniti ni Sabor, ni Vlada, a niti predsjednik Republike, to mogu odlučiti samo građani ove zemlje. Nitko nema pravo u ime bilo čega, pa niti bilo kakvih fondova Europske unije ustupiti i jedan komadić hrvatskog teritorija koji pripada svima nama i svima našim budućim generacijama. To mogu odlučiti jedino građani ove zemlje," kaže se u otvorenom pismu predsjedničke kandidatkinje Vesne Škare Ožbolt, koja ističe kako bi referendum obvezao Parlament na "jedinu pravu i moguću odluku, a to je onu koju donesu građani ove zemlje".

(Hina)

Isto Vam je i s medijima. Oni su prešutjeli inicijativu prof. Tuđmana. To je lijepo uočio Milan Ivkošić, pa u svojoj TJEDNOJ INVENTURI ("Večernji list", 6. 11. 2009.)

"Zašto HTV ne voli Tuđmanove"

Miroslav Tuđman se i prije Crkve i prije skupine intelektualaca protivio hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži

piše:

NEDJELJA 1. 11.

U Dnevniku HTV-a objavljene su izjave četvero predsjedničkih kandidata, ali ne i Tuđmanova

Premda se Miroslav Tuđman i prije Crkve i prije skupine intelektualaca obratio javnosti odlučnim protivljenjem hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži, najutjecajniji medij ga je ignorirao. To je utoliko nepoštenije što su u današnjem Dnevniku HTV-a, što ga je vodila Dijana Čuljak, objavljene izjave četvero predsjedničkih kandidata o toj temi, ali ne i Tuđmanova. Zašto je HTV-u od njega zanimljivija, na primjer, Vesna Škare-Ožbolt, koja je prvo dala nogu HDZ-u i s Matom Granićem osnovala DC, zatim i Graniću dala nogu, da bi je, propavši na prošlim parlamentarnim izborima, dala i samoj sebi! Ili Nadan Vidošević, kojeg je javnost mnogo više nego po dužnostima upamtila po aferama (“Dalmacija cement”, agregati, “Hajduk”, HFP, Meštrovićev kaštelet itd.), teškim od deset do pedeset opljačkanih milijuna? Možda je odgovor u jednom drugom prilogu u istom Dnevniku, prilogu o pohodima grobovima poznatih osoba na Mirogoju, u kojem je grobu dr. Franje Tuđmana, i to snimljenom iz daljine, posvećeno najmanje sekundi - premda je bio najposjećeniji. HTV očito ne voli Tuđmanove. Ali je zato ovih dana iscrpno izvještavao o Mesićevom otvaranju brojnih spomenika partizanima. Istina, ne bez razloga, jer je, kažu, Mesić htio dati što jači biljeg proslavi Noći vještica!

Zapravo, sve to govori koliko je bila (i još uvijek) je vrijedna i ovo naše pismo.

Sa štovanjem,
Akademik Josip Pečarić

HINA o našoj inicijativi — Josip Pečarić 10-11-2009 20:48

Potpore inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnome sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slaven Barišić, Ante Glibota, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za inicijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referenduma o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinski odbor za ljudska prava, Forum hrvatske slove i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI PREŠUTE NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12 HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnem sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referendumu. Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referendumu.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljanje na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državljanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljanov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referendumu so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinski odbor. (konec)gi/ms
STA169 2009-11-09/15:52

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gdje Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000. godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljudе i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australsko-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)

Tihomir Bajtek

Miljenko Baloković, knjižničar

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Kap. Darko Belović

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zбора

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Dr.sc. Srećko Botrić, doc

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
General Ljubo Cesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl. ing.
Željko Dvornik, ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac

Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.ljepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart

Andela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Mr. sc. Božidar Ivanković

Kornelija Ivoš, sluzbenica

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika

Prof. dr. sc. Drago Katović

Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

Alojzije Kokorić, ing.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj

Mate Kovačević, novinar i publicist

Matej Knežević, student

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Dr.sc.Damir Letinić, Zadar

Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Ivica Luetić, novinar

Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog

Ante Madunić, odvjetnik

Marijan Majstorovic, novinar i publicist

Marta Malinar, znanstveni statističar u m.

Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić

Marija Markić, CTC

Slobodan Markić, P. Eng.

Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.

Dr. sc. Josip Matjan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.

Jakov Sedlar, redatelj

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁸

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

Fra Miljenko Stojić

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek

Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar

Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik

Prof. Ivana Tanovitski

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Mile Tominac, poduzetnik

---

²⁸ U privitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva critica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDSJEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo gradana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Damir Tučkar, dipl.ing.
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Daniel Mathew Zakarija, dia, aia
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog
Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO
1960 Paris
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

KOMENTARI S PORTALA

TKO JE TKO? — DUVNJAK DRAGO 27-11-2009 19:57

Poštovani gosp Pečariću posjetio sam portal HR svijet i upalo mi je u oči da pjeva odu Josipoviću pa sam onmah reagirao dole navedenim komentarom. Molio bi Vas za mišljenje o tom portalu i ljudima koji ga vode . Jesu li naivci ili tipični kako Carla kaže -"podli kurvini sinovi?"

Citiraj:

"Živimo u teškim vremenima, vremenima interesnih lobija i kontroliranih medija, vremenima u kojima prava istina uvijek biva proglašavana paranojom , a laž se konstantno pokušava pretvoriti u istinu i dogmu. Želimo upravo ovim portalom, kroz našu rubriku "Vijesti", pokazati što je prava sloboda medija i u budućnosti se svim snagama, zajedno sa vama, našim čitateljima - boriti i izboriti za nju." Dragi osnivači portala ovo što navodite kao svoj motiv jest primamljivo , ali svojom uredničkom politikom koja slijedi postojeće režimske portale dakle u ime demokracije dajete prostor predsjedničkim kandidatima koji nemaju hrvatski predznak radite za ZAPADNI BALKAN ili da budem grub za KRAJINU. Imamo

jednog nacionalnog kandidata dr Miroslava Tuđmana a vi umjesto da kompezirate njegov medijski bojkot učestvujete u tome. Teško je vjerovati u politički dilentatizam. Prof Josipović je eksponent partije koja je svojedobno radničkim rukama stvorila Jugu a danas radi slično u gospodskim rukavicama. Ovi Dragičevski trubači kojima se okitio jesu žalosna slika hrvatske nacionalne svijesti. Jako sam razočaran da za ovu rabotu koristite prefix HR Pozdrav!

ODG: Otvoreno pismo hrvatskih građana HRT-u — Josip Pečarić 27-11-2009 20:25

Poštovani g. Duvnjak,

Spomenuti portal je tim svojim činom sam sebe definirao. Podsjetit ću Vas da sam o Josipoviću pisao u tekstu objavljenom na ovom portalu (vidjeti također „Hrvatsko slovo“, 25. srpnja 2009. i knjigu „Kraj vremena veleizdajnika?“). U tom tekstu sam ukazao na kontinuitet Josipovića i Haaškog krivokletnika – sadašnjeg predsjednika. Citiram slijedeći dio:

„Sjetimo se da su i Mesić i Josipović pravnici koji su nas ovo vrijeme učili da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost. Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju. To znaju obojica, ali uvijek je dobro pokazati svjetskim moćnicima da im je važnije njihov interes od vlastite struke. Uvijek je dobro pokazati da si dobar sluga i da ne trebaju bolje od njih, zar ne?

I tu je zasluga Josipovića itekako velika jer je on professor na Pravnom fakultetu pa je uspio osigurati skoro potpuni muk hrvatske pravne znanosti. Da nije tako koji bi se profesor usudio govoriti takove gluposti. Da je on u svemu tome bio glavni pokazuje i knjiga: Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues / Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicæ Zagrabiensis).

U Uvodu Josipović kaže: “Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve

ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja s Haškim tribunalom, a njezina budućnost u Europi i dalje ovisi uglavnom o njezinoj vezi s Haagom i ratnim zločinima općenito. Hrvatski su sudovi sproveli brojne sudske procese vezane uz ratne zločine, no njihovo iskustvo i (pravne i političke) posljedice tih procesa nisu još uvijek jasne. Štoviše, za vrijeme utemeljenja Međunarodnog kaznenog suda, Hrvatska je bila među onim zemljama koje su aktivno i snažno podupirale njegovo utemeljenje, preko 'Grupe istomisljenika'. No ipak, pitanje odgovornosti za ratne zločine često je stvaralo različite emocije i različite profesionalne, političke i moralne stavove i u široj javnosti i među pravnicima u Hrvatskoj. To je nedvojbeno bilo jedno od pitanja koje je u najvećoj mjeri zaokupljalo hrvatsku javnost u zadnjih petnaest godina. U svakom slučaju, pitanje odgovornosti za zločine počinjene tijekom posljednjeg rata ostat će relevantna tema još dugo vremena, a njezin će odgovor odlučiti o budućnosti Hrvatske. Zbog važnosti novih tendencija u međunarodnom kaznenom pravu za Hrvatsku, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, s potporom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, započelo je projekt pod nazivom „Hrvatska i međunarodno kazneno sudovanje.“ Ova je knjiga rezultat prve faze rada na ovom projektu, u kojoj mnogi hrvatski pravni stručnjaci sudjeluju kao istraživači. Cilj projekta je promicati proučavanje međunarodnog kaznenog prava i odgovornosti za ratne zločine u hrvatskoj pravnoj znanosti.“

Dakle, Pravni fakultet pod dirigentskom palicom prof. Josipovića šalje svijetu cijelu knjigu na engleskom jeziku u kojoj se ne spominje agresija na Hrvatsku, u kojoj se ne spominje razlika ratnih zločina agresora i zločina u ratu onih koji se brane. Potom su stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili svoj projekt o „zločinačkom pothvatu“. Nitko od njih nije se osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije“ služi samo za obranu agresije i agresora. Na to sam ih osobno upozorio u diskusiji. Srećom prije mene je dobio riječ predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdnio varaju

oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka. Poznato je da su mnogi stručnjaci zbog toga i napuštali taj sud.

Horvatić je potom sudjelovao na znanstveno-stručnom skupu Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?». u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Naime, poslije tog skupa HINA je izvjestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće:

«Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zloporabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe. Govoreći na današnjem, trećem stručno-znanstvenom skupu "Haaški sud - 'zajednički zločinački pothvat' - što je to?", koji je u Zagrebu okupio poznate pravne stručnjake, povjesničare, akademike i neke članove hrvatske Vlade iz vremena srpske agresije na Hrvatsku, profesor emeritus Željko Horvatić istaknuo je kako je glavna tužiteljica odavno postala aktivni destruktivni dio međunarodnog kaznenog pravosuđa, jer kontinuirano, kako je istaknuo, nanosi štetu zamisli o njegovu djelovanju kao garanciji supranacionalne pravde i pravednosti za sve države i svakog člana suvremenog čovječanstva. Prema njegovim riječima, "zajednički zločinački pothvat" nije bio dijelom međunarodnog običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavljuju na teret, pa je takva optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Postupanje glavne tužiteljice i tužiteljstva Haaškoga suda, iako nije u suglasju s pravnim načelima, kako ističe Horvatić, očito je u suglasju s najavljenim ostvarivanjem njihove uloge i ciljeva o političkoj i povijesnoj "istini" koje nastaje postići, rekao je, zloporabom međunarodnog kaznenog pravosuđa. "Ako ta zloporaba makar i djelomično uspije i ako takve 'istine' budu temelj presuda MKSJ-a, istina o međunarodnom kaznenom pravosuđu i primjeni međunarodnog kaznenog prava pred ad hoc Tribunalom za bivšu Jugoslaviju bit će, nesumnjivo, sramotni dio povijesti tog prava u prvom desetljeću 21. stoljeća".

Poznato je kakvu je burnu reakciju izazvao tada prof. Horvatić. A zamislimo samo da su tako nastupali oni koji su to trebali – ostali profesori s Pravnog fakulteta. Ali oni su umjesto o struci i pravdi razmišljali o Josipovićevoj „pravdi“. Ipak Josipović može biti predsjednik države, a ne Horvatić, zar ne?

Naš poznati odvjetnik Željko Olujić je u „Hrvatskom listu“, 19. studenog 2009. kaže:

Tvrđiti za „Oluju“ da je etničko čišćenje s pozicije profesora kazneno-procesnog prava i nakon toga se kandidirati za predsjednika države cinizam je najgore vrste.

Ne treba biti puno inteligentan i iz ponašanja profesora Horvatića i Josipovića zaključiti tko voli Hrvatsku, a tko ne. Zato bi njegova pobjeda na izborima značio i odgovor na upitnik dan u naslovu knjige. Slijedeća bi očito imala naslov: Nastavlja se vrijeme veleizdajnika,

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gdјi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimaњa (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerljivo kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj

zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvene vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevu, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj čertvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještajke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Domagoj Artuković, student
Francika Artuković, dipl. ing.
Jozo Artuković, umirovljenik
Mirjana Artuković, službenica
Mirna Artuković, studentica
Stanislav Artuković, student
Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj
Ivan Balić, oec.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, student
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Darko Belović, kap.
Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog
zbora
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Branko Bošnjaković, umirovljenik
Ruža Bošnjaković, umirovljenica
Tvrtko Brekalo, dipl. jur.
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Juraj Cigler dipl. inž. grad.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist

Frano Grbavac, poduzetnik

Mate Grbavac, student

Ante Grbić - zaštitar

Ante Grbić - student

Antonia Grbić – student

Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl. ing.

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.ljepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag.oec.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Dr. sc. Branko Hanžek

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.

Nedeljka Horvat, dipl. ing.

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Mr. sc. Dragutin Ivančić

David Ivić, grafički dizajner

Igor Ivoš, student

Kornelija Ivoš, službenica

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.

Gordana Jakšetić, dipl.ing.

Mr. sc. Julije Jakšetić

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina

Prof. dr. sc. Ivan Jelčić

Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike

Tomislav Jurkić, dipl. ing.

Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime

1250 članova

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Prof. dr sc. Drago Katović

Prof. dr sc. Vladimir Katović

Viktor Kerže, član opernog zbora
Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik

Ivana Marijić, student

Katarina Marijić, student

Petar Marijić, radnik

Marija Markić, CTC

Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju

Slobodan Markić, P. Eng.

Renata Markuš, ekonomistica

Miško Maslać, Cleveland, USA

Mirja Matas-Grotti

Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.

Maja Matulić

Manda Matulić

Zoran Matulić

Andrija Mažić, službenik

Stipe Medvidović, ing.

Ivana Medvidović, dipl. ek.

Marijan Medvidović, student

Zoran Medvidović, ing.

Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik

Dr. sc. Miroslav Medimorec

Ivica Mesić, dipl. iur.

Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica

Cika Mikolčić, prof.

Marko Mikulandra, književnik i redatelj

Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja

Miroslav Mikuljan, filmski redatelj

Marko Milinković, umirovljenik

Jasna Miloš dipl. eoc.

Josip Miljak, predsjednik HČSP

Petar Mladinić, prof.

Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a

Željko Olujić, odvjetnik

Slavica Orban, umirovljenik

Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK

Ivo Paradžik, umirovljenik

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Rade Perković, glumac

Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništva 'Krasna zemljo'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjković, dipl. ing. grad.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turisticki službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepić, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivana Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar

Marija Vukić, medicinska sestra

Petar Vulić, književnik

Ljerka Vukić, prof.

Marinko Vukoja

Barbara Zagorac, umirovljenica

Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago

Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike

Drago Zovko, dipl. iur.

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim
1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris

Nada Živaković, umirovljenica

Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ

Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića

SABOR REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića

DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

n/r Državne revizorce gospođe Šime Krasić

PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića

MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Bože Biškupića

MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Ivana Šukera

HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD

n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera

DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH

n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajaju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podnijet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;
2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiraju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?
3. Kolika su finacijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev proslijedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009, a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u privitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH,

očevidno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mјere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mјere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*
- 4. donosi akte poslovanja;*
- 5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...*

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očevidno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana

sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

(1) *U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.*

(2) *Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostaatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.*

(3) *Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.*

(4) *Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.*

(5) *Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.*

(6) *Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.*

Članak 46.

(1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.

(2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(3) Ministar financija obvezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

1. U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.
2. korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.

3. *Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.*
4. *Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.*
5. *Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.*

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očevidno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očevidno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu finansiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će

nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): „*Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci,*

komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruoznim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasnicima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilike. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga

na ražanj i pekli, te između ostalog uz silnu kriku i viku pjevali...“
(Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“
Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjetnim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očevidno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnе ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljische međe preorane, a zemljische knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmijera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobоžnjem "antifaističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su 27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvјerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povjesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglašila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglašeni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i

postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990, odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nesrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustank, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obskurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjrenom

izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevcima narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjrenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda s ovog mjesta mora čuti*“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših usiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u pravoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme

razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Prvítak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.
2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl. iur.

Dostaviti:

- Naslovljenima (preporučenom poštom)
  - Zavičajnim udrugama Ličana - svima,
  - Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
  - EU
  - UN
  - Sredstvima javnog priopćavanja – svima
-

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u Srbu, koji su prosvjedno pismo supotpisali do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavška 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanim oblicima javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospode ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti

i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

---

1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Liviljanić, veleposlanik u m.
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl.iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić
12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić
14. Ana Marijić
15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra,
zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
16. Nina Krznarić, dipl.oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak
22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog
studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl.oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-
Jakov

28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Andelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnika, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brklačić, Kastel Stari
41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl.iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oec.

54. Ivan Bastjančić, dipl.ing
55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić
58. Tvrtnko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,
10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj
61. Mate Ćavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac
Domovinskog rata, Zagreb
64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnika, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslać, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Bioncić, Zagreb
84. Joško Ćelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska

88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska

124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babaić
128. Mag. Jasmina p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog medudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospic
153. Ivan Vukić, Gospic
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava

159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar
163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike
Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
174. Josip Grgić, mag.oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik
176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj
programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Đurđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom
ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb
186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl.ing.
190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,

192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menađment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Čorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i porača s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Čorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Andja Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Ćosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oeec., Zagreb

223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rударства, Zagreb
224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb
225. Ivica Pavičić, Zagreb

OTVORENO PISMO HRVATSKOG POKRETA ZA ŽIVOT I OBITELJ

Hrvatski pokret za život i obitelj
Maksimirска 51/II
10000 Zagreb
Tel/Fax: (01) 2316 014
Mob (dr. Ćavar): 098 389 890
E-mail: hapok1990@hotmail.com

Zagreb, 14. 12. 2009.

Ministru pravosuđa Republike Hrvatske
Ivanu Šimonoviću
i državnom odvjetniku Republike Hrvatske
Mladenu Bajiću

OTVORENO PISMO

**ODMAH PODNESITE OSTAVKE NA SVOJE FUNKCIJE,
ZBOG MORALNE, POLITIČKE I PRAVNE BLAMAŽE
DRŽAVNIH INSTITUCIJA NA ČIJEM STE ČELU I TIME
NANOŠENJA NESAGLEDIVE ŠTETE
VJERODOSTOJNOSTI VLADE REPUBLIKE HRVATSKE**

Obrazloženje:

Budući da ste svojim odlukama i nalozima više puta ponavljali policijsko nasilje nad najistaknutijim i najzaslužnijim časnicima osloboditeljske Hrvatske vojske iz obrambenog Domovinskog rata i nad njihovim obiteljima, radi pronalaženja navodnih topničkih dnevnika iz vremena osloboditeljske akcije "Oluja", zbog neutemeljenog zahtjeva tužitelja Sergeja Brammertza u haaškom procesu protiv hrvatskih generala Ante Gotovine, Mladena Markača i Ivana Čermaka, umjesto da ste utvrđili, u dobronamjernom razgovoru sa relevantnim časnicima Hrvatske vojske da se takvi

posebni dnevničari nisu ni vodili, kao što ne zahtijevaju ni vojna pravila, a osobito, što svi znamo u Hrvatskoj, kao i u svijetu, da je Knin ostao gotovo sasvim bez razaranja;

- budući da ste višestruko prekršili sva moralna i ispravna politička načela, posebno što ste svojim odlukama o teroru i pretragama ureda i stanova članova braniteljskog tima generala Ante Gotovine u Hrvatskoj, na čelu sa odvjetnikom Marinom Ivanovićem, kojega ste i zatvarali na 24 sata, te mu zaplijenili sva računala i odvjetničku dokumentaciju u procesu obrane generala Gotovine;

- budući da ste neznalački i neprofesionalno prekršili i poznate, te obvezujuće za Republiku Hrvatsku pravne norme i pravila Statuta Haaškoga suda, mimo naloga haaškoga sudskog vijeća, te doveli u vrlo neugodan položaj Vladu Republike Hrvatske, kao i nedužne generale Antu Gotovinu i Mladena Markača, da, pored svoga dosadašnjeg bespriječornog i dostojanstvenog ponašanja na sudu, prosvjeduju odbijajući dolazak na sudske rasprave i tražeći zaštitu suda, na žalost od terora svoje vlade i države za koju su se najviše žrtvovali;

- budući da je haaško sudsko vijeće, na oštar podnesak branitelja optuženih, na čelu sa Lukom Mišetićem, izdalo obvezujući nalog Vladi Republike Hrvatske da se odmah prestane sa terorom nad braniteljskim timom u Republici Hrvatskoj;

- budući da ste, kao najodgovornije osobe za tako teško stanje, u kojem su se našli nedužni optuženici, njihovi branitelji, pa na svoj način i Vlada Republike Hrvatske, demonstrirali svoje profesionalno i stručno-pravno neznanje i nedopustivu površnost;

- budući da ste već prije i ranije, kod slanja generala u Haag, pokazali svoju moralnu neosjetljivost, kao i pravne neznanje, prihvaćajući lažne i neutemeljene monstruozne optužnice protiv hrvatskih generala i hrvatske države;

u ime Humanitarne udruge Hrvatskoga pokreta za život i obitelj, koja se zauzima za temeljno ljudsko pravo zaštite svakog ljudskog života, od samog začeća do naravnoga kraja, te osobna, obiteljska, kao i narodna ljudska prava, kao i sve druge duhovne i moralne vrijednosti, a također, kao žena, liječnica i majka trojice sinova, branitelja hrvatske domovine, zahtijevam da odmah podnesete ostavke na svoje položaje, te tako više ne otežavate položaj naših generala, istinskih junaka, koji već više od pet godina trpe u pritvoru Haaškoga suda i koje ste pretvorili u žrtve, i da svojim postupcima dalje ne sramotite hrvatski narod i hrvatsku državu!

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.,
predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnica i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća

muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u takoder vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronadete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić²⁹

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu

dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb

prof. dr. sc. Danko Basch

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet

Sveučilišta u Splitu

akad. kipar Krudo Bošnjak, redoviti professor, Zagreb

prof. dr. sc. Marijan Bošnjak

dr. sc. Srećko Botrić, docent

prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile

dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.

dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje

dr. sc. Miljenko Buljac

prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb

dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet

dr. sc. Ambroz Ćivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

---

²⁹ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Čorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih
kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni professor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina

Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterlooi,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarina Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za
povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and
Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanović-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni professor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti professor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska

dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Milica Klarićić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni professor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar

- prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i archivist, predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219 napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta, Zagreb

dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i
matematičkih znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna
dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel
za fiziku, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Ivica Picek
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
Splitu
Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad
Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En
Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
prof. dr. sc. Mladen Rogina
mr. sc. Željko Sačić, general bojnik

Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina
prof. dr. sc. Dora Sečić
Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Andelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr med., anestesiolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Špičić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošanec
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni professor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu

doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor,
Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of
Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni professor,
Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist, Zagreb
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., Zagreb
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
(...)

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici!

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrstan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevu vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zbumnjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereni ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbjanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjedujemo protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzeila izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznudišenih od hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prisilom u srbjanskim koncentracijskim logorima? Kako to da

nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitza, Dachaua..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvodenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbjanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prilicom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatiло izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Split
dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti
HAZU-a u Zadru
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. slikar Josip Botteri-Dini
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinovic, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Čuvalo
Marko Curać. novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet,
Zagreb
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
dr. sc. Alojz Ćubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom
fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilijan Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
doc. dr. Srećko Favro
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet,
Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Kanada
Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
dr. sc. Zdeslav Hrepic, Columbus State University, GA, USA
doc. dr. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić
dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
Andelko Kaćunko, svećenik i publicist
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u
Zagrebu
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
Mate Kovačević, novinar
dr. sc. Jadranka Kraljević
general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ante Lauc
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires,
Argentina

prof. dr. sc. Mate Ljubičić

Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb

prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a

dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini

dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb

prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb

Antun Mateš, akademski slikar

prof. dr. sc. Marko Matić, Split

doc. dr. sc. Anita Matković

dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb

dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat

prof. dr. sc. Vine Mihaljević

dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.

prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru

Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava

Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj,
Šibenik

fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split

dr. sc. Smiljana Narančić Kovač

prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca,

predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru

prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka

Javor Novak, hrvatski publicist

Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru

dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka

dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar

dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada

prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu

prof. dr. sc. Davor Pavelić

dr. sc. Davor Pavuna

Marija Peakić Mikuljan, književnica

prof. dr. sc. Ivan Perić

dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog

- prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta, Zagreb
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
prof. dr. sc. Dora Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
prof. dr. Marijan Šunjic, rector emer., veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža

prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.

dr. sc. Petar Vučić, politolog

dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb

Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila

dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb

doc. dr. Marija Žagar Zagreb

prof. dr. sc. Darko Žubrinić,, Zagreb

(...)

Mate Ćavar, pjesnik i publicist, Zagreb

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., Zagreb

Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad

(...)

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještim manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku

crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društвom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred "razjarenim bikom". Što više "krvi i spektakla", to mediji zadovoljnije trljuju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su "kadili" bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stećevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa

svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih probaja, ali ti sadržaji nemaju mesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako "nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu". Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biračima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonatni tonovi samo potvrđuju tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatak stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideoološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate polučuje "pranje mozga". Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se "novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vođe javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partiskske politike". Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partiskske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- **Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.**

- Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.
- Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mlađež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.
- Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.
- Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.
- Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.
- Gradani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.
- Glede parlamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.
- Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet

Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. gradđ.

doc. dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Mirko Belak, geolog

prof. dr. sc. Marin Čikeš

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

prof. dr. sc. don Josip Čorić

prof. dr. sc. Vera Čuljak

prof. dr. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić

prof. dr. fra Šimun Šito Čorić

prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split

prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar,

prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

doc. dr. sc. Mario Grčević

prof. dr. sc. Damir Grgičević

prof. dr. Vinko Grubišić

prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec

prof. dr. sc. Vlado Jukić

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Damir Kalpić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH, USA

prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

prof. dr. sc. Ivan Kordić

dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split

dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta

Krunice za obraćenje i mir

prof. dr. sc. Šimun Križanac

prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb

prof. dr. sc. Stipe Kutleša

dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini

dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO

prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni professor, Buenos Aires,
Argentina

prof. dr. sc. Serđo Dokoza, Zadar

dr. sc. Žarko Domljan

prof. don Ilija Drmić

prof. dr. sc. Andrej Dujella

prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb

doc. dr. sc. Zdeslav Hrepic

dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović

dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.

dr. sc. Julije Jakšetić

dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor

dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb

prof..dr. sc. Mate Ljubičić

prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović

prof. dr. sc. Ivan Malčić

dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini

dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb

dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb

prof. dr. sc. Marko Matić, Split

dr. sc. Josip Matjan, die

- dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split
prof. dr fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru
dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
dr. ing. Marijan Papić
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. sc. Davor Pavelić
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Sven Seiwerth, Zagreb
prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
dr. sc. Drago Šimundža, Split
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar
Đuro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Darko Ujević
prof. dr. sc. Kosta Urumović
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
dr. don Mile Vidović, Split

dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

(...)

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta

za život i obitelj

Ružica Ćavar, oec.

(...)

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribrojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

***

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.
Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regуларни logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.
- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu.* (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regionala (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dodu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavljju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi*. Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.
- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.
- Tijelom zaštitio zarobljene vojнике JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.
- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve
- + 3 000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.
- Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret

hrvatskog proračuna mogli otpovoditi u Švicarsku na liječenje. Ne sam.

- Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.
- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čapljinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.
- Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.
- Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.
- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.
- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. KA BiH i 4. KA BiH i 6. KA BiH i dijelovi KA BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.
- Itd. Itd.
- Goering – Praljkovo ponašanje u Sunji će preskočiti.
- Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova "Fausta" – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak. Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatići mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumjem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, žalim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude ustanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nationalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkomo organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoći da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobađajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži absolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje. Podaci i činjenice, izjave, statistike... u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama. Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društвima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

- a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.
- b) Zaključivanje na osnovu krivih prepostavki.
- c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.
- d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma "moći" i pojma "htjeti" "željeti", i
- e) Lagodno upiranje prstom u krvce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskeim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance. Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja će, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat će kaznu jer ste vi pravični.

Znat će što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlu, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moći da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje, Onda će ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

***

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eleminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

akademik Smiljko Ašperger

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bućan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des
Sciences, des Arts et des Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u

Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar,
Split

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management, FESB, Split

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. cc. Vanda Babić
prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata,
Grubišno Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović

dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepic, izv. prof.
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof., dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University,
Dayton, OH
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju
Medicinskog fakulteta
Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom
fakultetu u Osijeku, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
dr. sc. Ivan Marčelić, Split
prof. dr. Jozo Marević
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Božidar Matijević
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i
računarstva, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak u Mostaru u ime 1275 mostarskih
Napretkovaca
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku
dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
dr. sc. Mirko Ruščić, Split
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG
prof. dr. sc. Sven Seiwerth
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus

Mirko Strabić

dr. sc. vlč. Mirko Šimić,, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske

Nadbiskupije, Sarajevo

prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar

dr. sc. Igor Šipić, književnik

prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.

Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Dubravka Tolić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik

prof. dr. sc. Kosta Urumović

dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG

dr. Mile Vidović, svećenik, Split

dr. sc. Zlatko Vučić

prof. dr. sc. Tomislav Živković

dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.

dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA

(...)

Mate Ćavar, pjesnik i publicist, Zagreb

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., Zagreb, predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj

Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad

(...)

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.

MATE ĆAVAR

IZMANIPULIRANI BOJAN GLAVAŠEVIĆ

Začudila nas je vijest o imenovanju mladoga Bojana Glavaševića za pomoćnika ministra branitelja Predraga Matića. Vjerovali smo kako se nikako sina jednoga legendarnog vukovarskog izvjestitelja, mučenika sa Ovčare Siniše Glavaševića nije moglo svrstatи s neuvjerljivim Predragom Matićem, kojemu Srbi nisu htjeli ništa iako u svojoj knjizi "Ništa lažno" tvrdi da je u jednome danu uništio čak osam srpskih tenkova i jednoga oklopnjaka.

Iako su mu i majka i žena srpske nacionalnosti, sumnjamo da bi mu Srbi pošteldjeli život u ondašnjim srbijanskim logorima za hrvatski narod. No sada se svojim prosvjednim izjavama zbog čitanja nekih dijelova Sinišina izvješća na Jelačićevu placu u Zagrebu 7. travnja jasno vidi kako su uspjeli izmanipulirati mladoga Sinišina sina Bojana, koji je bio dijete od oko 6 godina u vrijeme vukovarske epopeje. Bojan tvrdi kako njegov otac, da je živ, to sada ne bi dopustio kao ni druženje s jednim Markom Perkovićem Thompsonom.

Vjerojatno, kada bi to mogao čuti, da bi se kosti Siniše Glavaševića okretale u grobu, s riječima: "Zar i ti sine Brute!". Sinišina ratna izvješća iz Vukovara nisu nikakva privatna stvar njegova sina Bojana ni njegove obitelji. Ona pripadaju cijelome hrvatskom narodu da ih prelistava, čuje i ponavlja dokle bude Hrvata. Bojan se sa svojim izjavama ponaša kao da mu je otac Siniša ostavio oporuku na svoja ratna radijska izvješća iz Vukovara.

Taj sveti legendarni novinar Siniša Glavašević teško je povrijeđen od svoga vlastitoga sina Bojana, kao i svi branitelji Vukovara koji slijede svoga suborca vukovarskog novinara Sinišu Glavaševića. Ta ne bi smjelo biti većega grada u Hrvata koji ne bi nosio ime Siniše Glavaševića na nekome trgu ili ulici. Na žalost, to, koliko mi je poznato, još nije upriličeno ni u glavnome gradu Zagrebu.

Ako Bojan Glavašević nastavi s ovakvim izjavama zbog svoga položaja pomoćnika ministra Matića i predsjednika Ive Josipovića, onda bi mu trebalo poručiti da promijeni svoje očevo prezime. Svaka čast svima onima koji su i na Jelačićevu trgu u Zagrebu pred mnoštvom od stotinu tisuća nazočnih slušača proslavili svoga vukovarskoga suborca legendarnog Sinišu Glavaševića, kojega su Srbi mučenički ubili na Ovčari. Hvala, Sinišo, za sva vremena na svakoj riječi upućenoj Hrvatima.

Hrvsijet, 9. travnja 2013.

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

“MORAL” NAJOGAVNIJIH

Sun Tzu je one koji rade za neprijatelje svoga naroda nazvao najogavnijim pripadnicima ljudskog roda. Da bi pobijedio neprijatelja bez oružja dobro plati te najogavnije da rade za tebe, sugerirao je kineski filozof i ratnik. Mnogi naši novinari su doista dobro plaćeni za takvo djelovanje. Nedavno je objavljen i popis onih koji su najbolji, tj. najbolje plaćeni za to.

Od povratka Daria Kordića gotovo da i nema nekog od takvih profesionalnih pljuvača po Domovinskom ratu i braniteljima koji nije napao Daria Kordića. Popis je zanimljiv (*Koliki je stvarni broj žrtava zločina u Ahmićima?*, Hrvsijet 29. 06. 2014.) Boris Dežulović, Ante Tomić, Davor Butković, Jelena Lovrić, Sandra Benčić, Jelena Berković, Katica Biljaković, Danko Bosanac, Gordan Bosanac, Ivica Buljan, Sanjin Buzo, Nadežda Čačinović, Vlatko Čerić, Bogdan Denić, Uroš Desnica, Oliver Frlić, Igor Galo, Mirjana Galo, Ljiljana Gehrecke, Jovo Grkinić, Rajko Grlić, Sinan Gudžević, Hrvoje Harambašić, Drago Hedl, Tomislav Jakić, Eugen Jakovčić, Miljenko Jergović, Pero Jurišin, Damir Keglević, Boris Knežević, Snježana Kordić, Peter Kuzmić, Predrag Lucić, Oleg Mandić, Ljubo

Manojlović, Siniša Maričić, Renato Matić, Predrag Matvejević, Milorad Milun, Biserka Momčinović, Mladen Momčinović, Boris Pavelić, Drago Pilsel, Milorad Pupovac, Vesna Puhovski, Zoran Pusić, Urša Raukar, Sanja Roić, Sanja Sarnavka, Senka Sedmak, Vesna Teršelić...

Naravno, najogavniji imaju svoj “moral”. Da bi sami sebi opravdali svoju pripadnost najogavnijima moraju svi napadati Darija Kordića. Zašto? Zato jer njima stravično zvuče poznate Kordičeve riječi tj. kako je on odgovorio kada mu je *bilo ponuđeno preko odyjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa Sudom!* *Zašto to nije napravio i umjesto u slobodu odležao skoro 17 godina zatvora? Jer je ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih.* Rekao je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji.

Srećom hrvatski narod zna što je moral pa je prepoznao svu veličinu Darija Kordića. Svi hrvatski komentatori i ističu upravo ovo što od Kordića čini moralnom vertikalom hrvatskog naroda (da spomenem samo naslov teksta Ivana Ugrina na Hrvsijetu od 28. 06. 2014.: *Dario Kordić nije pristao na prljave nagodbe, mada itekako treba pogledati i tekstove Nenada Piskača, Portal HKV-a, 29. 06. 2014.; Dinka Pejčinovića, Portal HKV-a, 30. 06. 2014., ili pismo Sv. Ocu Franji Ružice Ćavar, Hrvsijet, 29. 06. 2014.). Zapravo, priređujući Kordiću veličanstvene dočeve prokazao je one najogavnije koji su doista pristali na prljave nagodbe i za to su dobro, doista dobro plaćeni. Zato najogavnijim najteže pada to što je Kordića u Zagrebačkoj zračnoj luci dočekao jedna druga hrvatska moralna vertikala biskup Vlado Košić. Da i ne spominjemo što je sve Kordić doživio u Zagrebačkoj katedrali. Sigurno sa svime tim nisu sretni ni gazde ovih najogavnijih, jer im je opet hrvatski narod predvođen svojim biskupima očitao lekciju iz morala.*

Zato je zabavno kada netko od najogavnijih “očita” lekciju iz “morala” bilo kome ko zna što je moral. Da stvar bude još smješnija Jelena Lovrić, nekadašnja članica CK SKH to uradi s jednim

biskupom. Naravno, takova bedastoća nije mogla promaći tako vrsnom kolumnisti kakav je Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 30. 06. 2014.). Zato je doista zabavno pogledati kako to komentira Hodak:

Ali zato se oglasila "prijateljica" našeg Premijera Jelena Lovrić. Naslov njenog komentara udara u srž našeg odnosa prema dragim komšijama "Moralno dno biskupa Košića". Naravno radi se o onom provokativnom dočeku Darija Kordića na zagrebačkom aerodromu. Tada je skoro nastradao jedan nevini jugonostalgičar koji se počeo derati "Ua, ubico!". Jelena je popiz.....! Kako to biskup dočekuje čovjeka koji je sudski osuđen za ratni zločin u Ahmićima. Bio sam godinu dana u Haagu kao branitelj Blaškića. Nije bitno što je on dobio 9 godina, a Kordić 25 godina za isto mjesto Ahmiće! Oba s time nisu imala nikakve veze! Zna Jelena dobro za britanskog pukovnika Stuarta i njegove režije oko Ahmića. Sve je to ipak samo pitanje ljevičarskog gledanja na moral. Lovrićka je već odavno operirana protiv objektivnosti. Kordić je za nju politički gubavac od kojeg svi, pa i Crkva, moraju okrenuti leđa jer je pravomoćno osuđen. I Blaškić je bio pravomoćno osuđen pa kad se vratio nije Lovrićka smatrala da je politički gubavac. I Čačić je pravomoćno bio osuđen, pa što? Sad ide, na opće pa valjda i Lovrićkino, veselje kazniti Vesnicu i njeno društvene u HNS-u. Stepinac je također bio pravomoćno osuđen, a uskoro će biti proglašen svecem. To je, po Jeleni, sigurno još jedan moralni pad Crkve. Nezaboravni zločinac drug Tito bio je kažnjen pravomoćno u bombaškom procesu sa osam godina zatvora, pa su Jelena i ostali novinarski ljevičari o tome godinama slinili kao o nezapamćenom herojstvu. Postavljanje bombi među nevine građane je stvarno veliko herojstvo! Ali kad to ima ideološki lijevi predznak, za Jelenu i njene ljevičare to odmah postaje herojstvo. Sreća da su Gotovina i Markač oslobođeni. To je skoro koštalo srčanog udara Snježanu Pavić. Da su kojim slučajem naši generali ipak bili osuđeni Jelena bi uživala što je konačno ipak zabijen glogov kolac u Tuđmanovu državu, a Gotovina i Markač se ne bi smjeli ni približiti Jutarnjem jer bi zgrozili sirotu čistunku Jelenu što su uopće još živi. Aldous Huxley je napisao: "Mišljenje jedne žene je pristojnije negoli mišljenje muškaraca jer ga ona tako često mijenja."

Lovrićki nikada neće ni biti jasno da je ono što je njoj i drugim najogavnijima moralno dno, onima koji ne pripadaju tom društvu nešto najuzvišenije. Zato završimo ovaj tekst riječima biskupa Košića iz intervjeta danom Katoličkom tjedniku iz Sarajeva u kojima i biskup ponavlja Kordićeve riječi koje najogavniji ne mogu i neće nikada razumjeti:

“Ja ne vjerujem da je Dario Kordić zločinac bez obzira na presudu. Smatram da je ona rezultat političke nagodbe i političkih igara, a ne na temelju dokaza”, rekao je Košić nazivajući Kordića prijateljem kojega je pobliže upoznao dok je bio u zatvoru Karlau u austrijskom Grazu.

Pojasnio je kako je krunski svjedok protiv njega imao zaštićen identitet te da je povukao iskaz u kojemu je tvrdio da je Kordić sudjelovao na sastanku gdje se planirao napad na Ahmiće. Pri tome je biskup Košić naveo da su i drugi hrvatski velikani poput Zrinskih i Frankopana, Stjepana Radića, Franje Tuđmana, pa i kardinala Alojzija Stepinca redom bili osuđivani i odlazili u zatvor, a da nisu bili krivi.

Otkrio je kako su mu predstavnici haškog tužiteljstva nudili različite nagodbe po kojima je trebao okriviti bivšeg hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana i ministra Gojka Šuška čime bi mu se kazna drastično smanjila.

“No on to nije mogao jer je rekao – kako će se u tom slučaju moći pogledati u zrcalo, kako će stati pred svoju djecu i pogledati ih u oči? Ne, on je moralna veličina jer je na sebe preuzeo teret krivnje koja nije utemeljena na činjenicama”, dodao je biskup Košić.

Zapravo, ne treba se ljutiti na ove najogavnije. One koji ne mogu razumjeti ovo o čemu govori naš biskup treba doista žaliti. Pa očito ih je Bog već kaznio, zar ne?

OTVORENO PISMO

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a
Milanu Kujundžiću, koordinatoru Saveza za Hrvatsku
Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti.

Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge građana na čelu s udrugom *U ime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore. Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno

pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbore s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijeizbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospodo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod! Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do subbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

Srdačan pozdrav,

Akademik Josip Pečarić
i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV
Duško Abramović, Toronto
Nevena Abramović, Toronto
Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb
Jozo Andrić, Zagreb
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
don Miljneko Babaić, ratni vojni kapelan
Dominik Babec, Koprivnica

Leea Babec, Koprivnica

Vesnica Babec, Koprivnica

Ivana Babić, prof.

Damir Babić

Nada Babić

M. Giuseppina Bacchia

Rade Bacelic

Emma Bakovic, Stockholm

Jakov Bakovic, Stockholm

Marija Bakovic, Stockholm

Miro Blaž Bakovic, Stockholm

Ivan Balić

Zdravko Ban

Miro Banović

Milenko Barbir

Krešimir Barković, Paris, Francuska

Sevda Barković, Paris, Francuska

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, nastav.

Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.

Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar

Nikola Bašić, pisac, Vis

Tomislav Batinić, prof., Sarajevo

Dinko Batur, umirovljeni bojnik HV i HRVI

Tomislav Begić, Zagreb

Vlado Begić, Zagreb

Ante Belas, Trogir

mr. sc. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb

Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb

Ivan Bićanić, ing., Zagreb

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb

Ivanka Bilić, Zagreb

Branimir Bilić, Zagreb

Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško

Vladimir Biondić

Lidiya Blagojević, prof.

Tomislav Blagojević

Vide Blažević, Dubrovnik
Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar
Katarina Bodrožić, Slavonski Brod
s. Janja Boras, Međugorje
Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)
Damir Borovčak, dip. ing., publicist
Miljenka Botteri
dr. sc. Vinko Botteri
dr. sc. Srećko Botrić, Split
Davor Bozin, mr. sc
Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik
Ante Brčić, novinar
prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Brišev
Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovljac Domovinskog rata), Banjevc
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Ivo Buntin
Branko Butkovic, Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Mario Crnković, umirovljeni časnik HV
Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg
Milan Ciliga, dipl. Ing.
Nada Cunjak
Vjekoslav Cunjak, mag.oec.
Vedran Čanić, Zagreb
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo
Marija Čatlak, Zadar
don Lazar Čibarić
Pejo Čičak
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Marija Čokljat, profesorica u mirovini
Anamarija Čuljak, student, Osijek
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Domagoj Čunko, ing.
Ružica Čavar, oec

Tomislav Ćavar, prof., Zagreb

Ante Česić, Zagreb

Anto Čosić, Slavonski Brod

Ksenija Čosić, Slavonski Brod

prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF

don Marko Ćubelić, Split

Jozo Ćuk, Taylors Lakes, Vic., Australia

Jela Cuk

Ante Marko Cuk

Alojz Ivan Cuk

Kate Jelena Cuk

Tomislav Domagoj Cuk

Krešimir Ćuže, Split

Vlado Dadić

Josip Debelec, Zagreb

Ljiljana Debelec, Zagreb

prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

Dubravko Deletis

Mladen Deletis

dr. sc. Josip Delić, Split

Mirko Dijanek

Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac

Rosanda Dorotić

Frank Dragash

don Jakov Dragušica, Split

Domagoj Dravinski, Zagreb

Hrvoje Dravinski, Zagreb

Željko Dravinski, Zagreb

Ante Drmic, Svicarska

M. Danijela Dropulja

Tomislav Držić

Kristina Dugan

Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja

mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.

fra Tomislav Dukić, München

Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek

Katarina Duvnjak, student, Osijek

Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.

Ivica Dužević, Makarska

Ivo Dužević, Makarska-Split

Josip Djukic, USA

Ivica Džajkić

Milenko Džajkić

Vinko Điković, Zagreb

Jana Điković, Zagreb

prof. dr. sc. Neven Elezović

M. Cvetka Erce

Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke misije

Lausanne-Wallis u Švicarskoj

Pero Faletar, Vinkovci

Mario Filipi

Ivan Filipović, pomorac

Damir Findrik, dipl. ekonomist

Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina

Žarko Flanjak

Hilda Marija Foley, USA

Marko Franovic, Sydney, Australia

Andjela Galić, Zagreb

Martin Galić, Zaprešić

Mate Galić, Zagreb

Gordana Galić, Split

Mladen Galić, umirovljeni bojnik HV-a

prof. dr. sc Radoslav Galić

Marija Galović, Zaprešić

Mirko Galović, Zaprešić

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Dajana Glavota

Hrvoje Glavota

Krunoslav Gliha, Velika Gorica

Ante Gojević-Zrnić, Rijeka

Marinko Gospić

Matija Grgat

Vinko Grgić, prof.

mr. sc. Josip Grilec

prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada

Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina

dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu

p. Vatroslav Halambek, SJ

Branko Haubrich, iur. Mostar

Ivanka Haubrich

Marta Haubrich

Marija Haubrih

Ivana Haubrich-Mihovilović

Štefica Himmelreich, Zagreb

Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart

Tomislav Horvat

prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec

Branko Hrkač

Hrvoje Hrkač, Zagreb

Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires

Mladen Ibler, dr. med.

Katarina Iskra, medicinska sestra

Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.

Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.

Ivan Jaklin, Varaždin

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik

prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini

Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb

Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru

dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires, Argentina

Ivan Jeličić, Zagreb

Marko Jerčinović, Zagreb

Dragutin Jeromić, Zagreb

Kruno Jeromić, Zagreb

Stipe Jolić, dipl. teolog

Jelena Jozipović, Zagreb

M. Nada Julardžija

Drago Jurič, Zagreb

Ilija Jurič

Ivan Jurič

Ivan Juricic

Mirjana Juricic

Anto Jurina, dip. ing. ele.

Branko Juroš dipl. oec., Sesvete

Ivan Juroš

Dubravka Jurun, Buenos Aires

Zaviša Kačić-Alesić, prof.

dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.

Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus

Vilma Kešina, Split

Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück

mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb

Zrinka Klarin, Preko

Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.

Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto, Canada

Erena Knez, Sesvete

Ivan Kolak, dipl oecc, Sesvete –Zagreb

Darko Kolic, Švicarska

Mijo (Mile) Kokan, ing., Split

Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj

Marija Komar

prof. dr. sc. Ivan Kordić

Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia

Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split

prof. dr. sc. Srećko Kovač

Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires

prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split

Tomislav Kozjak, Zagreb

Marija Kozjak, Zagreb

dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir

Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb

Marija Kranjec

Tomislav S. Krcmar

Ante Krišto, Split

prof. dr. sc. Šimun Križanac

Vesna Križanac

Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac

M. Skolastika Krstaš

fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan

Kukina Stjepan, Zagreb

dr. Ante Kunek

Tomislav Kušec, prof.

prof. dr. sc. Stipe Kutleša

prof.. dr. sc. Slobodan Lang

prof. dr. sc. Ante Lauc

Silvija Lažeta, dipl. iur.

Ivan Lehpamer, Zagreb

Ivanka Lehpamer, Zagreb

Nenad Lehpamer, Zagreb

Zdravka Lehpamer, Zagreb

Zdravka Leindl, Austrija

Mladen Leko, Canberra

Paulina Leko, Canberra

Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Ankica Lojkic, socijalni radnik

Mladen Lojkic, publicist

Katica Lončar, Zagreb

Ivica Lovošević, ing. inf., Našice

Luka Lozo, Zagreb

Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Ivica Luetić, novinar, Split

prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela

Filozofskog fakulteta, Argentinskog katolickog sveučilišta -

Buenos Aires, Argentina

Ivan Lulić, mr. sig.

Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija , Zagreb

Ivana Madunić, oec

Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb

Blažena Magdić, umirovljenica,

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb

Josip Malović
Dubravko Malvić, Zagreb
Gordana Malvić, prof. Zagreb
Mijo Maljković, inovator
Anka Maljković, umirovljenica
Marijan Maljković, student
Radica Maljković, tex.tehničar
Mile Mamić
Ankica Mandarić, Mostar
Gordan Mandarić, Mostar
Luca Mandarić, Sarajevo
fra Velimir Mandić, Humac
dr. sc. fra Josip Marcelić, Split
Vladimir Marčinko
Ante Marević
Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik
Stipe Marić
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.
Marija Markic, CTC,
Marinko Markić
Slobodan Markic, P. Eng.
Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.
Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Kazo Mikašek

Ignac Mikulaj, Zagreb

Marijana Mikulaj, Zagreb

prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić

Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov

M. Benedikta Miletic

Branko Milićević, innovator

Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška

Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška

mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini

Pero Mioč, književnik, Šibenik

Kristiana Misetic

Marijan Mjedvidović

Ivan Mlikota, Zagreb

Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split

Branko Mrakužić, dipl. ing.

Franjo Mudrovčić, Zagreb

Domagoj Musa

Jadranka Mustac

Miljenko Mustac

prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti – 25 članova i Hrvatskog kulturnog društva

Napredak u Mostaru – 1381 člana

prof. dr. sc. Milan Nosić

Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb

dr. sc. Anto Orlovac

Mate Orlović

Zrinka Orlović

Marijan Osmak

Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb

Michael Pack, Engleska

Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb

Dragica Palada

Ivan Pandža

Miroslav Papic, dipl. ing. stroj., Zagreb

mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb

Marija Papković, dipl. iur. D. Pušča

Josip Paštrović, dipl. ing.

Tomislav Pavicic, dipl. ing., Argentina
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju
Mario Pehar
Tatjana Pehar
Stipan Perić, dipl. oec
Demokrita Perić
Ivan Perić
Martina Perić,oec
Marija Perić, dipl oec
mr. sc. Marijan Petek, Zagreb
Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl.inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević
Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic
Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, dr. st.
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni
časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen

Nikola Radić, Krk

Anton Raff

Antun Raguž, prof., Švedska

Marinko Raguz, Mostar

Vid Raguž, Udruga Dragovljaca Domovinskog Rata 1991.

Dubrovnik

don Dragan Rajković, Split

Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.

Kata Rašić, Zagreb

Stipo Rašić, Zagreb

Božidar Ručević, dipl. inž.

dr. sc. Stjepan Razum, archivist i povjesničar

Branko Reić, dipl. ing.građ. umirovljenik

Petar Renić, Zagreb

M. Zrinka Roglić

prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split

prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split

Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik

Marija Senjić (Žarko)

Ivan Sesar, prof.

Vjekoslav Severinac, Zagreb

Roko Sikiric, Bibinje, Zadar

Željko Soldo, Zagreb

Josip Sopta, ing., sudionik rata,invalid 100%, Zagreb

Dragutin Spajić, Zagreb

Višnja Spajić

dr. Josip Stjepandić, Bensheim

Suzana Stojmenovski

Antonio Storić, Zagreb

Mirko Strabic

Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb

Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., Josipovac

Mirna Sunić-Žakman

Ana Sušac, prof.

Marija Sušac, prof.

Mate Sušac, prof.

Robert Sušac, Zagreb

Vera Sušac soc. radnica
M. Jasna Suvalj-Kondić
Dragutin Šafarić, umirovljenik projektant, Velenje – Slovenija
Danijela Šakota, novinarka
Mario Šaler, Zagreb
Ante Šare
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad Zlatni dukati)
Hrvoje Šubić, mag. prava
Oskar Šarunić
Dubravka Šelendić
Mario Šelendić
Katarina Šelendić
Ladislav Šelendić
prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović
Marko Šimat
Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb
Bruno Šimunović, Zagreb
Milan Šincek
Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske slike
prof. dr. sc. Boris Širola
Ivan Škarica
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci
m. M. Marina Škunca
Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic

Petar Todorić, dipl. ing. str., Zagreb
Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar
Ivica Ursić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki institut
Družbe Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management, FESB, Split
dr. sc. Mile Vidović, Split
Marica Vitlov, Zadar
Ante Vlahov, Rijeka
Dunja Vlahov, Rijeka
mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
don Ante Vojnović, Split
don Ante Vrbatović, Split
Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje
Kristina Vrebac
don Stanko Vrnoga, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić

Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.
prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.
Lidija Vukalović, dipl. učitelj
don Dušan Vuković, Split
don Pavao Vuković, Split
Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.
Petar Vulić, književnik
Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica
Zorka Zane
Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali poduzetnik
Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart
Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj
Tonći Zokić, pomorac, Orebić
Ljilja Zovko, Mostar
Amela Žaja, uprani pravnik
Ante Žaja, akademski slikar
Franka Žaja, Aržano
Gordana Žaja, Makarska
Marko Žaja, Aržano
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Žarko
Franjo Žgela, Slunj
Stjepko Živković, Vukovar
prof. dr. sc. Tomislav Živković
Katica Žmire, učiteljica, Sinj
Lovre Žuljević, Split

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU

Potaknuti najnovijim medijskim napisima, usmjerenim na ugrodu časti i dostojanstva uglednog hrvatskog dramskog umjetnika, hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata kao i osvjedočenog domoljuba gospodina Božidara Alića, mi dolje potpisani dajemo punu potporu njegovoj domoljubnoj i rodoljubnoj inspiraciji pri javnom govoru. S obzirom na općepoznate činjenice sadržane u etičkoj osudi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta od 10. prosinca 2014. godine, a kojom je Ivo Josipović etički osuđen za veleizdaju, smatramo da nitko nema pravo na osudu gospodina Božidara Alića zbog izjave koju je dao Hrvatskoj televiziji te izborne noći 11. siječnja ove godine. To pravo nema ni Hrvatsko društvo dramskih umjetnika, jer gospodin Božidar Alić prilikom davanja te izjave nije nastupao u ime te udruge, pa je stoga logično pomanjkanje njihova legaliteta i legitimite u bilo kakvom obraćanju javnosti.

U iskrenoj i dobroj namjeri, ovim otvorenim pismom pozdravljamo gospodina Božidara Alića želeći mu svako dobro. te istodobno izražavamo domovinsku zahvalnost za sve što radi na promicanju slobode misli i govora, istinoljubivosti, vjeroispovijedi, odanosti hrvatskoj državotvornosti te univerzalnim temeljnim ljudskim pravima.

U Zagrebu, 18. siječnja 2015.

1. Prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović,
2. akademik Josip Pečarić,
3. prof. dr. sc. Josip Jurčević,
4. dipl. pravnik Zdravko Vladanović,
5. prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
6. Damir Borovčak, dipl.ing., publicist
7. Ante Brčić, novinar
8. Marito Mihovil Letica
9. Marija Markic, Toronto
10. Slobodan Markic, Toronto
11. Renato Smokrović
12. Nikola Štedul
13. Jadranka Lučić, Zagreb
14. Mladen Kostić, Stuttgart
15. Zvonimir Trusic, Zagreb
16. Marta Čerina – Zagreb
17. Nevena Abramovic, Toronto-Canada
18. Dusko Abramovic, Toronto-Canada
19. Oskar Šarunić, Zagreb
20. Ivo Markulin, pok. Kažimira, Kap.d.pl. iz 23273 Preko
21. magistar Fabijan Lovrić - Knin
22. Vlado Glavaš
23. Danica Glavaš
24. Josip Djukic, USA
25. Mladen Galić - dragovoljac Domovinskog rata
26. Ante Periša

27. Ante Glibota, redovni član Evropske Akademije Znanosti, Umjetnosti i Literature, Pariz
28. don Miljenko Babaić
29. Hrvoje Glavota
30. Dajana Glavota
31. Domagoj Musa
32. Seada Musa
33. Dea Musa
34. Đivo Bašić, Dubrovnik
35. mr. Gordana Turić, dipl. inž., bivša saborska zastupnica
36. Stjepan Samoborec, Ph r
37. Prof. dr. sc. Stipe Kutleša
38. Nikša Koncani, Zagreb
39. Ivan Mlikota
40. Marko Alagić, Zagreb
41. Ante Mlikota, Zagreb
42. Marija Vukić
43. Petar Gelo Hrvatski radio most Melbourne
44. Prof. dr. sc. Milan Nosić
45. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
46. Milenko Barbir
47. Josip Maršić, HSP
48. Vesna Janes, Samobor
49. Miljenko Plisic, Bern
50. Branimir Bilić, umirovljenik
51. Ivanka Bilić, umirovljenica
52. Đurđica Bastjančić, prof.
53. Iva Bastjančić, nast.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing.
55. Nevenka Nekić, prof., Zagreb
56. Roko Sikirić, Vouvry VS, Švicarska
57. Dubravko Deletis
58. Josip Maršić
59. Ante Kraljević, književnik, Zagreb, Ul.
60. Tomislav Stjepanov Krčmar
61. Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig., Zagreb

62. Matko Marušić
63. Ive Livljanić, prof. Stanko Šarić
64. Mario Filipi, dipl. polit., novinar, publicist, 100% invalid Domovinskog rata
65. Ivan Martinović
66. Ilija Bagarić, dr. med., Požega
67. Anka Đonlić
68. Mato Artuković, Slavonski Brod
69. Željko Tomašević, član Predsjedništva HŽD-a
70. Janko Bučar, književnik
71. Stjepan Tokić
72. Vladimir Biondić, Zagreb, Bukovačka 159
73. Jozo Andrić
74. Marija Bakovic, Stockholm
75. Mira Martinec
76. Ivan Bradvica, pjesnik
77. Mate Bekavac
78. Zaviša Kačić-Alesić, prof.
79. Stjepan Razum, povjesničar
80. Anka Đonlić
81. Stanko Šarić
82. Ante Beljo, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
83. Đuro Vidmarović, hrvatski književnik, povjesničar, Zagreb
84. Boris Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
85. Ivanka Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
86. Damir Ljubičić, ing. Telekomunikacija, Zagreb
87. Prof.dr.sc. Ivica Veža, Sveučilište u Splitu
88. Vera Primorac, hrvatska književnica
89. Šime Letina
90. Stjepan Trčak, Zagreb
91. ing. Mijo Mile Kokan, Split
92. Mirko Strabić
93. Miljenko Strabić, dipl.ing.građ.
94. Mladen Deletis
95. Renata Jendričko
96. Blažena Magdić, umirovljenica
97. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
98. Dominik Stamać, dipl.ing. prometa u mirovnini, Zagreb

98. Nikola Mulanović, Branitelja Dubrovnika 33, Dubrovnik
99. Branko Juroš, dipl. oec. Sesvete
100. Don Lazar Čibarić
101. Krešimir Landeka, Vinkovci
102. don Vinko Puljić, Siegen
103. Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
104. Šimun Budimir
105. Mirjana Budimir
106. Hrvoje Budimir
107. Zvonimir R. Došen, Kanada
108. Vesna M. Došen, Kanada
109. Damir Grošinić, Sveti Ivan Zelina
110. fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
111. Petar Vulić, Split
112. Prof. dr. Tomislav Sunić
113. don Ivan Vrdoljak, Podgrađe
114. Gojmir Milat Sveti Filip i Jakov
115. dr. Med. Dent. Marija Topić, Zagreb
116. Marija Peakić Mikuljan, književnica
117. Stipe Marić, BiH
118. Marina Cotić, dipl. prav.
119. Jasmina Boch
120. Tomislav Frković, Buenos Aires, Argentina
121. ing. Mijo Mile Kokan, Split
122. Milena Gospić
123. Danica Martinović
124. dr. sc. Petar Vulić
125. Dubravko Pižeta, dipl. ing. elektroteh., Zagreb
126. Branko Prpić, prof.
127. Eva Kirchmayer Bilić
128. Radoslav Maric, M. D., FLEX, ABOBGYN, FLEX, - Oxford, CT, USA
129. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
130. Damir Beštak
131. Marina Perić, Dubrovnik
132. Vjekoslav Krsnik, Zagreb
133. Ivica Suton, dipl. ing.

134. Miroslav Papić, Zagreb
135. Zvonimir Remeta
136. Saša Pilić, Zagreb
137. Ivan Remeta Johnny- umjetnik
138. Ljudevit Sakal , dipl.ing., dragovoljac domovinskog rata
139. Mate Sušac
140. Blago Zovko - Cleveland USA
141. Ivan Zovko - Cleveland USA
142. Jerko Zovko - Cleveland USA
143. Maria Zovko - Cleveland USA
144. Anka Zovko - Cleveland USA
145. ing. Tonći Zokić
146. Siniša Posarić, književnik, Rijeka
147. dr. Ante Kunek
148. prof. dr. fra Andrija Nikić
149. Stipo Rašić, branitelj Zagreb
150. Jelka Srzentić Ferenčak, Lovran
151. Dolores Špehar
152. Ivan Debeljak, član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
153. Vid Raguž, Udruga dragovoljaca Domovinskog Rata
1991., Dubrovnik
154. Mateja Mihalinac
155. Zdravko Ban, Zagreb
156. fra Ante Kukavica, gvardijan kapucinskog samostana Gospe od Pojišana u Splitu
157. Vlatko Bilić, dipl. ing.
158. Branimir Bilić, umirovljenik
159. Ivanka Bilić, umirovljenica
160. Ivana Babić, Zagreb
161. Mate Gogić, Zagreb, Zajednice prognanih Posavljaka
162. Marija Kalafatić
163. Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u.m.
164. Prof. Matko Marušić, MD, PhD, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
165. Željko Soldo inž. el., Zagreb

166. Mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik HRVATSKOG DRUŠTVA
167. Ante Suton m.i.e.
168. Mislav Benčević, Samobor
169. Žarko Marić, prof., Zagreb
170. Dragutin Bauman, ing kem., član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
171. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
172. Stjepan Hodak
173. Vladimir Mrkoci
174. prof. dr. sc. Ivan Kordić
175. Kata Žarko
176. Nediljko Žarko
177. Ana Žarko
178. Marko Žarko
179. Marija Žarko
180. Udruga HIVDR-a Črnomerec, Renato Šelj, predsjednik
181. dr. Tomislav Djurasovic, München
182. Pejo Čičak
183. Prof. Dr. Vinko Grubisic, University of Waterloo, Waterloo, Ont., Kanada
184. Kazimir Kovacic, Buenos Aires
185. Stella Hubmayer, Buenos Aires
186. Vjera Ljubicic, Buenos Aires
187. Ingeborg Boenel, Buenos Airesa
188. prof. dr. Serđo Dokozla
189. Davor Parlov, ing. Split
190. dr. sc. Henrik Heger Juričan, Pariz
191. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
192. Ivan Vakula
193. Ana Martinović
194. dr. sc. Miroslav Medimorec
195. Marinko Markić
196. Ružica Soldo, profesorica, dipl. novinarka, pjesnikinja, književnica iz Širokog Brijega

197. Dubravka Otorepec
198. Ivica Luetić, novinar, Split
199. Prof.dr.sc. Šimun Križanac
200. Marina Klarić, Mošćenica, odv. A. Starčevića 5
201. Ivan Budimir
202. Prim. dr. Miljenko Raos dr. med.
203. Damir Brakus
204. Danijela Šakota, novinarka
205. mr.sc. Danijel Dugonjić, dr.med.vet., Imunološki zavod d.d., Zagreb
206. Prof dr sci Ivan Malčić, Zagreb
207. Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju Sydney-Australia
208. Davor Ljubičić, Split
209. dr. Ružica Ćavar
210. Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
211. Pero Tadić, hrvatski književnik
212. Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
213. Stanislav Bilić, Krško, Slovenija
214. Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
215. dr.sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
216. Niko Eres, Glavni tajnik Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke
217. Josip Miljak, HČSP
218. Kazimir Mikašek-Kazo
219. mr.sig. Ivan Lulić
220. Kristina Dugan
221. Mirna Filipovic - Koscec
222. Anka Zver, Zagreb
223. Gordana Štampar, Zagreb
224. Vesna Plazibat, Split
225. Dr. sc. Hrvoje Kalinić
226. Mladen Pavković, Koprivnica
227. Ante Šare, dipl.ing.elek.
228. Jure Modrić, dipl. inž. el.
229. Boris Ivancic
230. prof. Snježana Mišura, Šibenik

231. Tomislav Bolanča, dipl.oec, Zadar
232. Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emeritus, Split
233. Prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
234. Krešimir Kraljević, Široki Brijeg
235. Miljenko Buljac
236. Robert Majerić, dipl.ing.el., Zagreb
237. Đurđa Cecelja Čelić, Zagreb
238. Vera Valčić Belić, Vancouver, Kanada
239. Jasenka Polić Biliško, prof.
240. Šimun Dodig, Sesvete
241. Josip Papković, Zagreb
242. Vjekoslav Brajović, umirovljenik
243. Marko Šimat, dipl. inž., Zadar
244. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
245. Joško Grenc, Split
246. Fra Martin Planinić, BiH
247. Marija Ruza Habunek Fiolic, Argentina
248. Stjepan Fiolic, Argentina
249. Alojzije Petracic, umirovljenik, Canada
250. Ivan Starčević mag.ing.ele., Zagreb
251. Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
252. Davorin Štimac
253. Prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
254. Vjekoslava Čikeš, Zagreb
255. Rosanda Dukić dipl. ing.
256. Đuro Knezičić, član predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Zagreb
257. Mladen Ban, 73 Doe Trail, Woodbridge ON L4H 3A8, Canada
258. prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
259. Marija Šućur, prof. u mirovini
260. Prof. dr. sc. Boris Širola, Zagreb

Portal HŽD-a

JEDAN KOMENTAR:

Dragi Josipe,

svim srcem potpisujem "Otvoreno pismo potpore...."I stojim uz hrvatskog glumca Božidara Alića koji je hrabro izrekao svoje mišljenje iza kojega mnogi stoje ali se ne usuđuju to i javno posvjedočiti. Ono što je možda najvrijednije jest to da je između ostaloga Božidar dao bespoštenu dijagnozu ne samo umjetničke udruge kojoj sam pripada nego i drugih kulturnih institucija koje kukavički i pognute glave trpe neshvatljiva poniženja i sramoćenje od tzv. Ministarstva kulture i medijskih janjičara raspoređenih po listovima i naročito na HRT.O tome sam u više navrata govorila na tribinama u mom DHK, ali dakako sve je prešućeno i jedina je sreća da imam te tekstove koji svjedoče da nismo svi bili isti, prodani za Judine škude kako bi to rekao naš veliki Predsjednik....Srdačno pozdravljam dragog Božidara, nezaboravnog Jana iz moje tv drame "Obiteljski album", tebe Josipe i sve potpisnike ovog Pisma.

Marija Peakić-Mikuljan

Redakciji Portala direktno,hr.

Poštovani,

U današnjoj kolumni Ivice Blažička na krajne neprimjeren način spomenut je član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta g. Božidar Alić tvrdnjom da je bolestan. Zapravo, nije prvi put da čujemo slične tvrdnje jer je i Ivo Josipović komentirajući optužbu HNESa za njegovu etičku veleizdaju članove Predsjedništva HNESa profesore Tomca i Jurčevića nazvao bolesnicima i luđacima i zbog čaga mu uskoro, po prestanku imuniteta, slijedi suđenje. Slučajno ili ne, ovaj tekst g. Blažička ste objavili istog dana kada je na drugim portalima objavljen tekst podrške i zahvale g. Aliću nekih članova HNESa:

OTVORENO

PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI
BOŽIDARU ALIĆU

(...)

Kao što je u slučaju Josipovića jasno da se radi o njegovoj ocijeni svih članova HNESa, jer su profesori Tomac i Jurčević iznosili samo naša stajališta, moj upit vama je jeste li objavljivanjem kolumnе g.

Blažička htjeli poslati poruku i o nama koji smo potpisali ovo Pismo. Napominjem da mi i dalje skupljamo potpise (i vasi čitatelji to mogu učiniti na adresu: jadranka.lucic@zg.t-com.hr) tako da je sada već veliki broj tih bolesnika na koje bi se odnosila Blažičkova a i vaša tvrdnja o bolesnicima.

S poštovanjem

Akademik Josip Pecaric

Komentar: Besmislena i neprimjerena riječ odmah je uklonjena iz teksta Ivice Blažička.

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!,
ZAGREB, 2015.**

**PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU
HDZ-A**

Štovana Predsjednica RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljen je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM - SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alklu.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije
znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog
etičkog sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kaćunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije ‘Bujica’
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul

Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni
Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika
iz Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim
akademicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc Serdo Dokoza
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić
...
Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:
<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/>

Neke nasumično izabrane komentare možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/najzanimljiviji-komentari-uz-peticiju-za-dom-spremni/>

Komentar akademika Josipa Pečarića možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/mogu-li-prijetnje-ponistiti-spremnost-za-svoj-dom/>

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJEНИЛО НИЈЕ, ZAGREB, 2017.**

PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednica RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu”, pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenosići pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepočudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaledene krvи i straha kad čuju Čavoglave...”, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Matoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjeren sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režima Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjecamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
- d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj

dr. sc Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
Zvonimir Josip Tumbri
Krunoslav Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Ivan Lukenda, Njemačka
Tereza Klier, Njemačka
Valerija Weiss, Njemačka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Marko Magdalenić, KBF Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec
Vicko Goluža
mr.sig. Ivan Lulic
dr. Ružica Ćavar
Pero Tadić, hrvatski književnik
Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, baccalaurea
Josip Maršić
Slobodan Maršić dragovoljac DR
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Vera Primorac, književnica
Stjepan Grgic, Toronto, Kanada
Josip Kocijan
Don Lazar Čibarić
Đivo Bašić, Dubrovnik
Damir Borovčak, dipl.ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir.R. Došen

Mate Sušac

Dajana Glavota, prof.

Hrvoje Glavota, dipl.ing.

Alojzije Petracic, umirovljenik

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Domagoj Musa mag. dipl ing.

Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)

Ivo Markulin,kap.d.pl. Preko

Ankica Markulin, prof. Zadar

Blažena Magdić, umirovljenica

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Dusko Abramovic, Toronto-Canada

Nevena Abramovic, Toronto-Canda

Jozo Ćuk, dugogodišnji hrvatski javni djelatnik, Melbourne
Australia

Mario Filipi

Roko Sikirić, Lausanne

Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne

Don Andelko Kaćunko

Mijo Maljković, inovator

Ivan Filipović, pomorac

Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto

Miljenko.Plisic

Branko Haubrich, iur.

Ivanka Haubrich

Ivana Haubrich Mihovilović

Kristina Vrebac

Ivan Haubrich

Manda Haubrich

Stjepan Fiolic, Argentina

Dr. sc. August Janeković

V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.

Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

PRILOG:**Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja**

Braćo Srbi i sestre Srpske, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tam 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.

Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da interveniše. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobede i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:
<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>
VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO: <https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVpY>

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

31.03. 2016.

LJUBIĆEVE PORUKE VLADAJUĆIMA

Kolumnist tjednika *7Dnevno* Marko Ljubić na portalu *dnevno.hr* svakodnevno nam piše *Dnevni detektor*. Prateći ga iz dana u dan rekao sam na predstavljanju moje knjige *Oba su pala* da mi je žao zbog toga. Naime, bilo bi korisnije za sve nas da ga mi ne čitamo, nego recimo Predsjednica kao svog savjetnika. Moj komentar je doživio kao šalu. A šala nije bila. Vjerojatno je na nju i zaboravio, ali prije dva dana je počeo ostvarivati – mogli bi reći skoro pa doslovno - ono što sam mislio. Naime, njegov tekst ima naslov: *Savjetnik Predsjednice Mate Granić zove na put, a nigdje polazišta, cilja, ni prijevoznog sredstva*

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/savjetnik-predsjednice-mate-granic-zove-na-put-a-nigdje-polazista-cilja-ni-prijevoznog-sredstva>

Kada već nije nitko "došapnuo" moju sugestiju, u svom *Dnevnom detektoru* počeo je ostvarivati ono što sam sugerirao. Pročitajte cijeli tekst, ali posebno ću upozoriti na dio:

Neće se kapitalizirati sam po sebi ni niz neupitnih zaključaka iz presude ICJ u predmetu Hrvatska protiv Srbije za genocid, koji potvrđuju srpsku agresiju, niz genocidnih radnji i planiranih sustavnih zločina na teritoriju Hrvatske protiv hrvatskog naroda.

Bolje bi bilo da Mate Granić, kad je već savjetnik, sugerira Predsjednici korištenje tih stavova najviše međunarodne pravne institucije koji su neoborive činjenice na kojima počiva formalni svjetski poredak, nego da manjom vrača općinjava – budućnošću. Nitko se ne bi odrekao tih ocjena i presuda pri izradi bilateralne ali i vanjsko-političke platforme u svijetu. Zašto ih se do sada odriče Republika Hrvatska u odnosima prema Srbiji?

Više puta sam napisao da će biti zabavno ustavoviti kada će hrvatski političari početi spominjati taj zaključak Suda u Haagu. Da je Ljubić savjetnik Predsjednice umjesto Granića, to bi sigurno odavno i učinila, zar ne?

Meni je posebno zanimljivo kako Ljubić objašnjava značaj pozdrava ZA DOM SPREMNI. Naime, još s napadima na Thompsona postalo mi je jasno da su napadi na ZDS zapravo napadi na Domovinski rat i na samu neovisnost hrvatske države. Iako godinama upozoravam na to, ipak su moći mediji i jugokomunistički povjesničari uspjeli nametnuti javnosti mišljenje kako se radi o pitanju NDH. A očito je da su i Thompsonova *Bojna Čavoglave* i HOS-ovci itekako zasluzni za hrvatsku pobjedu u Domovinskom ratu. Toliko sjajnu pobjedu da je i Slobodan Milošević usporedio svoju vojsku sa zečevima! Tako se oni ne spominju ni u sjajnom pismu dr. Ružice Ćavar *Zašto Vam smeta što su Hrvati Za dom – Spremni!*

<http://kamenjar.com/dr-ruzica-cavar-zasto-vam-smeta-sto-su-hrvati-za-dom-spremni/>

A HOS-ovci i njihov pozdrav ZDS se nisu spomenuli ni u nedavnom Markovom Trgu gdje je također bilo riječi o ZDS:

<http://kamenjar.com/markov-trg-treba-li-dekriminalizirati-ustastvo/>

VLADA MORA ZUROFFU I ‘ZUROFFIMA’ U HRVATSKOJ JASNO REĆI –ZDS JE HRVATSKI NACIONALNI USKLIK

Autor: Marko Ljubić

U Hrvatskoj se vodi bjesomučna kampanja potpunog amnestiranja i reafirmacije niza komunističkih, jugoslavenskih i velikosrpskih simbola, pod kojima je ubijeno i progonjeno stotine tisuća ljudi, a sjećanja i dana žive u milijunima Hrvata.

Zbog pozdrava „Za dom spremni“ i golemog nesnalaženja aktualne hrvatske Vlade, očita je potpuna legalizacije podmukle antihrvatske ideje i stupice postavljene već od prvih dana postojanja hrvatske države na njenom razvojnom putu. Hrvatska Vlada klizi u sukob protiv dijela svoga naroda, koji nikada nitko nije uspio dobiti.

Znači li stvarno pozdrav ZDS toliko većini hrvatskog naroda?

Ništa više od desetine sličnih simbola ili pojmova.

U čemu je onda problem?

U nasilju. U tome što se nasiljem nad tim pozdravom, simbolikom i hrvatskim narodom, prepoznaje rukopis antihrvatskih silnica, projugoslavenskih, antisouverenističkih i velikosrpskih snaga, politika i njihovih pripadnika koji danas u Hrvatskoj bezobrazno presuđuju kao moralni arbitri hrvatskome narodu. I istodobno još bezobraznije inzistiraju na simbolici koja je do jučer značila smrt, zlo i najteže zločine. I komunistički režim i velikosrpsku agresiju osudio je cijeli svijet, što deklaracijama i potpuno usuglašenim stajalištima, što presudama svjetskog pravnog poretku.

Ta bezobrazna neprincipijelnost i nasilje nad kriterijima smeta ljudima koji svoj otpor iskazuju na masovnim skupovima.

Kao i hrvatska država, pogrešno se i sami zagovornici ZDS brane od nasrtaja i optužbi.

Nebitno je, je li taj pozdrav stari hrvatski, jesu li ga koristile ustaše ili bilo tko drugi. Potpuno nebitno. Jer, ulazeći u polemike s nositeljima ustašizacije i fašizacije svega hrvatskoga, a pogotovo samih temelja suvremene hrvatske državnosti, zagovornici ZDS počesto dolaze u poziciju afirmirati i veličati i one elemente iz NDH koje nikada nitko razuman ne može, niti bi smio braniti. A bilo ih je.

Iz tih polemika, prijepora i sukoba zagovornici ZDS ali i niza autentičnih nacionalnih simbola i vrednota, pod stalnim pritiskom napuštaju simboliku i pojam „hrvatski“, „hrvatsko“ upravo svojim protivnicima i neprijateljima svega hrvatskoga, pribjegavajući alternativama u simbolici, ponašanju, politici, kulturi i uopće u

ljudskoj komunikaciji. Niti jedna od tih alternativa, u ovome slučaju ustašluk, ne može biti, niti smije biti dostoјna zamjena za – hrvatsko. To je tanak led, zamka koju hrvatski neprijatelji i prije svega izdajničke silnice u zemlji želete.

Nikada nitko u svijetu ne bi pridavao važnost tome pozdravu da iz Hrvatske, pismima i peticijama niza antihrvatskih filijala u formi navodnih nevladinih udrug a zatim i same države, nije u svijet odaslan „ustašluk“, „govor mržnje“ pa na koncu, kad to nije bilo dovoljno – fašizam i nacizam.

Zbog toga je izrazito neprihvatljivo nereagiranje Vlade i saborske većine na nedavni bilten SNV-a kojim se na hrvatskom i engleskom jeziku, uz financiranje i potporu države i grada Zagreba, svijetu šalju laži o mržnji prema Srbima u Hrvatskoj.

Što je hrvatska Vlada morala učiniti?

Vlada je morala jasno i glasno, prvo u Hrvatskoj, a odmah uz to i nevladinim internacionalnim udrugama, pa i notornom ali nezanemarivom Zuroffu, jasno reći da je ZDS poklič pobjedičke hrvatske vojske pri oslobođenju zemlje s čime se današnje hrvatske generacije identificiraju. S potpunim razlogom, jer je Domovinski rat i nastanak samostalne hrvatske države prijelomnica u hrvatskoj nacionalnoj povijesti. To što je taj ili sličan pozdrav koristio Pavelić ne smije biti razlog odustajanja od svoga identiteta.

Ako ćemo stvari gledati načelno, a država jedino tako mora postupati, današnja država ne smije svojim neprijateljima prepustiti da Pavelićevom sjenom ugrožavaju ili kriminaliziraju temelje nacionalnog identiteta.

U Hrvatskoj se vodi bjesomučna kampanja potpunog amnestiranja i reafirmacije niza komunističkih, jugoslavenskih i velikosrpskih simbola, pod kojima je ubijeno i progonjeno stotine tisuća ljudi, a sjećanja i dana žive u milijunima Hrvata.

Drži se ljudskim pravom, pravom na slobodu misli i govora afirmacija tih simbola. Istim pravom se brani niz srpskih simbola pod kojima je razaranja Hrvatska i pod kojima su učinjena nevjerojatna zla pred očima cijelog svijeta.

Pristajući na uvažavanje senzibiliteta Srbima i neokomunistima prema događajima u Drugom svjetskom ratu, a istodobno legalizirajući njihovo osporavanje prava na senzibilitet hrvatskom

narodu prema događajima od nazad dvadeset godina, hrvatska država izravno diskriminira svoj narod i čini ga potpuno neravnopravnim.

Elementarna stvar s koje današnja hrvatska Vlada mora poći jest da riječi i poklici „Za dom Spremni“ nisu ništa drugo nego izraz nacionalne identifikacije sa svojom domovinom. I točka.

Uporište te objave i nacionalne politike je HOS, slavne postrojbe koje su branile i obranile Republiku Hrvatsku i slobodne dijelove Bosne i Hercegovine.

A to su temelji suvremene hrvatske državnosti.

Ako Vlada ne zauzme takav stav, prepustit će nekolicini marginalnih osoba neodgovorno upravljanje jednim dijelom nacionalnoga identiteta, a pozdrav ZDS to jest, što god tko mislio o tome. Ali, što je daleko opasnije, otvorit će širom vrata i tisuće prigoda i njima i neprijateljima hrvatskog naroda, za stalno izazivanje problematičnih situacija, pa i onih međunarodnih, koje ozbiljnoj državi jednostavno – ne trebaju.

Što god nasrtaji bude snažniji, što god ponašanje Vlade i hrvatske službene države bude negativnije prema ZDS i sklonije principima i namjerama poznatih antihrvatskih platformi, užvikivanje ZDS će biti snažnije, masovnije i naravno, pogodnije i za uvođenje i pojmove i simbolelike koja umjesto u hrvatskom, traži afirmaciju i priznanje u – ustaškom. Drugim riječima, država tek snažnom zaštitom simbolelike ZDS stječe nacionalnu legitimnost za osudu zločudnosti iz režima NDH, inače će, s jedne strane sve nekritički afirmirati zagovornici NDH utapajući nacionalni identitet u paraustaški, što je jednako štetno kao i ciljana specijalnoratovska fašizacija hrvatskoga naroda preko izmišljenog antifašizma. Danas, bez obzira na slabosti društva i države nitko tko cijeni i voli svoj rod i domovinu nema potrebe biti ništa drugo već – Hrvat. Sve ostalo je ili bijeg, ili neprijateljstvo.

Dakle, legalizacije ZDS pitanje je zrelosti, ali i nužnosti.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/vlada-mora-zuroffu-i-zuroffima-u-hrvatskoj-jasno-reci-zds-je-hrvatski-nacionalni-usklik>

Jednom riječju "savjetnik" i Predsjednici i Vladi RH Marko Ljubić samo uporno ponavlja da smo mi ponosan narod i da se usklade s tim

moraju ponašati i hrvatski političari. Od onih koji su do jučer bili na vlasti, to se ne može očekivati. Oni su se borili za ponos srpskog naroda, koga sigurno nije moglo biti poslije one "bežanije" ili "juriša zečeva" u "Oluji", pa su se SPREMNO uključili u provođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Ali ovoj vlasti koju danas imamo itekako bi bilo pametno poslušati Marka Ljubića, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK, ZAGREB, 2017.**

**PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA
NOBELOVU NAGRADU ZA MIR**

Poštovana Predsjednica Republike Hrvatske
Poštovani Predsjednički savjet
Poštovani Predsjednički sabor

Pozivamo vas da podržite Hrvate iz Bosne i Hercegovine kojima će ove godine biti donijeta presuda u Haagu. Poznato vam je da su u prvostupanjskoj presudi optuženi na drastične kazne zbog izmišljenoga zločinačkog pothvata Republike Hrvatske u izmišljenoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu. Zapravo, sudi im se zato što je Republika Hrvatska u više navrata spriječila ostvarenje velikosrpskog osvajanja susjedne države i pobjedu velikosrpskoga fašizma kome je kruna trebao biti genocid u Bihaću.

O tome smo svojedobno u dva navrata pisali Vijeću sigurnosti UN-a, ali bez uspjeha:

[http://www.hkv.hr/10680-novo-pismo-hrvatskih-intelektualaca-
vsuna.html](http://www.hkv.hr/10680-novo-pismo-hrvatskih-intelektualaca-vsuna.html)

Vjerujemo da ste svjesni činjenice da će eventualna takva presuda političkoga suda u Haagu itekako utjecati na našu državu. Zato vam predlažemo da svima pokažemo da Hrvatska nikada neće prihvati kažnjavanje onih koji su spriječili takve zločinačke naume svjetskih moćnika te da pokrenemo postupak kandidature generala Slobodana Praljka za dobivanje Nobelove nagrade za mir. Zapravo prijedlog i obrazloženje možete naći u najnovijoj knjizi prof. dr. sc. Zdravka Tomca *Hrvatski patriotizam – što to znači biti Hrvat.*

OBRAZLOŽENJE

Z. Tomac: Slobodan Praljak – junak nad junacima i najveća žrtva protuhrvatske politike

Portal HKV-a: 27. travnja 2017.

Hrvatski general Slobodan Praljak

Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak zaslužio biti barem kandidat za Nobelovu nagradu za mir? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak hrvatski Sokrat koji je u sokratovskom govoru potpuno razobličio lažne optužbe Haaškog suda? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak heroj nad herojima? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak najveća žrtva protuhrvatske politike, a osobito tužiteljstva Haaškog suda koje želi uništiti i Praljkovu obitelj, ni krivu ni dužnu.

Kako su moguće monstruozne optužbe tužiteljstva Haaškog suda koje Slobodana Praljka uspoređuju s nacistima, nazivajući ga hrvatskim Goeringom.

Evo argumenata i odgovora na te podvale i na pitanja koja se nameću.

Slobodan Praljak je, da bi spasio žene i majke vojnika JNA, ugrozio vlastiti život kod vojarne JNA u Grahovini. Bio je dogovor da se prekine vatra, napravljen je brisani prostor između Hrvatske vojske i vojarne. Preko tog brisanog prostora majke i supruge opkoljenih vojnika JNA isle su ih posjetiti. Pri povratku majka i supruga netko ja zapucao, a žene su se našle na brisanom prostoru. I tada iz rova prvi iskače Slobodan Praljak. Ljudina, onako visok i korpulentan,

trči prema ugroženim ženama i više raširenih ruku: „*Ne pucajte, ne pucajte!*“ Međutim, i dalje nastavljaju pucati. Praljak i dalje trči, dolazi do grupe žena i baca se na njih i svojim tijelom ih štiti da ih koji metak ne bi pogodio. To je junaštvo nad junaštvima, gesta humanosti kojom Slobodan Praljak, general Hrvatske vojske, žrtvuje vlastiti život da bio spasio supruge i majke od neprijatelja, agresora, koji su napali Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Taj junački čin nije bio jedini. Bilo ih je mnogo. Još jedanput je Slobodan Praljak svojim tijelom štitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama. Slobodan Praljak izvukao je zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijećeći oružjem HOS-ovcima, pretežno Muslimanima, koji nisu htjeli pustiti zarobljene Srbe. Slobodan Praljak izvlačio je ranjene Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Organizirao je izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 tisuća Muslimana iz Stolca i Dubravske visoravni splavom preko Neretve. Prevozio je ranjene Muslimane helikopterom iz istočnoga Mostara u Split.

Muslimansku obitelj iz Uskoplja s djetetom oboljelim od leukemije prebacio je u Split na liječenje. Pomogao im je stjecanje hrvatskoga državljanstva kako bi na teret hrvatskoga proračuna mogli otploviti u Švicarsku na liječenje. Pustio je na svoju ruku zarobljene muslimane poslije sukoba u Rami-Prozor.

Navodimo još dva osobna herojska čina Slobodana Praljka i njegove obitelji. Smjestio je Muslimane u svoj stan u Zagrebu, hranio ih i liječio. Isto je to učinio i u svojoj vikendici u kojoj je također smjestio Muslimane i brinuo se za njih. To su samo neka junačka djela Slobodana Praljka. Tijekom rata sprječavao je osvetu nakon što su Muslimani počinili zločine u Uzdolju, Doljanima i Grabovici. Osobno je provodio konvoje s hranom za Muslimane, čak i konvoje s oružjem i onda kad su, pokušavajući osvojiti Srednju Bosnu, krenuli u rat protiv Hrvata.

Umjesto odličja grozni napadi

Toliko je tih junačkih i humanih djela da ne znam za sličan primjer u povijesti ratovanja. Za ta humana djela Praljak zaslužio je da ga Muslimani odlikuju najvećim odličjima, a da mu Međunarodna

zajednica oda najviše priznanje. Umjesto toga Slobodan Praljak doživljava grozne napade. Tužiteljstvo Haaškoga suda proglašava ga nacistom, uspoređuje ga s Goeringom, a krivotvorinama i lažima optužen je prvostupanjskom presudom na tešku robiju. I danas je u zatvoru već punih 11 godina i čeka konačnu drugostupanjsku presudu. Kad bi bilo imalo pravde i ljudskosti, onda bi već davno Slobodan Praljak trebao biti oslobođen, a ne godinama tamnovati u Haaškim kazamatima.

Do kraja godine očekuje se konačna drugostupanska presuda. Kad bi bilo imalo pravde, onda bi sudski pravorijek morao biti oslobađajući. Slobodan Praljak bi morao biti proglašen nevinom osobom. Očito je da Haaški sud nije pravedan kad nakon navedenih junačkih djela proglašava Slobodana Praljka nacistom i Goeringom. Ne bi bilo moguće da Carla del Ponte, tužiteljica Haaškoga suda, otvoreno promiče svoju antihrvatsku rasističku politiku na temelju koje su Hrvati optuženi i suđeni u Haagu. Carla del Ponte je rekla da su Srbi kopilad, a da su Hrvati podmukla kopilad. Nakon što je Tužiteljstvo Haaškog suda nedavno ostalo pri svojim groznim optužnicama, Slobodan Praljak je u svom sokratovskom govoru između ostalog istaknuo: "Da sam ja, Slobodan Praljak, kojim slučajem napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada u bilo kojoj formi prema bilo kojem narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga pet godina zatvora. Želim doznati vrijedi li na sudu u Haagu „Quod licet Iovi, non licet bovi.“. Želim doznati brine li se Međunarodna organizacija, koja je osnovala Haaški sud, o njegovoj pravičnosti, i podržava li taj stav?"

Prikupljanje dokumenata

Slobodan Praljak izveo je još jedno herojsko djelo. U zatvoru je skupljaо dokumente o ratu i argumentima razobličio lažne optužbe, učinio ih je smiješnim. Dokazao je da ono što Tužiteljstvo naziva nacizmom i zločinom da je bila samo borba hrvatskoga naroda za slobodu, nacionalnu i građansku. Praljak je u svojoj sokratovskoj obrani na kraju iznosi dokaze zašto ga se želi uništiti, zašto žele uništiti i njegovu obitelj, zašto samo za njega traže od Hrvatske

države da proda njegovu imovinu i da plati milijunske troškove njegove obrane, koju Haaški sud plaća za sve osim za Slobodana Praljka. Njemu ne mogu oprostiti što je argumentima pokazao ne samo da nije Goering i nacist nego da je istinski humanist, jedan od najvećih u povijesti ratovanja. Praljka i njegovu obitelj žele uništiti i zato što se nije bio spremam odreći nacionalne politike dr. Franje Tuđmana, nego je tvrdio da je ta politika stvorila Republiku Hrvatsku i omogućila opstanak Bosne i Hercegovine kao države. U svom sokratovskom govoru rekao je sljedeće: „Ne odričem se smisla i pravnog temelja Hrvatske zajednice Herceg Bosne, izraza volje Hrvata u Bosni i Hercegovini, suverenoga i konstitutivnoga naroda u toj državi. Hrvatska zajednica Herceg Bosna omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio Bosnu i Hercegovinu i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova Armije Bosne i Hercegovine.“

Slobodan Praljak rekao je istinu koju ne žele čuti o muslimanskoj politici u BiH-u. Dokazao je da su Armija Bosne i Hercegovine u nemoći da obrani teritorij od velikosrpske agresije krenula u ofenzivu prema HVO-u. Također, dokazao je da je Armija BiH počinila teške zločine nad Hrvatima u Konjicu, Čapljini, Doljanima, Bugonju, Grabovici, Uzdolju i drugdje.

Svoj govor zaključio je rečenicama: „*HVO se branio od agresije i 1992. i 1993 i 1994. Godine, a dužnost je zapovjednika ne izgubiti rat.*“ Na kraju je rekao: „*Moja savjest je čista.*“ On je to i dokazao neoborivim argumentima i činjenicama u svojim knjigama i u svojoj obrani.

Neshvatljivo je da je Hrvatska država uvela porez na šund, na te njegove knjige. Tražili su da plati 500.000 HRK-a poreza umjesto da mu zahvale. Moramo ovdje istaknuti da je Zoran Milanović, bivši predsjednik Vlade, tada postupio domoljubno i humano, i na našu prozivku poništio odluku o šundu i oslobođio Praljkovu obitelj plaćanja velikoga poreza.

Međutim, i danas Hrvatska država nema čistu savjest. Haški sud traži od Republike Hrvatske da proda Praljkovu imovinu i plati milijunske iznose za Praljkovu obranu. Umjesto da se Republike Hrvatske pobuni, izvršitelji njezine politike mirno primaju taj nalog i time dovode u pitanje sudbinu i Praljkove obitelji. Možemo stoga reći, što

se tiče Slobodana Praljka, da mnogima, ne samo u Međunarodnoj zajednici nego i u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, savjest nije čista. Bez obzira na konačnu presudu Haaškoga suda, doznać će se povijesna istina. Već danas može se utvrditi kako Slobodan Praljak nije samo najveća nevina žrtva Haaškoga suda i dijela međunarodne politike, nego i protuhrvatske politike u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj.

Izmišljena optužba o miniranju mosta u Mostaru

Sjetimo se koliko smo puta pročitali, čuli i vidjeli kako u hrvatskim medijima kruže izmišljene optužbe da je Slobodan Praljak minirao i srušio most u Mostaru. I nakon što je dokazano da je most miniran iznutra i srušen, a ne topničkom paljbom pod zapovjedništvom Slobodana Praljka, i dalje se te optužbe ponavljaju. Brojne humanitarne organizacije i organizacije za ljudska prava, cijelo su vrijeme šutjele, i ne samo što su šutjele i prešućivale istinu o Slobodan Praljku, nego su i sustavno pomagale da se šire laži i klevete kojima su narušavale njegov ljudski dignitet. Na taj način nije Slobodan Praljak jedina žrtva protuhrvatske politike; žrtva je cijeli hrvatski narod. Žrtve su mnogi poput braće Kupreškić, koji su pred vlastitom djecom uhićivani kao najveći teroristi, koji su godinama tamnovali u haaškim kazamatima, da bi na kraju bili oslobođeni, a da im se nitko za to nije ispričao i priznao krupnu pogrešku. Čega li smo se naslušali u ovim godinama, pogotovo nakon prvostupanske presude na teške robije; što li su sve govorili i pisali o Gotovini i Markaču? Koliko je lažnih optužbi izrečeno na račun dr. Franje Tuđmana, prvog hrvatskoga predsjednika, na račun Oluje, na račun Hrvatske? Iako istina postupno dolazi na vidjelo; na nju i dalje traje agresija izvana i iznutra. Nema u našim medijima tekstova koji bi opisali stvarnu ulogu Slobodana Praljka u ovom ratu i pokazali kako je teško shvatiti da jedan takav čovjek, istinski humanist bude proglašen nacistom i hrvatskim Goeringom. Povijesna istina će se doznaći bez obzira na konačnu presudu Haaškog suda. Slobodan Praljak bit će heroj nad herojima hrvatskoga naroda i žrtvama protuhrvatske politike.

Trebalo bi na sličan način pisati i o ostalim haaškim optuženicima, herojima i žrtvama. O njima pišemo godinama na našem portalu, a o Gotovini i Markaču sam sam napisao stotine stranica.

Hrvatski narod slavio je kao jedan od najvećih dana u svojoj povijesti, kad je barem što se njih tiče, pobijedila pravda, i kad su proglašeni nevinima. Ali ni ta presuda nije bila dovoljna da bi zaustavila laži i klevete protiv državnoga i vojnoga vodstva na čelu s dr. Franjom Tuđmanom, protiv Hrvata u Bosni i Hercegovini, nego su se nastavile optužbe kao da pravorijeka o nevinosti i nije bilo.

Za hrvatski narod je važno da za sve nas u Hrvatskoj i među našim sunarodnjacima u svijetu utvrdimo istinu i politički se obračunamo s petom protuhrvatskom kolonom. Kao potpredsjednik Hrvatskoga nacionalnog etičkog sudišta s pedesetak istaknutih intelektualaca posljednjih smo godina osudili smo veći broj državnih dužnosnika koji su počinili moralnu veleizdaju hrvatskoga naroda. To nije dovoljno. Morat će Hrvatski sabor, prije ili kasnije, utvrditi istinu i o monstruoznim optužnicama Haaškoga suda i djelovanju pете protuhrvatske kolone te i službeno obraniti hrvatski narod od lažnih optužba.

Umjesto zahvale Praljkove knjige proglašene šundom

Slobodan Praljak u svojim je knjigama učinio više nego svi hrvatski povjesni instituti i povjesničari. Zato je '*prestrašno*' što umjesto zahvale Hrvatske države doživio da su se njegove knjige pokušale proglašiti šundom odnosno što je Država Hrvatska prihvatile da Praljkovoj obitelji oduzmu imovinu i onemoguće njezin normalan život. Dakle, hrvatski patriotizam pokazuje se na djelu, kad se radi o *Haaškom sudu* mnogo je lažnih patriota i domoljuba, a mnogo izdajnika i veleizdajnika. Najteže je što su neki od njih bili u samom državnom vrhu tako da su mogli nanijeti neprocjenjive štete hrvatskom narodu. Svi smo na neki način krivi što smo dopustili postojanje takve politike i što su mnogi, ne samo mirno gledali nego i pomagali takve monstruozne optužbe i presude. Sve ovo što sam napisao pokazuje i dokazuje da Slobodan Praljak zasluguje biti kandidat za Nobelovu nagradu za mir i humanost, a da svi oni koji

su ga lažno optuživali zaslužuju sudbinu Sokratovih tužitelja u Staroj Grčkoj.

U članku *Gotovina, Carla del Ponte i Sokrat* objavljenu u knjizi *Ante Gotovina* u izdanju UBIUDR-a *Podravke*, između ostalog sam napisao:

„Velika je pogreška Hrvatske što je prihvatile nemoralne, nepravedne i neistinite optužnice Haaškog suda koji, htjeli to priznati ili ne, pokušavaju krivotvorinama pretvoriti Hrvatsku iz žrtve u agresora, a Srbe iz agresora u žrtvu. Velika je pogreška što je Hrvatska dozvolila da se nevini ljudi proglašavaju ratnim zločincima i što je prihvatile nemoralnu praksu da hrvatski generali i Hrvatska kao država mora dokazivati svoju nevinost. Vrlo je opasno prihvaćati praksu po kojoj se može optuživati nevine koji su onda dužni dokazivati svoju nevinost. Zato se kaže da je pravednije da deset zločinaca bude na slobodi nego jedan nevin u zatvoru. Zaštita nevinih bitna je tema svake demokracije od Sokrata do danas. U staroj grčkoj demokraciji optuženi je mogao birati vrstu kazne. Smatralo se da na taj način on posredno prihvaca suverenitet suda i svoju krivnju. Sokrat je smatrao da je nevin i nije htio priznati suverenitet suda ni svoju krivnju i zato je izabrao smrt, odbivši birati vrstu kazne. Janko Bobetko, upokojeni general Hrvatske vojske, koji je bio uvjeren u svoju nevinost, postupio je kao i Sokrat, odbivši nadležnost Haaškog suda rekavši: „Živ ne idem u Haag.“ Slično je postupio i general Gotovina koji nije prihvatio lažne optužbe i koji nije htio na sudu dokazivati svoju nevinost. Osam od deset Hrvata iz srednje Bosne koji su prihvatali ići dokazivati nevinost u Haag, prije nego što su pušteni, odležali su godine robije a da im se nitko nije ispričao. Zato bi bilo pravedno da se i za Tužiteljstvo Haaškog suda uvede starogrčka praksa po kojoj su, ako se dokaže da su osudili nevine, istom kaznom kazne sudci i tužitelji. Poznato je da su i sami Atenjani, kad bi utvrdili da su tužitelji i sudci osudili nevina čovjeka (Sokrata), istom kaznom osudili i njegove tužitelje i sudce. Šteta što je danas međunarodna pravda znatno ispod starogrčke. Kad bi danas vrijedila atenska pravda, Carla del Ponte bila bi već odavno u zatvoru jer bi morala slijediti sudbinu npr. braće Kupreškić. Otpor Bobetka i Gotovine, koji nisu prihvatali lažne optužnice i floskulu da trebaju dokazivati svoju nevinost, kao i u slučaju Sokratovu, djeluje i

djelovat će još više. Njihova hrabrost i moralni čin pridonose da iz dana u dan hrvatski narod sve čvršće i odlučnije odbija nemoralnu trgovinu. Sve veći broj ljudi protivi se slanju nevinih u Haag radi dobivanja ulaznice u Europsku uniju. Bobetko i Gotovina protekom vremena postajat će hrvatski Sokrati, a Carladel Ponte barem na moralnoj razini doživjet će sudbinu Sokratovih tužitelja i sudaca.

Nepravda koju je doživio Slobodan Praljak vapi do neba i traži od hrvatskoga naroda, a posebno od hrvatskih institucija i hrvatske vlasti, da istakne kandidaturu Slobodana Praljka za Nobelovu nagradu za mir jer se samo takvim radikalnim potezom može pokazati apsurdnost optužbi da je Slobodan Praljak hrvatski Goering, odnosno da je borba za slobodu i pravdu hrvatskoga naroda, kojim je spašena Bosna i Hercegovina, agresija na tu državu.

*

Duboko smo uvjereni da će vaš prijedlog o dodjeli Nobelove nagrade za mir generalu Slobodanu Praljku pomoći ostvarenju našeg zahtjeva iz Pisma VS UN-a:

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobođite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Bruna Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim protjerivanjem Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni, sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo...

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Dr. sc. Vlado Košić, biskup

Prof. dr. sc. Valentin Pozaić, biskup

Akademik Dubravko Jelčić

PRILOZI:

HRVATSKE ZAPRJEKE

*Slobodanu Praljku, hrvatskom generalu i
haaškom uzniku*

riječi o miru među ljudima tvoje su starče
koje si u *lisistrati* aristofanovoj
izgovarao glasno među pobunjenim ženama
pamtim tvoje nastupe
u kazalištu eksperimentalnom studentskom
a sada sjećajući se tebe pomislim na
zaprjeke od zalutala metka
mina granata
straha odbijena naguranim ormarom
s knjigama
debelih izdanja i slova masnih
enciklopedija antologija rječnika
gramatika pravopisnih priručnika
knjiga do knjige
zakriljen pogled na sunčanoj strani
moj narod stjeran je u podrumе mračne i vlažne
prikazuje kako druge nadmašiti ljudskošću
knjige mu u ogrlicu nanizane
jačaju snagu odlučnost
barem će ublažiti prostrijel metku zalatalu
podmuklu šrapnelu
krhotini što u smrt šalje

knjige ne priječe mostove ceste
zračne luke putove dobročinstva
ne priječe ljudskom rodu
da govori da diše
da majčino mlijeko siše
da istinu svijetu piše

Bog je na našoj strani

*Hrvatska istinom zbori
Hrvat se knjigama brani*

Miljenko Buljac (2017) *Da nebo na nas ne padne i nebesa nestanu*,
zbirka pjesama. Split: Naklada Bošković, str. 61.

*

POTPIS DAJEM

*Potpis dajem, razum traži
Od svakoga ljudskog stvora
Da potpisom pravdu snaži
Što pobijedit zločin mora.*

*Potpis dajem svijesti pune
Da u Hagu Praljak brani
Vrh vrhova ljudske krune
Div što svijet nadom hrani.*

*Div što svijetu nadu daje
Za slobodu borbom čistom
I djelima koja sjaje
Braniteljskom čašću istom.*

Vicko Goluža

SUPOTPISUJU:

Adrian Klobucar

Albert Puljić, inženjer informatike

Alfred Obranić, dipl. ing. geolog

Alfredo Brumnić

Alma Ljubić, dipl. oec.

Alojzije Kušanić

Alojzije Petracic, umirovljenik

Ana Barišić, mag.ing. brodogradnje, Bremen

Ana Bilić

Ana Dujic, ministarski službenik

Ana Jurisic, državna službenica

Ana Kirchmayer-Wonnemann prof. i orkestralni glazbenik

Ana Maric, München

Ana Martinović

Ana Šremer

Anamarija Peric, učiteljica

Anda Luburic

Andja Pavković, kemijski laborant

Andréja Jurašinović, umirovljenica

Andrija Grgić

Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Emeritus

Andrija Vlašić, univ. bacc. ing. geod. et. geoinf.

Andđela Hodžić, prof.

Andđela Kovačević

Andelka Mikulić, dipl. ing. agronomije

Andelko Kasum, građevinski tehničar

Andelko Marenić

Anela Čuljak, Cvjetni designer

Ani Vuletić, dipl. ing. grad.

Anica Matić, radnica

Anica Sola, umirovljenik

Anita Čorić, mr.sc. mag. pharm.

Anka Ivanjek, diplomirani knjižničar

Anka Klobucar

Anka Starcevic, ekon. tehnicalar

Ankica Babin, prof. pov. umjetnosti
Ankica Mandarić, diplomirani ekonomist
Anne Dujmovic, mech. eng. technologist
Annemarie Schuster, medicinska sestra
Ante Banović, student
Ante Bilos, umirovljenik
Ante Gavranic, Sydney, Australija
Ante Kukavica, umirovljenik
Ante Maric, München
Ante Menalo
Ante Pavlović, umirovljenik
Ante Pelivan, umirovljenik
Ante Penic, dipl. oec.
Ante Stipic, inženjer brodogradnje
Ante Tokic
Ante Vranjković
Ante Vrdoljak, dipl. ing. Ptt prometa
Ante Vrgoč, student
Anto Čosić, Oec
Anto Križić, Dr. sc.
Anto Orlovac, Dr. sc., svećenik
Anton Roca, poduzetnik
Antonia Sikavica Joler, prof.
Antonija Jozić, mr. ekonomije
Antonio Marić
Antun Zebic, umirovljenik
August Janeković, Dr.sc.chem.
Bajo Niko. konobar. Novi Travnik
Barbara Jurisic, student
Bernard Tomic, student kriminalistike
Biljana Ivankovic, Stručni prvostupnik u zdravstvu
Blago Filipovic
Blago Leko
Blandina Marković-Randić, dr. dent. med.(u mirovini)
Blanka Pandža
Blazenka Bozic
Blaž Jerković mag. phil.

Blažena Magdić, umirovljenica

Bojana Štimac

Boris Ambrožić, VKV električar

Boris Đuzel, umirovljenik

Boris Grabež, umirovljenik

Boris Perić, dipl. ing. agr.

Borislav Mlinarević

Bosiljka Franic Schmucker Frankfurt/Main

Boško Šimunović, diplomirani inženjer građevine /DVO časnik

Božanka Prce

Božena LUKAČIN, umirovljenik

Božica Strika

Božica Vranjković

Božidar Ručević, dipl. inž.

Božidar Vacek, dipl. ing. elektrotehnike

Božo Medić, kuhar

Božo Volić, Ing./upravitelj HPZS u Zagrebu

Branimir Butkovic, samozaposlen

Branka Sušec, tajnica -penzioner

Branka Škarica

Branko Cubela

Branko Čengić, umirovljenik

Branko Ćurić

Branko Haubrich

Branko Hrkač, samostalni likovni umjetnik

Branko Ivanda, prof.

Branko Juroš, diplomirani ekonomista

Branko Kolanovic

Branko Kuhtreiber, CNC operatet

Branko Reić, dipl. ing. građ.

Branko Sesar, prof. povijesti i latinskog jezika

Branko Tinodi, diplomirani pravnik

Branko Vadlja, dipl. ing. građ., umirovljenik

Bruno Vidaić

Budimir Pleština, umirovljeni časnik HV

Dajana Glavota, prof.

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb

Damir Grgić, SSS
Damir Grošinić
Damir Ištvanić, poduzetnik
Damir Ljubičić, Ing. telekomunikacija
Damir Miler, kuhar
Damir Nekić, električar
Damir Primorac, informatičar
Damir Žuvela, umirovljenik
Danica Čižić, umirovljenica
Danica Glavaš umirovljenica
Danica Martinović
Danica Novak, sc. mag. iur.
Daniel Znahor
Daniela Delač
Danijela Matusko
Danijela Sekulić, dipl. iur
Danko Beno, umirovljenik
Daran Bašić
Darinka Uglesic, fotolaborantica u penziji
Dario Jožef, ekonomist
Darko Andjelic, ing. računarstva
Darko Galir, ing.
Darko Jurković, atk-strojar
Darko Varga, dipl. ing. el.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Davor Parlov, ing. elt.
Davor Radić, dipl. ing. stroj.
Davor Radojević, inženjer
Davor Savčić, graf. dizajner
Davor Šešo, umirovljenik
Davor Šignjar, umirovljeni časnik HV
Davorka Stupin, umirovljenica
Deana Rendulic, prof.
Dejan Međugorac, student
Denis Hrgović, vozač
Diana Klobucar
Diana Kukoč

Diana Majhen

Diana Rašin, student

Dijana Košić, umirovljenica

Dijana Lekic, penzionerka

Dijana Vranjković

Dinko Bondza, ing.

Dinko Bondža, viši policijski narednik

Dinko Franchini, oec.

Dinko Matesic, pomorac

Dinko Spahija

Dobroslav Radisić

Doc. dr. sc. Ambroz Čivljak

Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić

Doc. dr Snježana Trojačanec

Domagoj Beno

Domagoj Čunko, ing.

Domagoj Leventić, ing. prometa

Domagoj. Musa, mr. dipl. ing.

Dominik Stamać, dipl. ing. prometa u mirovini

Don Anđelko Kaćunko

Don Đuro Bender, župnik župe Gradina BiH

Don Lazar Čibarić

Don Miljenko Babaić, ratni vojni kap. HV

(...)

Dr Mirjana Odorčić-Krsnik, radiolog u mirovini

Dr sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član HAZU

Dr. Blazenko Segmanovic, Head of Regional Sales Eastern Europe & RoW

Dr. Ing. Marijan Papic

Dr. Iva Lukac

Dr. Ruzica Ćavar

Dr. sc. Davor Pećnjak

Dr. sc. Ivan Jalšenjak, prof. emeritus

Dr. sc. Josip Stjepandić

Dr.sc. dipl. ing. Milan Čuvalo

Dr. sc. Miroslav Međimorec

Dr. sc. Profesor Radovan Kranjčev

Dr. Petar Kružić, München
Dr. sc. Petar Vučić
Dr. sc. Stjepan Razum, arhivist
Dr. sc. znanstv. Savjetnik Domagoj Jamičić
Dr. Snježana Borovčak, spec. pedijatar, Zagreb
Dr. Tomislav Djurasovic, München
Dr.sc. Gordan Akrap
Dr.sc. Srećko Botrić, umirovljeni sveučilišni nastavnik
Dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveučilišni profesor, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
Dragan Bojić, dipl. pol.
Dragan Čagalj
(...)
Pjesnikinja Marija Dubravac
Prim.dr.sc. Mladen Zemba, dr. med.
Prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Damir Kalpić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, prdsjednik HKD Napredak u Mostaru (1422 člana) i HAZU (38 članova)
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Miljenko Buljac, izv. prof.
Prof. dr. sc. Srećko Kovač
Prof. dr. sc. Vera Culjak
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. Zvonko Rumboldt, Prof. emer. Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
Prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof.dr.sc. Vladimir Mikuličić
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof.dr.sc. Zvonimir Janović
(...)

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.**

DR. RUŽICA ĆAVAR

**TRAGIČAN I TUŽAN DAN, 29. STUDENOGA
2017. GODINE**

Drage prijateljice i prijatelji, Hrvatice i Hrvati!

Hrvatski vitez, general Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane Slobodan Praljak, Hrvat Hercegovac, čovjek sa završena 3 fakulteta, kako bi bolje služio svome hrvatskome narodu, prošavši dragovoljno križni put obrambenog Domovinskog rata protiv velikosrpske agresije na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, gdje se odlikovao iznimnog hrabrošću, odlučnošću i ratnom humanošću, te prošavši još teži križni put nepravednih optužbi u 13-godišnjem haaškom zatvoru, napisao je 20-ak knjiga, iznoseći istinske argumente u obrani ne sebe, nego svoje države, Republike Hrvatske, i svoga hrvatskoga naroda u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

No, kada je bio uživo da umišljenim i oholim haaškim sucima i moćnicima svijeta istina i pravda ništa ne znaće i kada je na kalvariji svoga nepravednog i nametnutog križnoga puta čuo monstruoznu potvrđenu drugostupanjsku presudu da ga se proglašava ratnim zločincem, to nije mogao podnijeti i, uz izjavu: "Slobodan Praljak nije ratni zločinac! S prijezirom odbacujem vašu presudu!", popivši smrtonosni otrov dragovoljno je Za Dom – Spreman položio svoj život za pravdu i istinu, na oltar svoje Hrvatske Domovine!
Najdublja sućut njegovoj teško ožalošćenoj obitelji, suborcima, prijateljima i cijelome hrvatskome narodu u Domovini i u svijetu!

Neka je vječna slava i hvala hrvatskome junaku Slobodanu Praljku!

Vječna Svjetlost svjetlila mu! Počivao u miru Božjem, u zagrljaju svete grude Majke hrvatske zemlje, koju je neizmjerno volio!

dr. Ružica Ćavar

<http://glasbrotnja.net/dr-cavar-tragican-tuzan-dan-29-studenoga-2017-godine/>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.**

**ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU
PREDSTAVLJANJA REZULTATA
ISTRAŽIVANJA**

Poštovana Predsjednica RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-oograduje-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>)

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobardan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>

<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-oigradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>)

zahtijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod,
da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam,
te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima
istražiteljima slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata
svoga rada

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cijelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Josip Stjepandić

Dr. sc. Mato Artuković

Petar Vulić, književnik

Prof. dr. sc. Nikica Uglesić

Gojmir Milat

Josip Maršić

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik

Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaš“)

Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zastupnik i veleposlanik u miru

Prof. dr. sc. Matko Marušić

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić.

mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru

doc. art. Marko Magdalenić

don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV

general Ljubo Ćesić Rojs

izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik
August Janeković
Doc. dr. sc. Marko Jukić
Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru
Tonko Martinis
Matija Grgat
Zdravko Vlaić
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dijana Arbanas, Dubrovnik.
Mario Filipi
Siniša Posarić, književnik
Damir Tučkar, dipl. ing
Stipe Marić Mostar
General Ivan Tolj, književnik.
Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU
Branko Pek
Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Jure Krišto
Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti
Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog
sudišta
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić
Tomislav Vuković, novinar
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Lili Bencik
Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina
Ivica Srdelic, Split
Dr. Ružica Ćavar
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Željka Znidarčić
Angelina Barun
Tatjana Kren, prof.

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a
Goran Ante Blažeković
prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ
Paško Melvan
Stipo Pilić, prof.
Dr. ing. Marijan Papic
Don Lazar Ćibarić
Ante Kraljević, književnik
Ivan Nadž
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ing Mijo (Mile) Kokan, Split
Zlatko Janković, Sesvete
Don Andelko Kaćunko
Željko Leš
Mladen Deletis
Vlč. Vladimir Trkmić
Akademik Ante Matić
Vladimir Biondić, magistar prava
Dr. Vjekoslav Jazbec
Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Družtva za povjestnicu Zagrebačke nadbiskupije "Tkalčić"
Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Jasenka Polić Biliško, prof.
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radia Melbourne
Daran Bašić, Hrvatsko nebo
Vera Primorac, književnica
Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Jozo Ćuk
Mladen Križanić, dipl. ing.
Mirko Strabić
Zdravko Ban
Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara
Luka Krilic
Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang
Prof. dr. Tomislav Sunić

Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivš zastupnik
u Hrvatskom državnom Saboru

prof. dr. sc. Ivan Kordić

Mijo Razum

Kazimir Mikašek-Kazo, novinar

Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar

Dr. sc. Zlatko Vučić

Mag. sc. Drago Majić

Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb

Miljenko Plišić

Katica Plišić

Marin Plišić

Branka Škugor

Igor Plišić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

Božidar Ručević, dipl. inž.

Stjepan Tuđman

Martina Orlovic

Zrinka Orlovic

Mate Orlovic

Zlatko Boni.

Mijo Maljković, novator iz Požege

Dr. sc. Tomislav Jonjić

Dr. sc. Ante Čuvalo

Prof. Ivana Čuvalo

Ivanka Haubrich,

Manda Haubrich,

Ivan Haubrich,

Branko Haubrich,

Kristina Vrebac

Ivanka Perković, učiteljica

Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci
branitelji Vukovara

Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada

Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada

Nevenka Nekić, književnica

Prof. dr. sc. Davor Pavuna

Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta
u Splitu

Branko Reić

Marija Markić, CTC

Slobodan Markić, dipl. ing.

Andrija Mažić

Akademik Andrija Kaštelan

Mate Knezović, odvjetnik

Viktor Dukić

Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac

Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti

Dr. sc. Sanja Bilač

Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.

Prof. dr. sc. Neven Elezović

Goran Zekić

Miroslav Papić, dipl. ing. stroj

Dajana Glavota, prof.

Šimun Pavlović

Ante Krišto, Split

Zdenkica Perković

Vesna Maletić

Bernardica Juretić

Anica Fridl

Marina Škunca

Krunoslav Golubićić (NHT)

Mato Lukačević (NHT)

Zemira Stajner

Nada Tropšek

Vladimir Hodalj

Zlatko Puškaš

Renata Pernar

Marija-Vesna Odobašić

Hrvoje Jajaš

Dragica Dada Podunajec

Albina Anković-Arar

Ankica Livić

Hrvoje Poljičak
Tomislav Stanešić
Vilim Koretić
Štefanija Štefica Škegro
Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac, Hrv-i
Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar
Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika
Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik
Vlado Razum
mr. sc. Mirjana Jurić
Josipa Maras Kraljević, prof.
Dr. sc. Stipe Kutleša
Vinko Grgić, prof.
Suzana Šikić
Katarina Iskra, medicinska sestra
Đivo Bašić, Dubrovnik
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Željka Vendler Čepelak, dr. med. spec. obit. medicine.
Akademik Dubravko Jelčić
Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup u miru
Željko Soldo, inž. el. Zagreb
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Drago Duvnjak, dip. ing. grad.
Katarina Duvnjak, student
Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.
Prof. dr. sc. Boris Širola
Mr. sc. Mila Dundić
Vesna Školnik-Popović
Ivan Balić
Alojzije Kokorić, Tribunj
Bosiljka Bačura, dipl. iur.
Anto Periša
Marko Kutleša
Alojzije Petracic, umirovljenik
Pavao Brnada
Stjepan Svedrović

Ivana Babić

Hrvoje Budimir, Split

Mladen Kostic

Renata Nevistić, prof. defektolog

Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva

Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba

Ilija Vučur, doktorand

Kata Andrijević

Renato Smokrović

Ivo Poljak

Kata Žarko

Nediljko Žarko

Marko Žarko

Ana Barišić

Marija Senjić

Niko Senjić

Kristina Dugan

Dražen Dugan

Ankica Pečarić, profesor povijesti

Zvonimir Josip Tumbri

Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač

Dr. sc. Marko Jerčinović

Dr. sc. Ivan Tepeš

Tomislav S. Krčmar

Ing. Krešimir Jurković

Eva Kirchmayer Bilić

Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,

Marija Peakić-Mikuljan, hrvatska književnica

Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u

Mostaru

Prof. dr. sc. Ivica Veža

Prof. dr. sc. Branko Jeren

Prof. dr. sc. Mihovil Biočić

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Alojz Hoblaj

Dr. sc. Zlatko Hasanbegović

Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

<https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja>

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević
Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.
Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Katarina Peročević
Stjepan Ptček, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije
Hrvoje Glavota
Diana Majhen
Josip Vučetić, dragovoljac.com
Damir Gracin
Zdravko Škokić, dipl. ing.
Vera Đurenec
Ivica Škiljo
Prof. dr. sc. Stanko Uršić
S. Zvonimira Nimac
Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu
Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.
Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne skupštine BIH
Prof. dr. sc. Marinko Erceg

Ivan Bagić
Đuro Jelović
Anto Čurić
Prof. dr. sc. Stojan Polić
Tomislav Čiček, dipl. ing.
General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.
Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF
Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist
Ivan Novak
Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog
Obranbenoga Reda
Mate Rupić
Maksim Buljanović
Ankica Babin, prof.
Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistić
Josip Nevistić
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Andjela Hodžić, prof.
Stjepan Asic, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun
Vjekoslav Vrabec
Katarina Furjan
Josip Vuković
Zlatko Barišić

Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Duro Janči, ilustrator, karikaturist
Mr. sc. Marica Đureković
Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku suradnju, Sydney Australia
Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia
Andrija Grgurevic, Geelong, Australia
Ivo Lukic, Sydney, Australia
Ante Gavranic, Sydney, Australia
Ivana Beram, Sydney, Australia
Ivan Uremovic, Sydney, Australia
Tomo Beram, HOP, Australia
Stjepan Furdek, Sydney, Australia
Mile Beram, Sydney, Australia
Krunoslav Gliha, umirovljenik
Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva
Dr. sc. Milko Brković

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

STJEPAN RAZUM

BORBA ZA VJERODOSTOJNU ISTINU

Predstavljanje knjige: PEĆARIĆ, Josip i RAZUM, Stjepan. *Razotkrivena jasenovačka laž*. Nakl. Društvo za izražavanje trostrukog logora Jasenovac. Zagreb, 2018., 508 stranica.30[1]

Poštovani priatelji, ljubitelji knjige i istine. Predstavljamo knjigu dvojnoga sročiteljstva, akademika Josipa Pečarića i mene, koja je pred nama i koju će mnogi od vas rado pročitati. Na početku se nalazi pregledno kazalo, pomoću kojega se može vrlo lako i brzo upoznati s njezinim sadržajem. Stoga ne ću trošiti ove naše trenutke zajedničtva za iznošenje ustroja, poglavља i naslova pojedinih štiva u knjizi, već vas želim upoznati sa širim i daljim događajima koji su predhodili ovoj knjizi.

Krajem lipnja 2012. sudjelovao sam na znanstvenom skupu na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na okostnicu (temu) o događajima u Glini u ljetu 1941. Svojim sam predavanjem razočarao priprematelje i neke pozvane goste, tako da mi je, sada već pokojni, Đuro Zatezalo rekao: "Gospodine Razum, Vi ste me svojim predavanjem dotjerali korak do groba! Ali ništa zato! Mi smo svoju istinu proširili po svietu, i na englezkom jeziku, pa vi ne možete sada tu više ništa promjeniti!" Neki supredavači su mi čestitali na hrabrosti suprotstavljanja nametnutim tvrdnjama, a čestitali su mi, također sada već pokojni Živko Juzbašić i Predrag Matvejević. No, priređivačima toga skupa nije se svidjelo moje predavanje, pa, predpostavljam, da upravo zbog njega, nije još uвiek objavljen, premda najavljen, zbornik radova s toga skupa.

Nakon toga razmišljao sam, kako je to moguće, da jedan Đuro Zatezalo, koji je bio dugogodišnji ravnatelj Državnog arhiva u Karlovcu, promiče u svojim djelima i po svietu neku "istinu", za koju on kaže, da je "naša", a istinu, koju sam ja na tom skupu iznijeo na temelju arhivskih izvora, nije s njegovoga stajališta bila "naša", već "njihova". Tko se krio iza tih "naših" i "njihovih" istina, nije nikakva tajna. Žalostno je bilo to, da je jedna narodnostna manjina, kojoj je Hrvatska vlastita domovina, imala potrebu promicati neku vlastitu istinu, koja je bila na štetu matičnoga hrvatskoga naroda. Svima nam je znano, da se tu nije radilo samo o nekoj abstraktnoj istini, već o politici te narodnostne manjine, koja je u povezanosti sa svojim matičnim narodom u Srbiji, dovela do napadačkoga rata. Ta "naša", odnosno Zatezalina istina bila je pokretač, gorivo agresivnoga ponašanja i agresivnoga rata.

Temeljito iztraživši arhivsko gradivo o događajima u Glini u ljetu 1941., došao sam do spoznaje, da sve ono što je u službenoj hrvatskoj i jugoslavenskoj povjestnici pisalo o tim događajima, ne može izdržati povjestničko-znanstvenu provjeru, jer je bilo napisano s promičbenom svrhom, a samim time daleko od istine. Sročitelji radova i knjiga, u kojima su promicali neku "našu", t.j. Zatezalinu istinu, trenutačno su postigli neki uspjeh, jer su s tim promičbenim štivima, odnosno lažima, skrenuli pozornost svjetske i hrvatske javnosti s vlastitih, odnosno partizansko-četničkih zločina, koje su učinili nad hrvatskim narodom na ozemlju Nezavisne Države

Hrvatske u doba Drugoga svjetskoga rata, te su onemogućavali hrvatskomu narodu tiekom poratnih desetljeća, da gradi vlastiti politički, gospodarski i sveukupno narodnostni život u ravnopravnim odnosima s drugim narodima u tadašnjoj zajedničkoj državi. No, unatoč nanesenoj šteti, hrvatski je narod smogao snage, što nije bilo bez Božje pomoći, i tiekom Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata stao na vlastite noge, odupro se i laži i agresiji, te je omogućio nama povjestničarima i svim drugim znanstvenicima i iztraživačima, proučavati izvore, kako bismo došli do pune spoznaje, do vjerodostojne istine o događajima iz doba Drugoga svjetskoga rata.

Kako sam se ja kao bogoslov i crkveni povjestničar počeо baviti zbiljom i mitom logora u Jasenovcu? Moj prvi ozbiljan susret s tom okostnicom bio je na samom kraju godine 1989., kada sam kupio knjigu dr. Franje Tuđmana "Bespuća poviesne zbiljnosti", koju je te godine objavio Nakladni zavod Matice Hrvatske zahvaljujući hrabroj Mariji Peakić-Mikuljan. Tada sam bio mladi svećenik i tek sam započeo studij crkvene povesti, a Tuđmanovu sam knjigu pročitao na dah. U narednom razdoblju pratio sam što je o toj okstnici pronašla i objavila vrlo zaslужna Ljubica Štefan. A onda sam krajem godine 2008. pročitao neveliku, ali prevažnu knjigu Vladimira Mrkocija i dr. Vladimira Horvata "Ogoljela laž logora Jasenovac", koju je iste godine objavila Naklada Emila Čića. Iz te se knjige nameću sljedeće tvrdnje, koje su daljnijim i svim dosadašnjim izraživanjima potvrđene kao istinite: 1. sabirno polje ili logor Jasenovac bio je radni logor, a ne logor uništenja; 2. logor Jasenovac bio je prielazni logor, za logore i tvornice u Njemačkoj i Austriji; 3. za množtvena ubijanja u logoru Jasenovac u doba Drugoga svjetskoga rata nema nikakvih dokaza; 4. od svih nacionalnosti najbrojniji su logoraši bili sami Hrvati, protivnici ustaškoga režima; 5. u logor nije doveden nijedan Srbin samo zato što je bio Srbin, a kamo li da bi bio ubijen samo zato jer je bio Srbin (kao što je to više puta iztaknuo Igor Vukić); 6. točan broj žrtava logora Jasenovac niži je od najniže službene komunističke procjene.

Kad je rieč o brojkama, što je sudobnom čovjeku najzanimljivije uslied dosadašnjega licitiranja napuhanim i ničim podkrijepljenim brojkama, onda moramo biti zahvalni hrvatskom ustaši Iliju Barbariću, koji je kao očevidec (bio je član Prvog ustaškog

obranbenog zdruga i logora Jasenovac) u svojoj knjizi "Nezavisna Država Hrvatska – bilo je pravo ime", tiskanoj godine 2010., posvjedočio, da je u ratni logor Jasenovac ušlo 18.600 ljudi. Dobro je podsjetiti, da je ratni logor Jasenovac postojao manje od četiri godine, t.j. oko tri i pol godine, od kolovoza/studenoga 1941. do kraja travnja 1945. Osam godina kasnije Barbarićevu je brojku potvrdio iz sasvim drugog izvora Roman Leljak. On je u beogradskim arhivima također našao podatak, da je u ratni logoru Jasenovac ušlo sveukupno 18.600 logoraša. A našao je i drugi važan podatak, osobito stoga jer se u komunističkoj povjestnici stalno provlači tvrdnja, da svi koji su u logor ušli, u njemu su završili svoj život. Sada nam je Leljak objavio, da je od 18.600 logoraša, njih 1.360 završilo u tom logoru svoj zemaljski život, i to bilo prirodnom smrću, bolešću, zarazama i neizhranjenošću, ili pak ubojstvom i smaknućem nakon presude zbog kršenja propisa. Dakle, ako netko želi pamtitи brojke, u logoru Jasenovac životom je stradalo 1.360 ljudi. To je uistinu mnogo, no, nemojmo zaboraviti, da je to bilo u doba rata, kada život vredi puno manje, nego li u doba mira. Kao što je odgovornost tadašnjih državnih vlasti za gubitak života tih 1.360 ljudi, istu takvu odgovornost imaju oni, koji tadašnjoj vlasti, a preko nje ciełomu hrvatskomu narodu nameću teret navodnih preko 83.000 žrtava. Pitam se, po čemu su bolji ovi koji izmišljaju ljudske žrtve (njih oko 81.800), od onih koji su odgovorni za stvarnih 1.360 žrtava?!? Ovo je samo retoričko pitanje, jer odgovor je jasan; ovi koji izmišljaju ljudske žrtve u Jasenovcu, nisu ostali samo na izmišljanju, već su tim lažima pokrenuli novi rat, koji je iza sebe ostavio puno više od tadašnjih 1.360 žrtava. Dakle, odgovornost podržavatelja lažnih žrtava i jasenovačkoga mita, ne samo teoretski, već i u stvarnosti puno je veća, nego li odgovornost tadašnjih hrvatske vlasti, koje su odgovorne za stradanje 1.360 ljudi.

Kratko nakon održanoga znanstvenoga skupa na Filozofskom fakultetu o Glini iz tiska je izišla knjiga Tomislava Vukovića "Drugacija povijest (o Srbu, Jasenovcu, Glini ...)" u nakladi Glasa Koncila, u kojoj je Vuković izvrstnim svojim novinarskim iztraživačkim perom razobličio velikosrbske mitove povezane s tima trima mjestima: Srbom, Jasenovcem i Glinom. Imao sam čast predstaviti tu knjigu 27. srpnja 2012. pred novinarima u

sjedištu nakladnika, a nazočni novinar "Slobodne Dalmacije" prenio je moje izlaganje na senzacionalistički način, što je izazvalo široko zanimanje hrvatske javnosti. To je bio povod subesjede novinarke tadašnjega "Hrvatskoga lista" Andreje Černivec sa mnom, objavljene 9. kolovoza 2012., što je izazvalo u hrvatskoj javnosti, s jedne strane veliko odobravanje, a s druge strane buru prosvjeda i prijetnji. Ne mogu zaboraviti dirljivi dolazak jednoga starijega svećenika iz Staračkoga doma u Varaždinu k meni u Zagreb samo zato, da bi mi rekao hvala za objavljenu istinu u toj subesjedi, koju je čekao, kako je rekao, cieloga života. To je bio, vjerujem mnogima poznati, dr. Vjeko Božo Jarak, svećenik Mostarske biskupije. I mnogi drugi pojedinci izražavali su zadovoljstvo i čestitke zbog objavljenoga razgovora U svim tim susretima osjetio sam kod svojih sugovornika, kako je iz njih izišao neki zatomljeni teret osude i neke iracionalne krivnje, koju sada konačno možemo zbaciti sa sebe, jer možemo slobodno govoriti i slobodno pisati o svojoj vlastitoj hrvatskoj poviesti. U toj subesjedi objavljenoj u "Hrvatskom listu" nije ništa bolje ili više ili točnije ili znanstvenije rečeno, nego li u dotadašnjim izvrstnim knjigama Ljubice Štefan, Vladimira Mrkocija, akademika Josipa Pečarića, dr. Josipa Jurčevića, mr. Mladena Ivezića, Tomislava Vukovića, koji su o jasenovačkom mitu već napisali i objavili knjige. Novost je bila u tome, što je ova subesjeda bila objavljena u novinama, t.j. u tjedniku, koji ima puno veću nakladu od bilo koje knjige, pa je ta subesjeda došla do puno većega broja čitatelja. Kad se tome doda, da su subesjedu u cijelosti preuzeli mnogi mrežni objavnici ili portalni, tada joj je bio osiguran put, da ona dođe do krajeva kruga zemaljskoga, do svakoga Hrvata u domovini i izseljeničtvu.

No, u isto doba digla se oluja prosvjeda. Gotovo da nije bilo novinara iz nenarodnoga postroja, koji me nije napao, obtužio, etiketirao i zahtjevao kažnjavanje i progon. Pa i sam tadašnji predsjednik Republike Hrvatske dr. Ivo Josipović prosvjedovao je protiv objavljene subesjede, što je učinio, po svemu sudeći, po nalogu veleposlanika Republike Srbije. Neki Margelov institut zahtjevao je kazneni progon. A tadašnje vodstvo Hrvatskoga državnog arhiva, u kojem sam zaposlen, poduzimalo je spletke oko razvrgnuća ugovora između Zagrebačke nadbiskupije i arhiva o

pohrani arhivskoga gradiva. No, sve je to bila hajka u pokušaju zastrašivanja, koja im nije uspjela.

Nije im uspjela, jer su u obranu istine, a samim time i u moju obranu, ustali mnogi hrvatski umnici, pisci i znanstvenici, kojima ovom prigodom javno zahvaljujem. To su: nazočni akademik Josip Pečarić, Mate Ćavar, Andelko Kaćunko, Stipe Vuković, Vlado Čutura, Tomislav Vuković, dr. Mato Artuković, a nadasve Ivica Marijačić, urednik "Hrvatskoga lista", t.j. današnjega "Hrvatskoga tjednika", kojemu želim posebno zahvaliti, što je objavio tu subesjedu i što je spoznao, da je jasenovački mit mač nad našim hrvatskim glavama, kojega treba maknuti, pa je otvorio stranice svoga tjednika za svako štivo, kojim će se dodatno razobličiti taj mit i ta neizmjerna laž.

Tu subesjedu Andreje Černivec sa mnom uvrstio je akademik Josip Pečarić u svoju knjigu "Zabranjeni akademik", te se ona našla ponovno pretisnuta na početku ove knjige, koju večeras predstavljamo. S njome, dakle, započinje sadržaj ove knjige, koji je nastajao tiekom šest godina, od godine 2012. do 2018. U njoj su sabrani pisani radovi, t.j. novinski članci, subesjede, osvrti, prikazi knjiga i slično, koje smo napisali akademik Josip Pečarić i ja, a dodani su radovi i nekih drugih pisaca.

Knjigu smo zamislili kao podporu knjizi Igora Vukića "Radni logor Jasenovac", objavljenoj u svibnju prošle godine u Nakladi Pavičića, koja je također izazvala puno oduševljenja, ali i buru protivljenja. Bilo je zamišljeno da iz tiska izide već u ljetu 2018., ali zbog određenih okolnosti izišla je tek pred Božić. U međuvremenu je i Roman Leljak objavio svoju knjigu i svoj film o jasenovačkom mitu, pa je tako ciela prošla godina izprepletena koristnim štivom za upoznavanje naše povjestnice XX. stoljeća.

Imajući izkustvo rada u civilnim udrugama, već sam godine 2012. shvatio da bi radi razobličavanja jasenovačkoga mita trebalo osnovati posebnu udrugu. Razgovarao sam o tome s pojedinim ljudima. Uz neka odobravanja za taj podhvata naišao sam na više neodobravanja i upozorbi na možebitne loše posljedice, na progone i slično. Stoga sam tu zamisao stavio postrance, ali ubrzo je došlo doba, da nas se je okupilo dovoljno odlučnih, da smo bez straha 6. lipnja 2014. održali osnivačku skupštinu Družtvu za iztraživanje

trostrukog logora Jasenovac u domu našega člana dr. Vladimira Horvata na Jordanovcu. Velika količina objavljenih članaka u ovoj knjizi nastala je u okviru toga Družtva, kao što je to Družtvo i nakladnik ove knjige. Imao sam čast u prvom četverogodišnjem razdoblju biti predsjednik toga Družtva. Na kraju prošle godine održana je izborna skupština, na kojoj smo za novoga predsjednika izabrali Igora Vukića, koji je najmarljiviji u radu našega Družtva i najtemeljitiji iztraživač jasenovačke zbilje i mita.

Nadam se, da ne će trebati proći novih osam godina, kako bi naše Družtvo objavilo novu knjigu radova o jasenovačkoj zbilji i mitu.

Toliko od mene ovom zgodom i zahvalujem na pozornosti!

ZAVRŠNI TEKST

ZAŠTO RUŽICA ĆAVAR NIKADA NE ĆE DOBITI SVOJU ULICU?

06/02/2022

MLADEN PAVKOVIĆ

U zadnje vrijeme sve se više piše i govori o promijeni naziva pojedinih ulica i trgova u Gradu Zagrebu. S tim u svezi najviše se spominju dramska umjetnica Mira Furlan, koja je dezertirala na početku hrvatskog Domovinskoga rata i tzv. zviždačica Ankica Lepej, koja je svojedobno razotkrila neke bankovne račune obitelji Tuđman.

Nu, ni jedna od njih ne bi mogla i ne bi smjela dobiti svoju ulicu ili trg prije časne i uvažene dr. Ružice Ćavar (1937.-2022.), heroine Domovinskoga rata!

Međutim, njeni imenici, kao i imena ostalih žena koje imaju iznimne zasluge za stvaranje slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države se ne spominju!

Ne spominju se uz ostalo i iz razloga jer oni ili one koji se zalažu za „zaslužne“ žene ni sami nemaju veze s Domovinskim ratom, a još manje sa stvaranjem hrvatske države!

Gospođa Ćavar utemeljila je Hrvatski pokret za život i obitelj, a bila je i jedna od onih koji su bile na čelu Bedema ljubavi. Na Cvjetnom trgu u Zagrebu bila je grubo napadnuta (2014.) samo za to što se zalagala za dobrobit hrvatskih žena i ne samo njih! Taj napad još ni do danas nije osuđen, a poglavito ne od onih žena koje se, osobito pred malim ekranima, neprestano busaju u prsa kako se zalažu za ovo ili ono.

A, zašto unatoč svega takve žene poput dr. Ružice Ćavar ne će dobiti svoju ulicu ili trg? Možda odgovor leži i u njezinoj ispovjedi o svome životu. Naime, jednom nam je među ostalim ispričala:

– Moj pokojni suprug Mate Ćavar i ja rođeni smo i odgojeni u siromašnim seljačkim katoličkim hercegovačkim obiteljima. Vjera naših roditelja, koju su oni i svi naši preci primili od otaca franjevaca, za naše roditelje bila je tako jasna i sigurna u njihovim srcima, duhu i duši, istinita kao sjajno sunce, bez i najmanjeg trunka sumnje. Ta vjera i svakodnevna molitva bila je temelj i sadržaj njihova mukotrpнog života. Takvu su vjeru ustrajno prenosili u duše svoje djece. Veoma sam sretna i dragom Bogu zahvalna da sam rođena i odgojena u takvoj obitelji i posebno da mi je Bog dao milost i veliki dar da sam na svom životnom putu i u želji stvaranja svoje obitelji upoznala i zavoljela takvoga čovjeka iz iste sredine, sa istim odgojem, kao što je bio moj suprug. Prisjećam se iz svoje obitelji da je nama djeci vjeru i životne savjete prenosila najviše majka, koja je uvijek bila uz nas djecu. Otac nam je bio veliki autoritet, koji nije puno govorio, osim onoga što je bilo potrebno za svakodnevni život i za naše ponašanje u duhu da pazimo i poštujemo tuđu imovinu i tuđe stvari, te i ne pomislimo uzeti sebi tuđu ni najmanju stvar niti oštetići ono što je tuđe, a i svoje odgovorno paziti i čuvati, i svakoga lijepo pozdravljati sa „Hvaljen Isus i Marija!“, te pomoći starijima i svakome u potrebi. Roditelji su nam svojim primjerom života to i praktično pokazivali. Majka nas je učila molitve. Iako je bila nepismena, sigurno je znala napamet cijeli molitvenik fra Andjela Nuića.

Mislim da smo se mi djeca prije znali prekrižiti negoli smo naučili izgovoriti riječ "mama". Otac mi je imao završenu osnovnu školu od 4 razreda, a to je tada bilo veliko kao sada u najmanjem slučaju završena gimnazija, a čini mi se da su tadašnja djeca, ako su bila zainteresirana, kroz ta četiri razreda stekla i solidno temeljno znanje. Moj otac je, kao sudionik i ranjenik, prošao i Prvi svjetski rat, pratilo sva zbivanja u prvoj monarhističkoj Jugoslaviji i prošao Drugi svjetski rat kao seoska straža u selu.

Bio je uvijek zainteresiran za opća društvena zbivanja putem novina i radija, kad god mu je to bilo moguće. Bio je posebno osjetljiv za pravdu i poštenje, što mislim da je na mene osobito utjecalo. Majka je bila vrlo razgovorljiva i komunikativna, a voljela se i našaliti, kako god joj život bio težak. Toliko je bila odana molitvi i klečanjem obilazila svete kipove, posebno majke Marije, da se sjećam da je na koljenima cijelog života imala male izbočine, kao jabučice, od nagnjećenja tkiva. Za svaku pouku nama imala je poseban primjer iz života, u obliku malih priča ili istinitih događaja koje je zapamtila, da je sve to na nas djecu ostavljalo dubok i slikovit dojam

Ja sam u svojoj odrasloj i kasnijoj dobi na nekim svojim predavanjima znala reći kako sam formalno završila više toga od visoke izobrazbe, kao završen stomatološki i medicinski fakultet, specijalizaciju dječje i preventivne stomatologije i prvi stupanj postdiplomskog studija iz javnog zdravstva i epidemiologije na Školi narodnog zdravlja "dr. Andrija Štampar", a i puno naučila čitanjem zbog svoje zainteresiranosti, ali ono najvažnije za vremeniti i vječni život najviše sam naučila od svoje nepismene majke.

Stoga, za sve ono što smo ja i moj suprug u životu prošli bili smo u duhu i duši pripremljeni. Naše životno zauzimanje za istinu i pravdu i sve životne i moralne vrijednosti u osobnom i općem smislu, za opće dobro hrvatskoga naroda i svih ljudi, dovelo je do posljedica koje smo podnjeli, ali nije nam ni najmanje žao, nego smo uvijek na posljedice bili spremni. Znali smo i čvrsto vjerovali da takvo zauzimanje za prave vrijednosti, s ljubavlju i uz Božju pomoć, nikada nije uzaludno i da će kad tad uroditи najboljim plodovima. Najviše smo, u općem smislu, bili sretni što smo doživjeli ostvarenje samostalne i slobodne demokratske hrvatske države, Republike

Hrvatske, i što smo osobno sudjelovali u tim povijesnim zbivanjima, te dali svoj doprinos najviše koliko smo mogli.

Veoma su nas pogodile promjene nakon smrti prvoga predsjednika dr. Franje Tuđmana i dolazak na vlast koalicije na čelu sa SDP-om Ivice Račana 2000. godine, kao i namještena pobjeda Stipe Mesića za predsjednika RH, te posebno sve odluke koje su uslijedile na štetu hrvatske državnosti i suverenosti, kao i, najteže, progoni i zatvaranja hrvatskih generala i drugih hrvatskih branitelja, prihvatanje nadležnosti Haaga za oslobođiteljske akcije Hrvatske vojske i redarstva, Oluju, Bljesak i druge, te optužbe i progoni generala Gotovine, a posebno generala Bobetka i njegova smrt izazvana stresovima i općenito marginaliziranje hrvatskih branitelja i početak njihovih brojnih suicida.

Osjećaji su bili vrlo teški u našim srcima, kao primjerice kod divnoga čovjeka, hrvatskoga pjesnika i književnika, patnika i sudionika Križnoga puta i borca za istinu Mate Marčinka, koji je preminuo 2010., a u vrijeme tih promjena 2000. godine, kada je na vlast došao SDP i Račan, govorio je: "Bar da sam umro nakon Oluje!".

Tijekom 2000. godine pokrenula sam molitvu sv. krunice pred likom Majke Božje od Kamenitih vrata, svakoga petka u 10 sati, sa razmatranjima za spas hrvatskih branitelja, hrvatske države i domovine Hrvatske, a sve u ime Hrvatskoga pokreta za život i obitelj i po dogовору s Društvom "Hrvatska žena" i Katoličkom udrugom "Marijina legija". Molili smo i ni jedan petak nismo propustili, sve do 2018., od kada, zbog svoga zdravlja, nisam mogla nastaviti predmoljenje i razmatranja, a sv. krunica se i dalje moli na istome mjestu i u isto vrijeme, svakoga petka u 10 sati na Kamenitim vratima- rekla je dr. Ćavar te poglavito naglasila da su njezinog supruga stalno progonili u vrijeme komunizma, da je bio u najstrašnijim jugoslavenskim zatvorima, daje morao pobjeći iz Jugoslavije jer su za njim raspisali tjeralicu: „Traži se živ ili mrtav“...

Rekla nam je također da hrvatske majke nemaju ni približno dostojeće uvjete kakve zasluzuju i kakve bi trebale imati, s obzirom na njihove zasluge u Domovinskom ratu, a posebno s obzirom na katastrofalnu demografsku i obiteljsku situaciju u kojoj se nalazimo.

Takvo mjesto nemaju hrvatske majke, kao ni druge bitne kategorije, posebno djeca i mladi, koji se sve više iseljavaju, jer, na žalost, nemamo vlast u državi, koja bi štitila osobne i opće moralne i sve druge vrijednosti hrvatskoga naroda i države.

Poručila je još da uvijek trebamo vjerovati u Boga, moliti se i nastojati živjeti, uz Božju pomoć, po Božjim zapovijedima, te nikada ne prestajati boriti se za dobro, istinu i pravdu, ne bojati se nikoga od ljudi i ne klanjati se nikome osim Bogu i tada će Bog sigurno biti uz nas i providjet će čestite, poštene i sposobne osobe u našem narodu, koji će, uz Božju pomoć, osmisliti strategiju kako na miran način, demokratski promijeniti vlast i spasiti hrvatski narod i samostalnu hrvatsku državu.

Nažalost, takvih ja još ne vidim, ali budimo strpljivi, radimo i molimo se, posebno sv. krunicu, i neka nas sve blagoslovi dragi Bog, po zagovoru Svetе Majke, Kraljice Hrvata, Svetoga Josipa, zaštitnika Crkve, obitelji i hrvatske domovine, i našega najvećega duhovnoga velikana, blaženoga kardinala Alojzija Stepinca!-čuli smo od dr. Ružice Ćavar.

Oprostite, prije svih, drage drugarice, zašto takve majke i žene nisu danas idoli hrvatskoj mladeži, zašto se o njima ne piše i ne uči u školama?

Mladen Pavković

<https://kamenjar.com/zasto-ruzica-cavar-nikada-ne-ce-dobiti-svoju-ulicu/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Gročki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Rudera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1250 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 220 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 11533, H-index: 40; MathSciNet: publikacija: 1314, citata: 6043, H-index: 25; Scopus: publikacija: 771, citata: 6271, H-index: 34; WoS: publikacija: 782, citata: 5820, H-index: 31).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}} (w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: [Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities](#)

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „*Mathematical Inequalities and Applications*“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na *Scientific Citation Index Expanded* (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „*Journal of Mathematical Inequalities*“ (danasa je tkođer Q2 a bio je i Q1 časopis) i „*Operators and Matrices*“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „*Fractional Differential Calculus*“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „*Mathematical Inequalities and Applications 2008*“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „*Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One*

thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 120 publicističkih knjiga.

04/01/2022.